

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

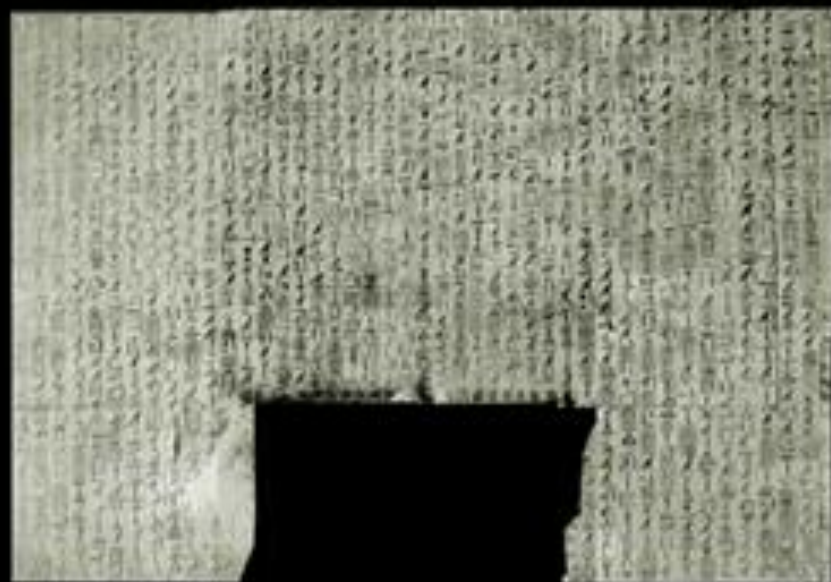
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

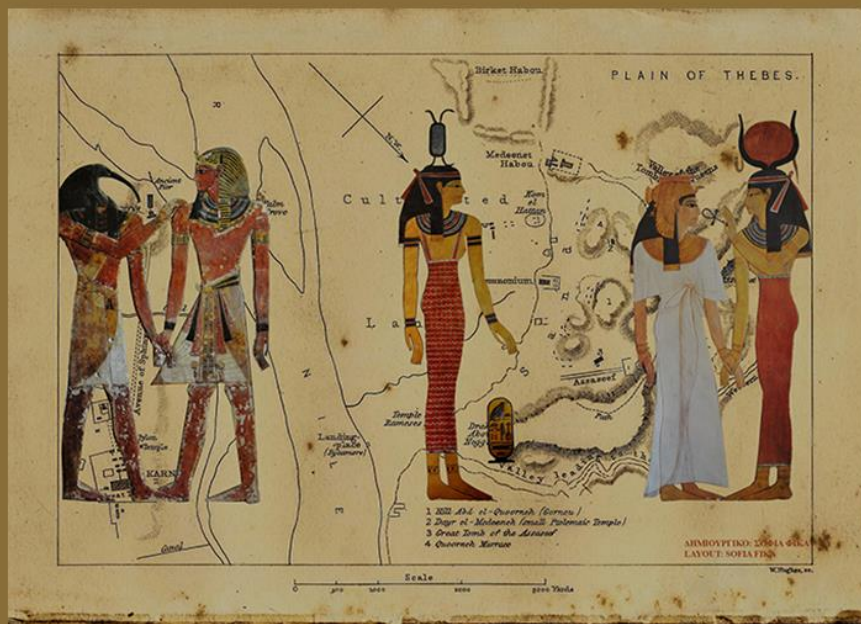
ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

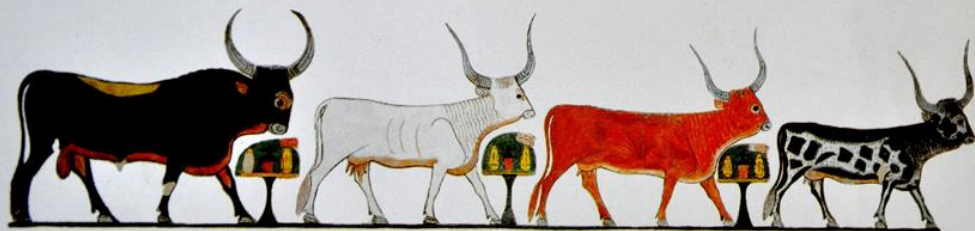
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

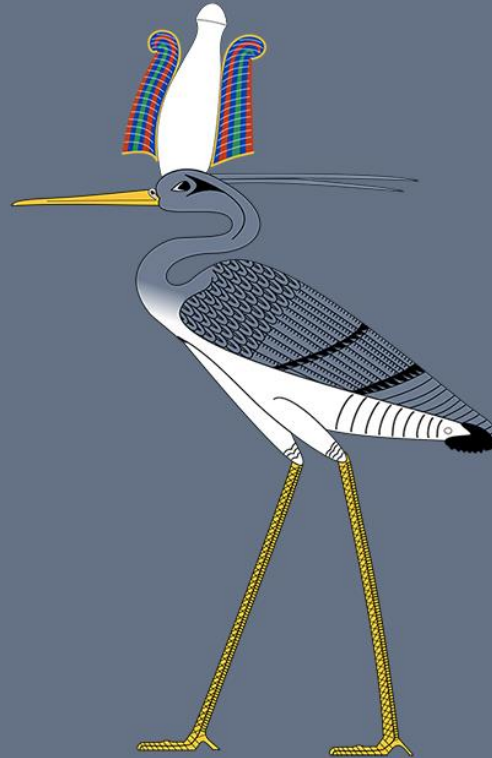
Vertical columns of hieroglyphs on the right side of the upper register, including symbols of birds, snakes, and other animals.

Vertical columns of hieroglyphs on the right side of the lower register, including symbols of birds, snakes, and other animals.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

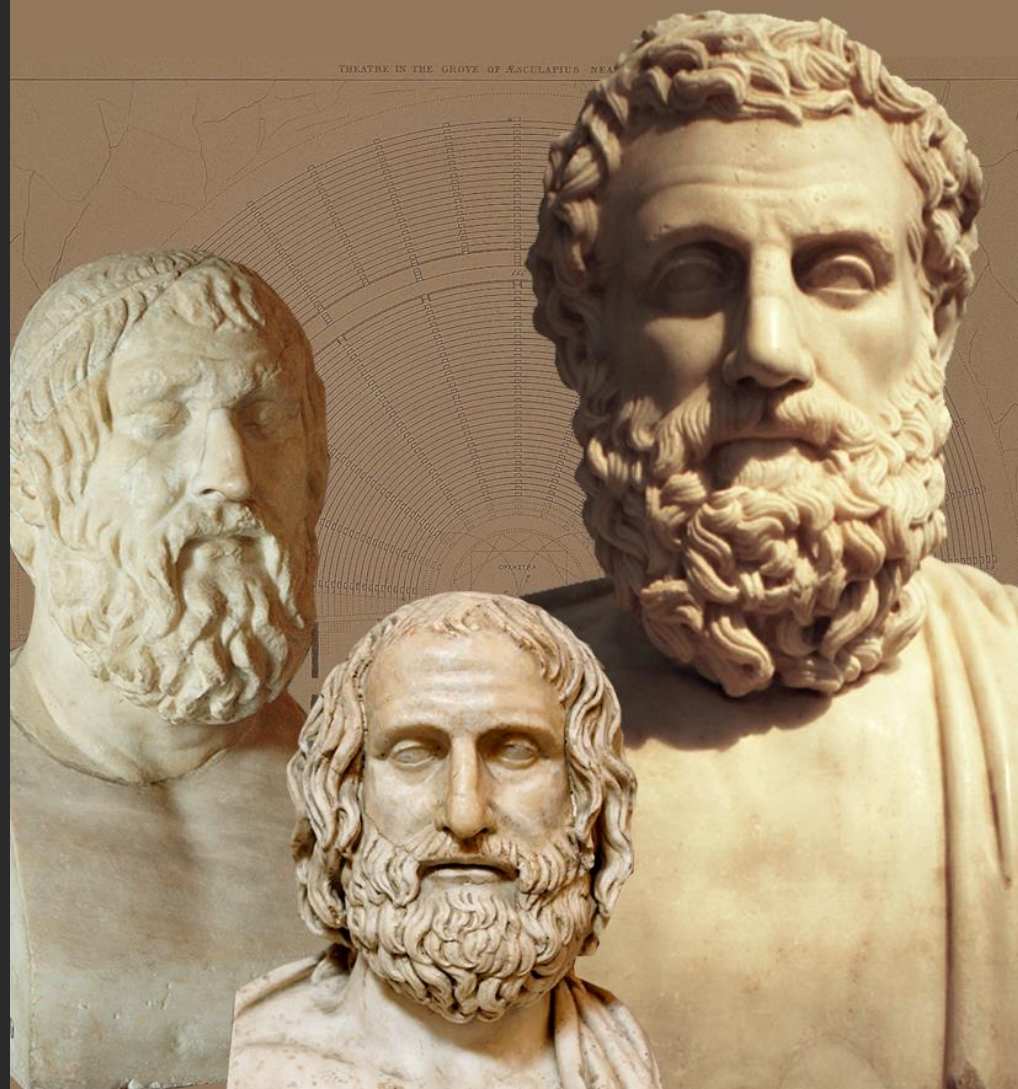
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΤΕΧΝΗ & ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

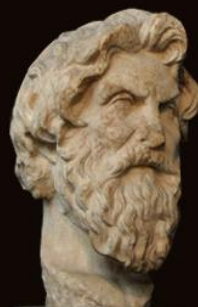
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΜΥΘΟΙ & ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ & ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

先師孔子行教像
揚潁鎮捐刻
揚潁鎮中小學少壯華人、香港、
全球愛揚孔親會理事會、李賢有氏
親、不吝會費往香港捐刻活動、特
製此像、有明孔廟、不勝榮幸
在揚潁鎮

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Η μελέτη των ιστορικών πηγών, των κειμένων, των επιγραφών, καθώς και τα αρχαιολογικά ευρήματα των πόλεων, των τάφων, των ναών και των ανακτόρων, αποτελούν τα σκαλοπάτια που οδηγούν στις ρίζες των παραδόσεων των λαών του κόσμου.

Τα κείμενα και η αρχαιολογία φέρνουν στο φως τις απόψεις των αρχαίων λαών για τη ζωή, τον θάνατο, την τέχνη, τις πολιτικές και θρησκευτικές τους πεποιθήσεις.

Η αρχαιολογία αποκαλύπτει επίσης την καθημερινή ζωή των ανθρώπων του παρελθόντος που υπέφεραν, χάρηκαν, γνώρισαν και κατέκτησαν το περιβάλλον τους, όπως ακριβώς και ο σημερινός άνθρωπος.»

«Η συγκριτική μελέτη των αρχαίων πολιτισμών μέσα από την τέχνη, την αρχιτεκτονική, τη θρησκεία, την επιστήμη και την πολιτική, καλλιεργεί την ανεκτικότητα και συμβάλει στην ενότητα των διαφορετικών πολιτιστικών μορφών της ανθρωπότητας.»

Σε διαφορετικές εποχές οι άνθρωποι λάτρευαν διαφορετικούς θεούς κατά τον ίδιο τρόπο, έκαναν διαφορετικούς πολέμους για τα ίδια ιδανικά, έχτιζαν διαφορετικά κτίρια για να κυριαρχήσουν στα ίδια στοιχεία της φύσης, κατασκεύαζαν πάντα γέφυρες για να περνούν τα ποτάμια και να ενώνουν τα βουνά.»

Η πυραμίδα του Ζοζέρ, Djoser.

Η πυραμίδα του Χέοπα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Ένα σύμβολο είναι η γέφυρα για να ανέβει ο άνθρωπος στον χώρο του ιερού, στο βάθος, στην ουσία των πραγμάτων και του εαυτού του. Όλα τα έθνη, όλοι οι πολιτισμοί έχουν χρησιμοποιήσει τα σύμβολα για να εκφράσουν και να διαιωνίσουν τις γνώσεις, τους σκοπούς και τα κατορθώματά τους.»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Η Σφίγγα συμβολίζει την εξέλιξη των μορφών που ξεκινά από τις ζωικές μορφές και κορυφώνεται στον άνθρωπο.

Επιπλέον, εκφράζει την ενότητα της φύσης και της ζωής. Ψυχολογικά εκφράζει τη μία και μοναδική δύναμη που διαπερνά όλο το σώμα της φύσης, διασχίζει τα οριζόντια βασίλεια και ανυψώνεται με τα φτερά της στην κάθετη διάσταση που οδηγεί στον ουρανό.

Κοσμολογικά είναι η μητέρα, η σύζυγος του παγκοσμίου φωτός, η κυρία των υδάτων, η δεύτερη όψη της θεότητας στην τριπλή εκδήλωσή της.»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Η Σφίγγα συμβολίζει τον ήλιο που ανατέλλει, τον ήλιο στον ορίζοντα.

Συμβολίζει και τον Μαθητή της Σοφίας που με τη βοήθεια ενός δασκάλου ή ενός θεού, ανοίγει την πόρτα της σοφίας και, όπως ο θεός Όσιρις, γίνεται ο άξονας του κόσμου. Ο Δάσκαλος μέσα από την καρδιά του μεταβιβάζει στον Μαθητή τη ζωτική, πνευματική δύναμη του ήλιου. Ο Μαθητής της Σοφίας ταυτιζόταν με τον Ανατέλλοντα Ήλιο και η πνευματική αναγέννησή του συσχετιζόταν με τα μυστήρια του Μέμνονος.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

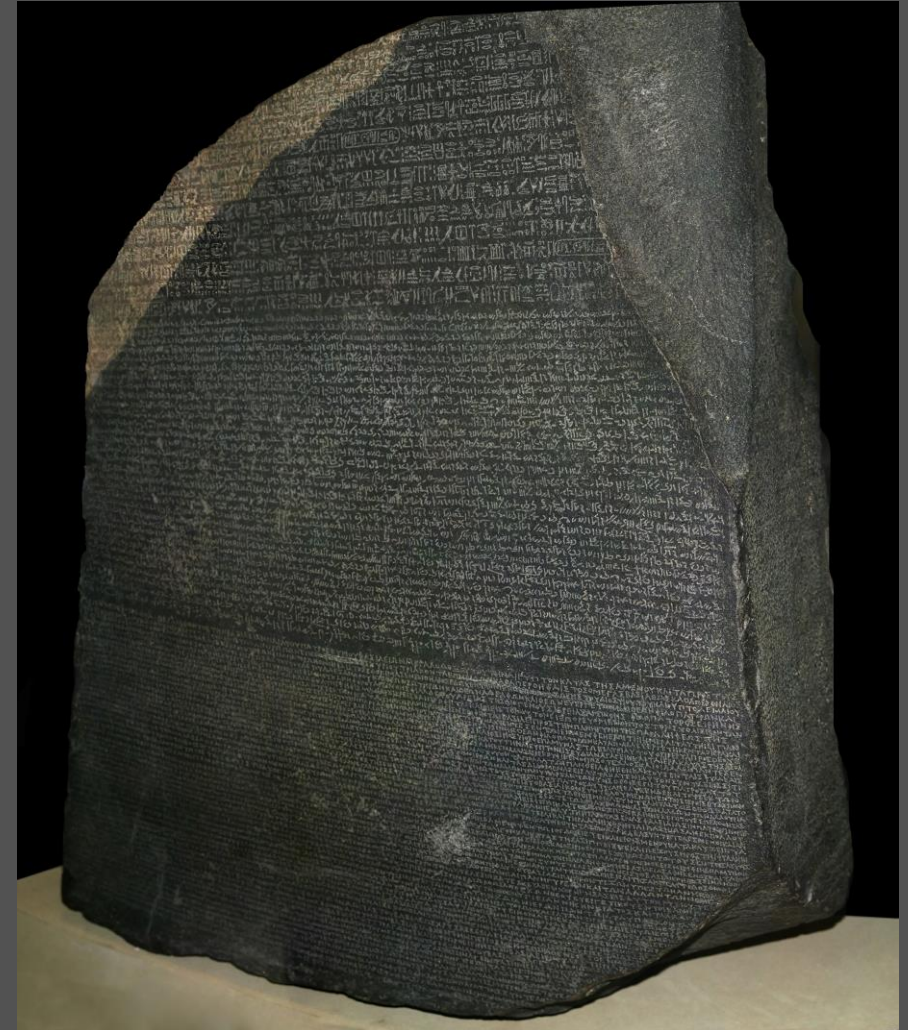

«Οι Αιγύπτιοι δεν χρησιμοποίησαν γράμματα που συνθέτουν λέξεις και προτάσεις, αλλά ιερές εικόνες και ιερά αντικείμενα, τα ιερογλυφικά. Οι Αιγύπτιοι πίστευαν ότι ο θεός Θωτ είχε εφεύρει τα ιερογλυφικά, για να βοηθήσει την ανθρωπότητα που έχασε την ικανότητα να διαβάζει ενορατικά τη φύση. Από τα ιερογλυφικά προήλθαν οι συλλαβικές και τελικά οι αλφαβητικές γλώσσες.»

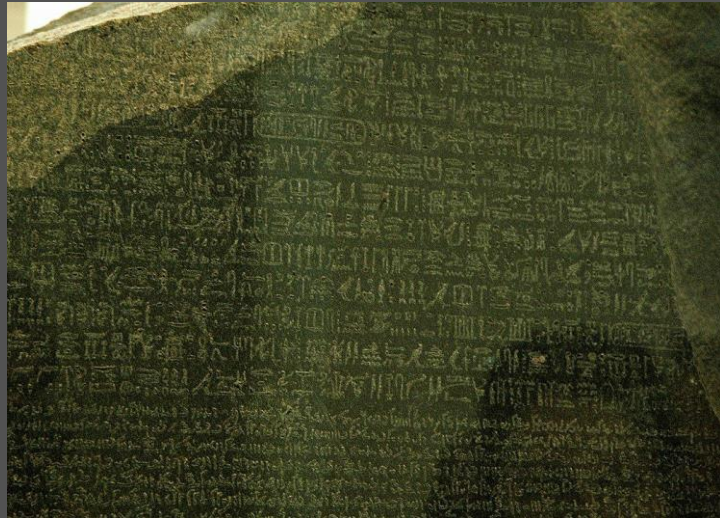
Ζαν-Φρανσουά Σαμπολιόν
Jean-François Champollion

Η Στήλη της Ροζέττας

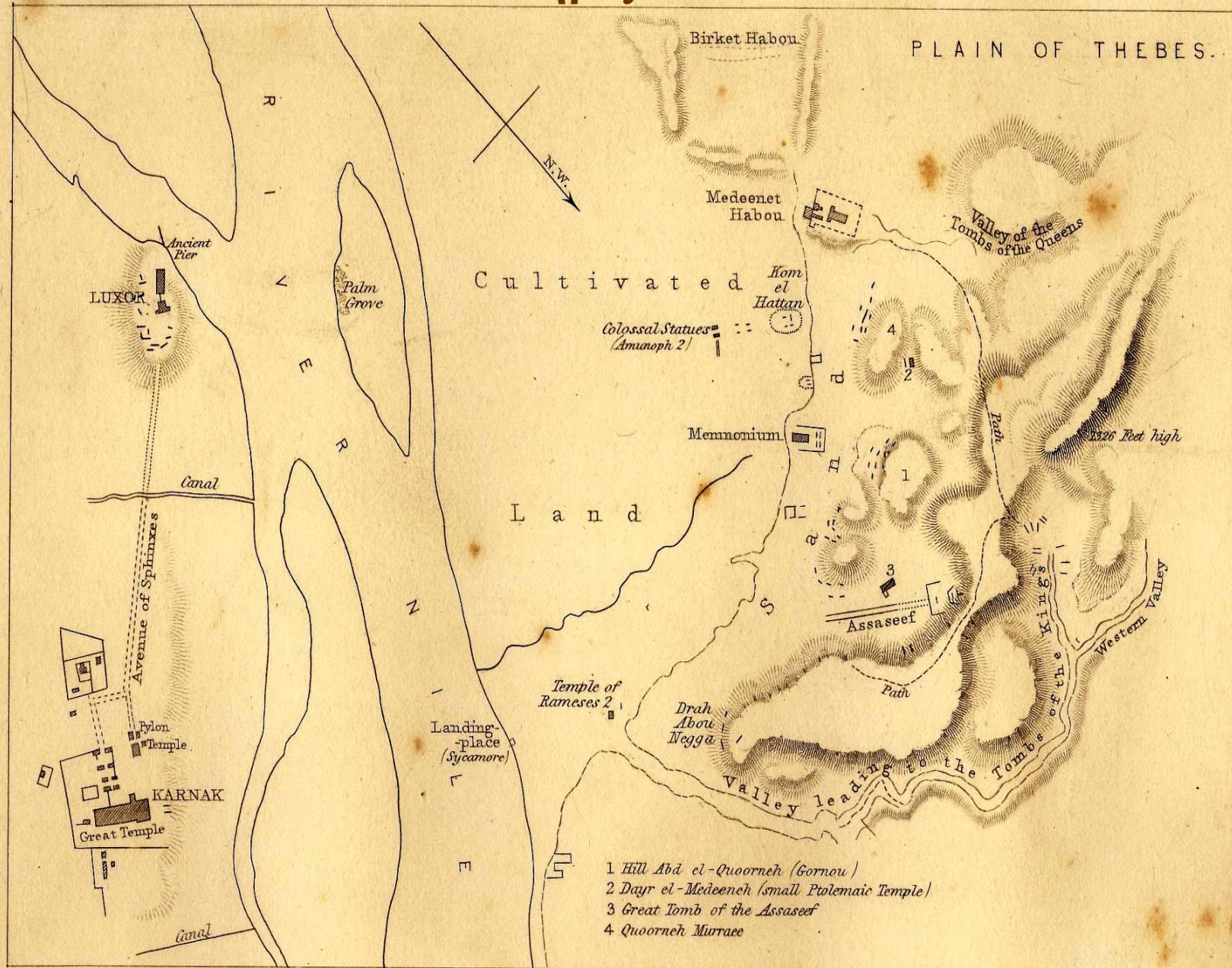

Η Στήλη της Ροζέττας

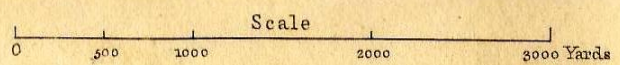

«Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι θεωρούσαν ότι ο φυσικός κόσμος είναι φθαρτός και υπόκειται στον νόμο της εντροπίας. Αντίθετα, ο κόσμος των θεών, ο οποίος μπορεί να γίνει αντιληπτός με τη βοήθεια της φαντασίας, βρίσκεται πέρα από τον κόσμο των φαινομένων και των αισθήσεων και χαρακτηρίζεται από τις αρχές της δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης, της ισορροπίας και της σταθερότητας, αρχές οι οποίες έπρεπε να χαρακτηρίζουν και τον γήινο κόσμο.»

Θήβες

- 1 Hill Abd el-Quoorneh (Gornou)
- 2 Dayr el-Medeeneh (small Ptolemaic Temple)
- 3 Great Tomb of the Assaseef
- 4 Quoorneh Murrae

Λούξορ

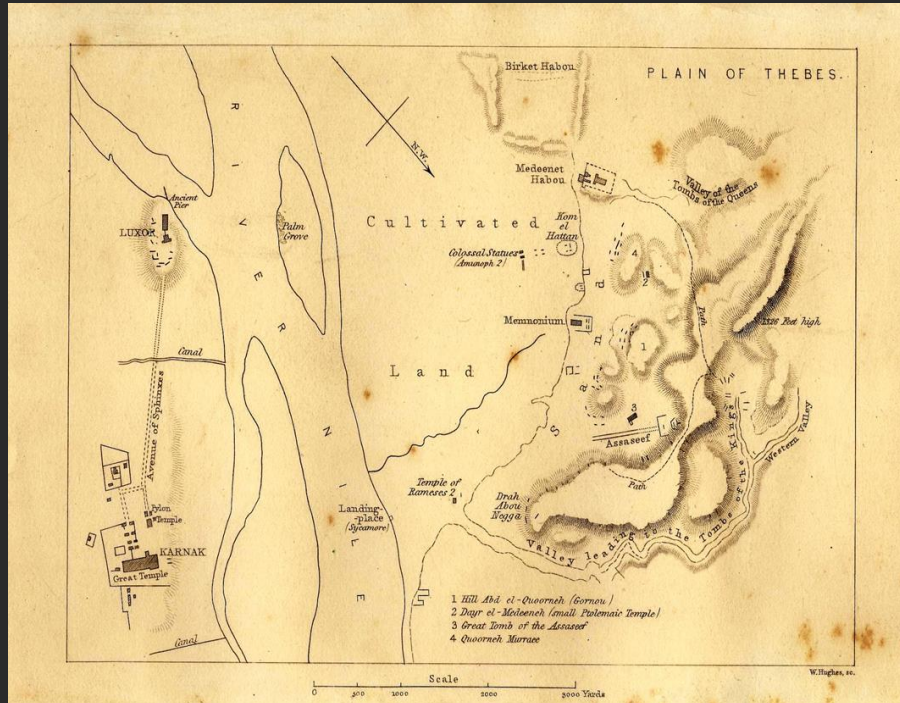
Λούζορ

Καρνάκ

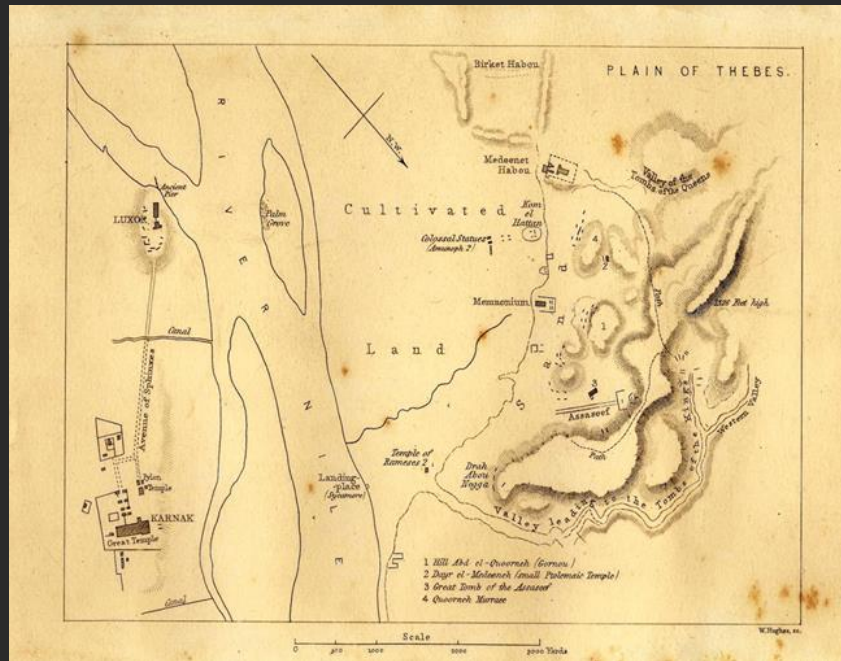

Θήβες

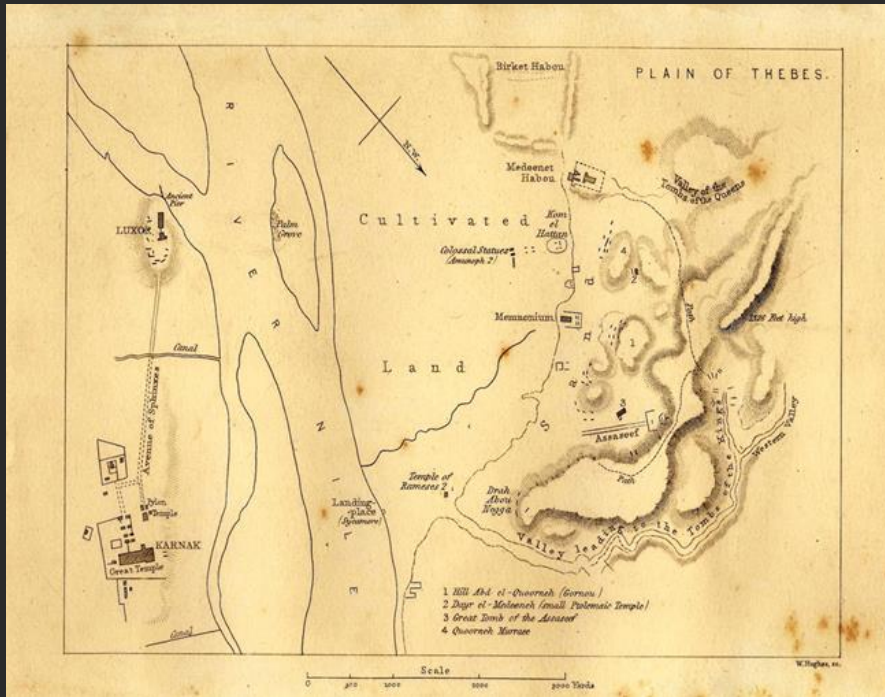

«Οι Θήβες απλώνονταν στην ανατολική και στη δυτική όχθη του ποταμού Νείλου, οι πηγές του οποίου, σύμφωνα με τους Αιγυπτίους, βρίσκονταν στον αόρατο κόσμο, στον κόσμο του Ντουάτ (Douat), όπου βασίλευε ο Όσιρις, ο θεός των νεκρών.

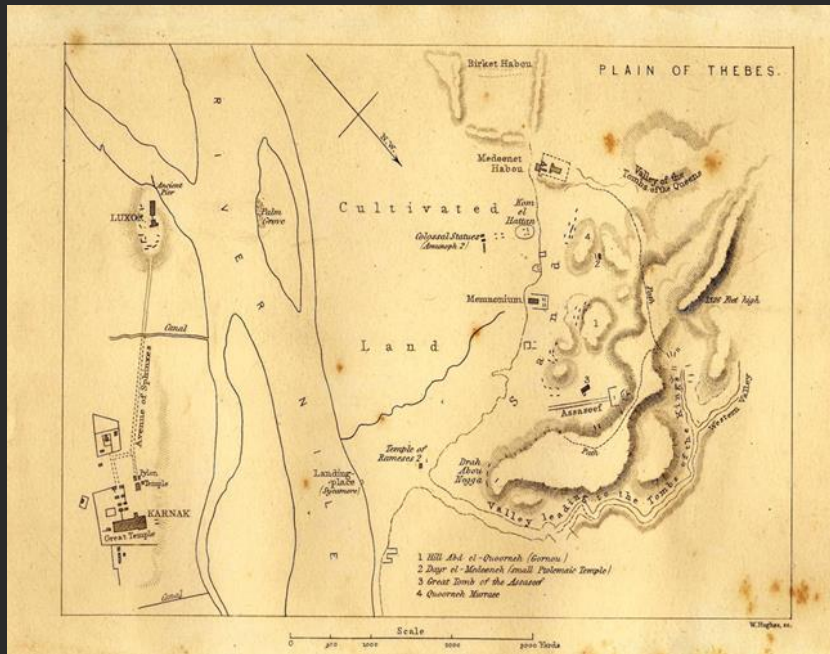
Ο Νείλος, ο οποίος ρέει στον άξονα Νότου-Βορρά, με τις πλημμύρες του κατά τον μήνα Ιούλιο ρύθμιζε την καλλιέργεια της γης, το εορτολόγιο και την οργάνωση του κράτους.

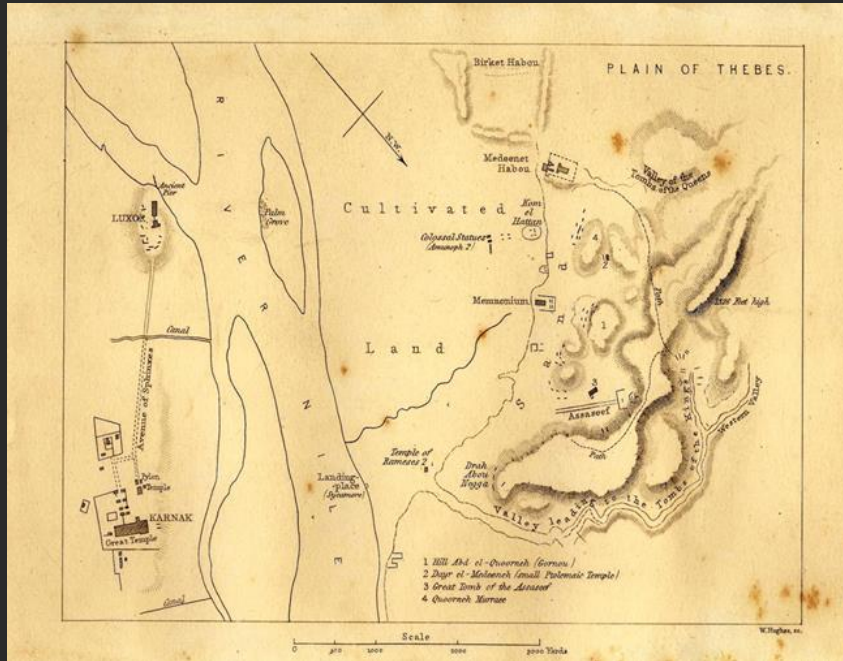
Στην ανατολική όχθη του Νείλου, η οποία συνδέεται με τον ορατό κόσμο, τη δημιουργία, τη θεία δύναμη που δίνει ζωή στον κόσμο, βρίσκονται οι ναοί του Καρνάκ και του Λούξορ. Ο ναός του Λούξορ σχετίζεται με τη βασιλεία του Φαραώ και έχει προσανατολισμό από Νότο προς Βορρά, ενώ ο ναός του Καρνάκ σχετίζεται με τη δημιουργία και εκτείνεται στον άξονα Ανατολής-Δύσης. Στη δυτική όχθη του Νείλου, η οποία συνδέεται με τον αόρατο κόσμο, τον θάνατο αλλά και την αναγέννηση, βρίσκεται η Νεκρόπολη των Θηβών με τους ναούς και τους τάφους των Βασιλέων.

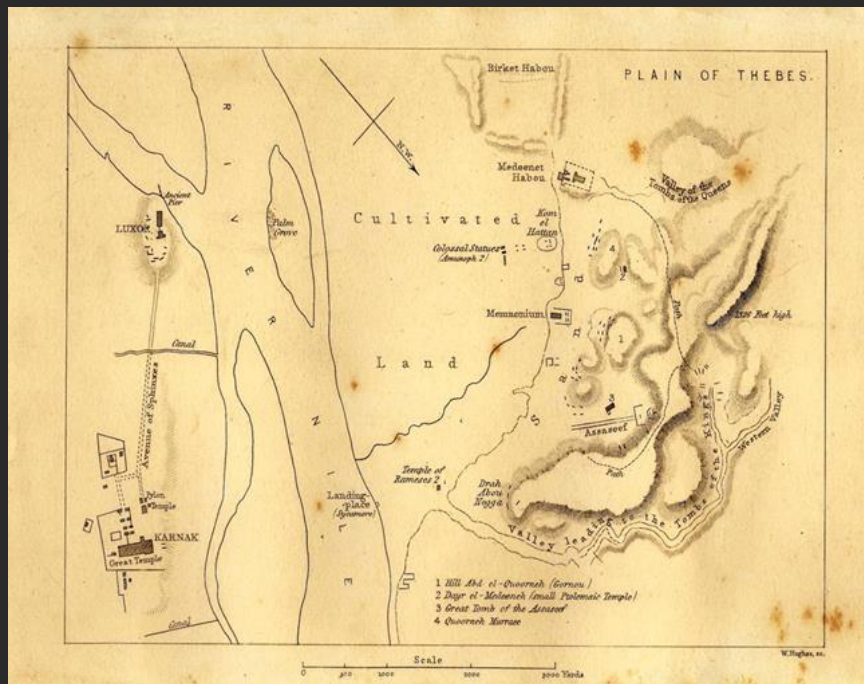
Οι ναοί, ο χώρος όπου γίνονταν οι τελετές, αναπαρίσταναν μορφικά πάνω στη γη τον ιδεατό κόσμο του ουρανού, ενώ οι τελετές ζωογονούσαν τον ναό στη ροή του χρόνου και μ' αυτόν τον τρόπο αποκαθιστούσαν την αρμονία που απειλούνταν καθημερινά από τις δυνάμεις του χάους, τη φθορά και την εντροπία. Η ένωση του ουρανού και της γης εορταζόταν σε όλους τους παραδοσιακούς πολιτισμούς σε συγκεκριμένες χρονικές στιγμές του έτους.

Κατά τη διάρκεια της γιορτής που τελούνταν την Άνοιξη, τον μήνα Απρίλιο – Μάιο, μια πομπή με το άγαλμα του Άμμωνα ξεκινούσε από τον ναό του Καρνάκ και έφθανε στον ναό της Χατσεψούτ στη δυτική όχθη της πόλης, όπου ο Φαραώ περνούσε τη νύχτα δίπλα στο άγαλμα του Άμμωνα με σκοπό να έλθει σε επαφή με τους προγόνους του, να ανανεωθεί και να μεταφέρει την ανανεωμένη ενέργεια στον λαό του.

Πέντε περίπου μήνες αργότερα γινόταν η εορτή της Όπετ, κατά τη διάρκεια της οποίας μια πομπή με τις ιερές βάρκες των θεών Άμμωνα, Μουτ και Κονσού ξεκινούσε από το ναό του Καρνάκ με προορισμό το Λούξορ, όπου λατρευόταν ο Άμμων-Μιν. Ο θεός Μιν προστάτευε το βασιλικό Κα, δηλαδή τον φορέα ζωής και της δημιουργικής δύναμης του Φαραώ. Κατά τη διάρκεια της τελετής αυτής το Κα του Φαραώ ενωνόταν με το βασιλικό Κα, το οποίο κληρονομείται από Φαραώ σε Φαραώ. Αυτή η ανανέωση του βασιλικού Κα, δηλαδή η θεία αναγέννηση του Φαραώ, γιου του Άμμωνα, εξασφάλιζε την ευημερία του λαού της Αιγύπτου για ένα ακόμη χρόνο.

Εν συνεχεία η πομπή με τις βάρκες έφθανε ως τον Μεντινέτ Χαμπού (Medinet Abu), τον ναό των εκατομμυρίων ετών του Ραμσή ΙΙΙ, στο δυτικό μέρος της πόλης των Θηβών και μ' αυτόν τον τρόπο η πομπή, η οποία είχε ξεκινήσει από το ανατολικό τμήμα της πόλης, ένωνε τα δύο μέρη της πόλης σε μια δυναμική αρμονία αντιθέτων.»

Στις τελετές της στέψης, ο Φαραώ ανόρθωνε συμβολικά την στήλη Τζεντ, ένα κορμό κωνοφόρου, ένα είδος κίονα με τέσσερα κιονόκρανα, που συμβόλιζε την σπονδυλική στήλη του θεού Όσιρη.

Ο μύθος του Όσιρι

«Διάφορα νεκρικά κείμενα που διασώθηκαν επέτρεψαν την ανασύσταση του μύθου του Όσιρι.»

Όταν ο Ρα έφτασε στο τέλος της ζωής του, επέλεξε ως διάδοχό του τον Όσιρι που βασίλευε ειρηνικά στη γη με τη βοήθεια της αδελφής και συζύγου του, Ίσιδος. Οι δύο θεοί δίδαξαν στην ανθρωπότητα την καλλιέργεια της γης και τη νομοθεσία. Ο Σηθ όμως, υποκινούμενος από φθόνο, διαμέλισε τον Όσιρι και πέταξε τα μέλη του στον Νείλο. Η Ίσις ανέλαβε το έργο της ανεύρεσης και ανασύνθεσης του διαμελισμένου σώματος του αδελφού και συζύγου της.

Μετά από πολλές προσπάθειες, η Ίσις κατάφερε να συγκεντρώσει τα διάφορα μέλη του Όσιρι, εκτός από τα γεννητικά όργανα, τα οποία έφαγε ένα ψάρι. Ο Άνουβις ένωσε τα διαφορετικά μέρη του Όσιρι τυλίγοντάς τα μέσα σε κορδέλες κάνοντας έτσι την πρώτη ταρίχευση και μουμιοποίηση. Η Ίσις εμφύσησε, κουνώντας τα φτερά της, νέα ζωή μέσα στο νεκρό σώμα και ανάπλασε τα γεννητικά όργανα του Όσιρι. Ο Ωρος, τον οποίο ανέθρεψε κρυφά η Ίσις, πήρε εκδίκηση για τον διαμελισμό του πατέρα του και μετά από μια σφοδρή σύγκρουση με τον Σηθ, φτάνει νικητής μπροστά στον Ρα και του ζητά την επίγεια βασιλεία.

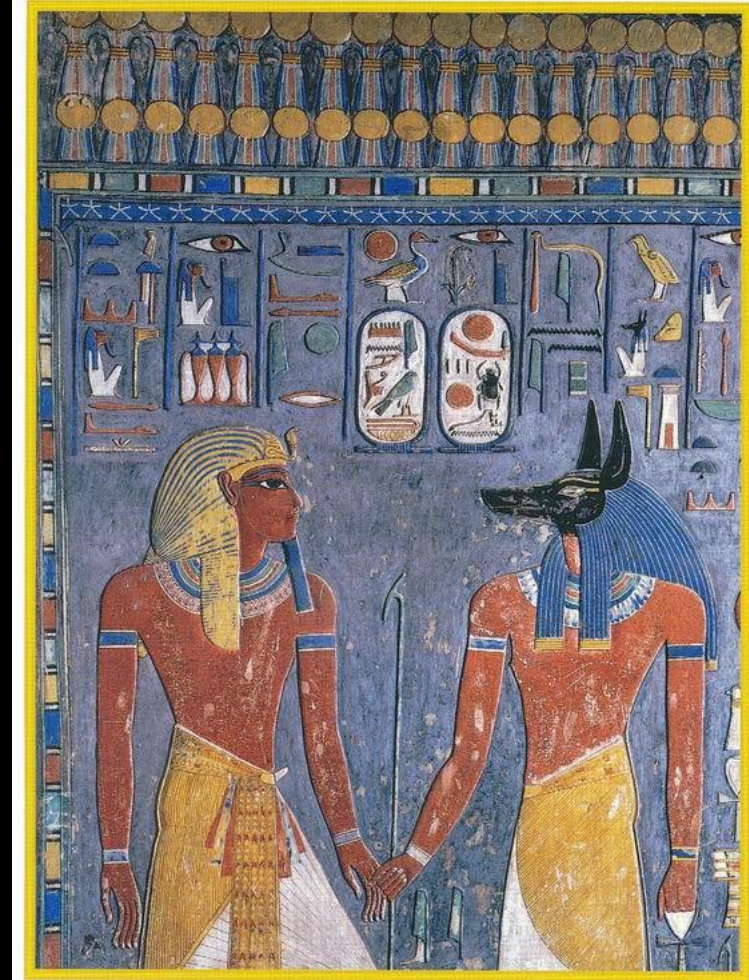

Ο Σηθ αμφισβητεί τη νομιμότητα του Ώρου, αλλά χάρη στη σοφία του θεού Θωτ, ο Ώρος κερδίζει τη δίκη και γίνεται ο πρώτος επίγειος βασιλιάς, ενώ ο πατέρας του βασιλεύει στον κόσμο των νεκρών. Ο Σηθ εξορίζεται στην Ασία, απ' όπου απειλεί να επιστρέψει με τις καταστροφικές του δυνάμεις και να διαταράξει την αρμονία και την ισορροπία του κόσμου.»

Ογκίστ Μαριέτ
Auguste Mariette

Ο Φαραώ

Ο Φαραώ

«Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι καθιέρωσαν τελετές οι οποίες ένωναν τον ουράνιο με τον γήινο κόσμο.

Η ουσιαστική λειτουργία της τελετής είναι η ανύψωση της συνείδησης του ανθρώπου ώστε να μπορεί να επικοινωνεί αποτελεσματικά με τον κόσμο των θεών. Η αποτελεσματικότητα της τελετής εξαρτάται από τον βαθμό συνείδησης του ατόμου που συμμετέχει σ' αυτήν.

Ο Φαραώ, επιφορτισμένος με τον ρόλο να αποκαταστήσει την τάξη του κόσμου των θεών στον ανθρώπινο κόσμο, μεταβίβαζε μέσω των τελετών τις ευεργετικές ενέργειες του ουράνιου κόσμου στον γήινο και επιβεβαίωνε καθημερινά το βασιλικό του αξίωμα, που σχετιζόταν με τον θεό Ώρο και το ιερατικό του αξίωμα, που σχετιζόταν με τη θεά Μάατ.»

«Ο Φαραώ, επιφορτισμένος με τον ρόλο να αποκαταστήσει την τάξη του κόσμου των θεών στον ανθρώπινο κόσμο, μεταβίβαζε μέσω των τελετών τις ευεργετικές ενέργειες του ουράνιου κόσμου στον γήινο και επιβεβαίωνε καθημερινά το βασιλικό του αξίωμα, που σχετιζόταν με τον θεό Ώρο και το ιερατικό του αξίωμα, που σχετιζόταν με τη θεά Μάατ.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Ο Φαραώ, επιφορτισμένος με τον ρόλο να αποκαταστήσει την τάξη του κόσμου των θεών στον ανθρώπινο κόσμο, μεταβίβαζε μέσω των τελετών τις ευεργετικές ενέργειες του ουράνιου κόσμου στον γήινο και επιβεβαίωνε καθημερινά το βασιλικό του αξίωμα, που σχετιζόταν με τον θεό Ώρο και το ιερατικό του αξίωμα, που σχετιζόταν με τη θεά Μάατ.»

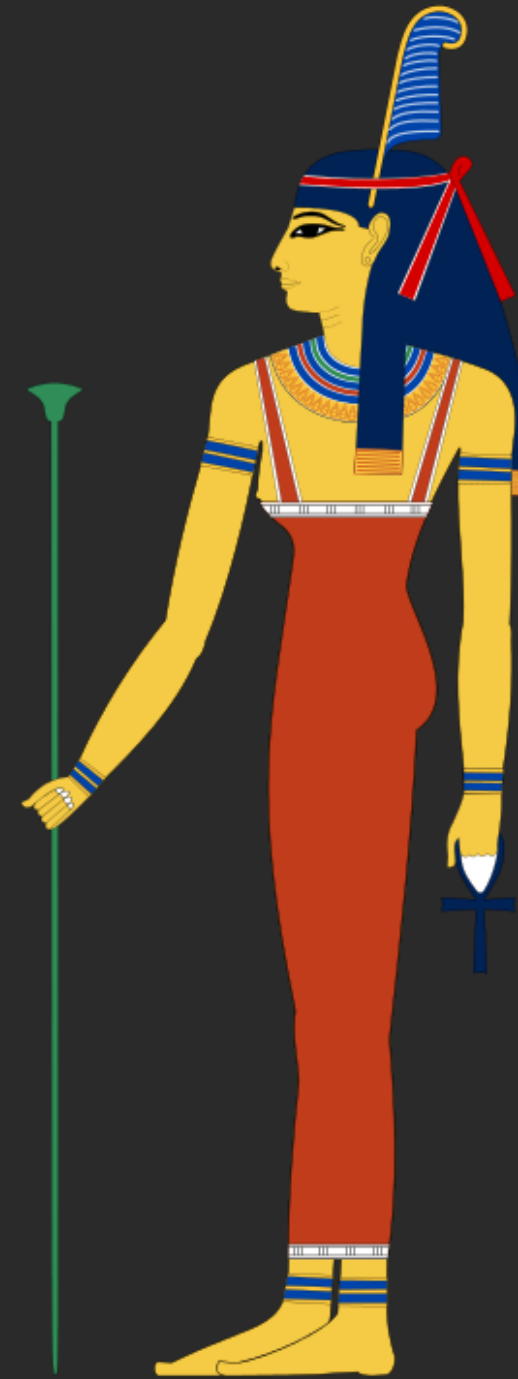

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

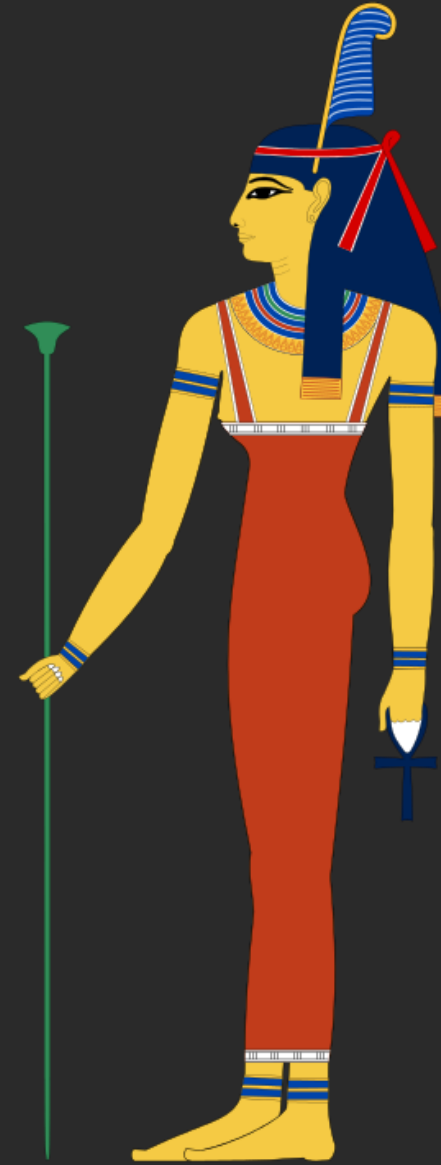
*«Maat was also the goddess of
Truth, harmony, law, morality, and justice.»*

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Sekhmet, Dynasty 18, Reign of Amenhotep III, ca 1390-1352, B.C. Metropolitan Museum New York»

The standing Sekhmet statues all hold a papyrus scepter in the left hand and the ankh sign which is the symbol of life in the right hand. British Museum London

Σέκμετ

Χατσεψούτ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

AMENHOTEP III
XVIII. DYN.
1405-1367 B.C.

أمنحوتب الثالث
الأسرة الثامنة عشرة
1405 - 1367 ق.م

Amenophis III, Luxor Museum

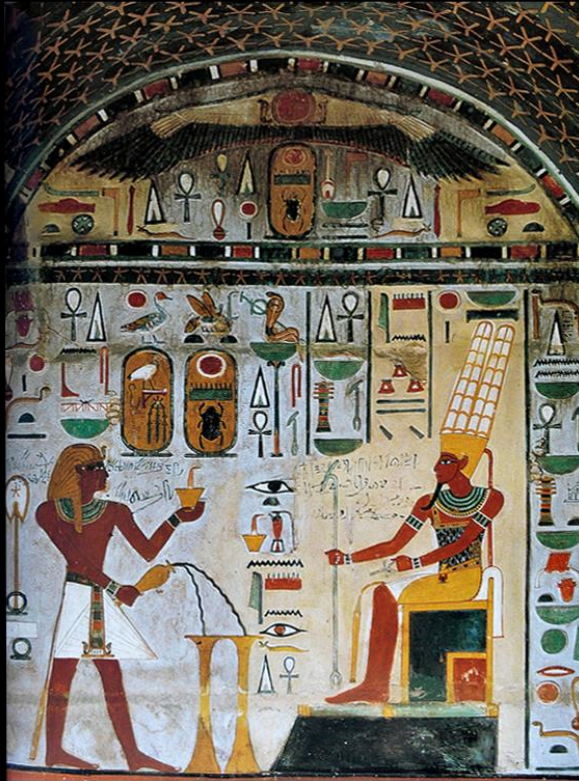

**Amenophis III, 1400 B.C.,
British Museum**

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Ω Άμμωνα, Άρχοντα των σιωπηλών, εσύ που είσαι αυτός που τρέχει γρήγορα στη φωνή του δυστυχισμένου. Εγώ σε προσκαλώ στην δυστυχία μου και εσύ με πλησιάζεις για να με προστατεύσεις, για να μου δώσεις πνοή και για να δώσεις πνοή στον αδύνατο. Για να σώσεις εμένα και για να σώσεις όλους όσους είναι πνιγμένοι από την ανάγκη. Είσαι ο Άρχοντας των Θηβών, ο ελευθερωτής, ο πραγματικός Σωτήρ, αυτός που τρέχει από μακρινούς τόπους για να βοηθήσει αυτόν που Σε φωνάζει.»

Τούθμωσις Γ΄

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Ο Τζοβάννι Μπαττίστα Μπελτσόνι
Giovanni Battista Belzoni

Ραμσής Β΄

Νεφερτάρι

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Ο τάφος της Νεφερτάρη βρίσκεται στην Κοιλιάδα των Βασιλισσών στις δυτικές Θήβες. Το σχέδιο του τάφου καθώς και οι υπέροχες τοιχογραφίες της Νεφερτάρη και των θεών αναπαριστούν το πνευματικό ταξίδι της ψυχής της βασίλισσας μέσα από το βασίλειο του Όσιρη, θεού του κόσμου των νεκρών, και την έξοδο της ψυχής στο φως της ημέρας, στο βασίλειο του Άμμωνα.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

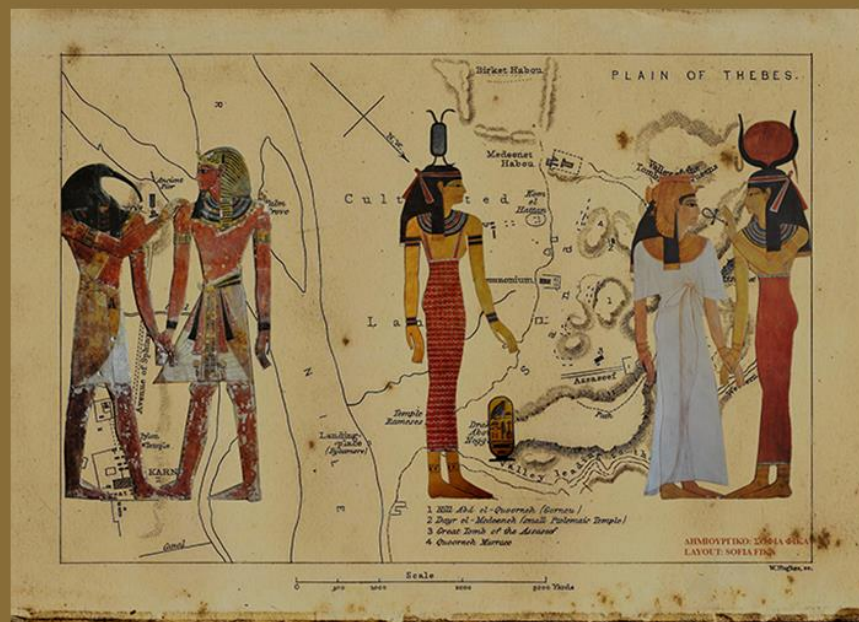
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Η σαρκοφάγος συμβολίζει τη βάρκα με την οποία θαλασσοπορεί η ψυχή στα ψυχικά διαστήματα που χωρίζουν τη ζωή από τον θάνατο. Είναι η βάρκα, η οποία εσωτερικά και εξωτερικά είναι διακοσμημένη με ιερογλυφικά και μαγικά σύμβολα της θεάς του έναστρου ουρανού, Νουτ, η οποία με τα ευλαβικά φτερά της προστατεύει και προφυλάσσει την ψυχή από τις τρικυμίες του ψυχολογικού κόσμου, από την επαφή με τα κακά πνεύματα.»

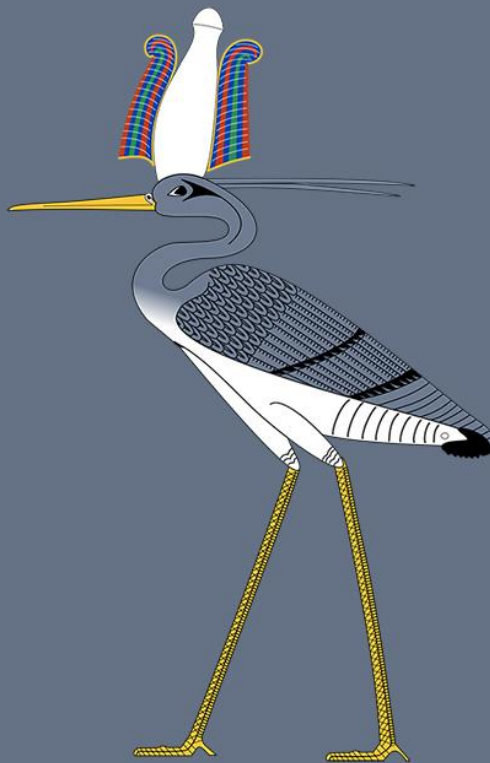

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

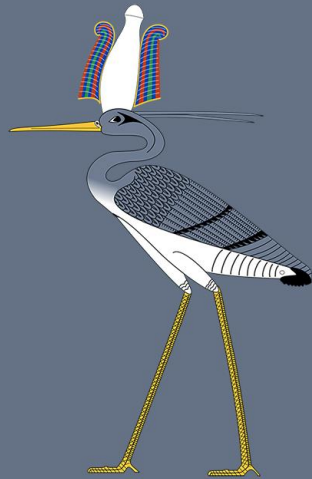

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

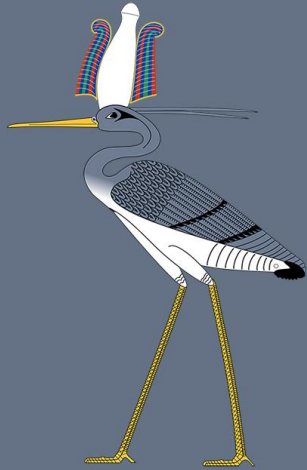
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Το πτηνό Μπενού, ο Φοίνικας της Ηλιούπολης, συσχετίζεται με την πρωταρχική ζωή. Είναι ο πρωταρχικός ήλιος που ανατέλλει πάνω από το πρωταρχικό βουνό (Μπεν-Μπεν), το οποίο αναδύεται μέσα από τα νερά του χάους. Είναι ο ηλιακός λόγος (Μπενού), ο κρυμμένος πνευματικός ήλιος, που καθώς αναδύεται πάνω από το βουνό, ιεροποιεί και γονιμοποιεί τον πρωταρχικό χώρο. Ως θεότητα της δημιουργίας και της ζωής μέσα από τον θάνατο συσχετίζεται και με τον θεό Όσιρι. Τα συμβολικά στοιχεία του Φοίνικα είναι παρόμοια με εκείνα της Σφίγγας.»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Το πτηνό Μπενού, ο Φοίνικας είναι ένα μεγάλο μυθικό πουλί με χρυσά και μωβ φτερά και μακριά μπλε ουρά. Ένας και μοναδικός Φοίνικας ζει σ' όλο τον κόσμο, ο οποίος, σύμφωνα με την παράδοση, όταν γεράσει, κτίζει τη φωλιά του, την αρωματίζει με σμύρνα, της βάζει φωτιά και πεθαίνει στις φλόγες της. Από τις στάχτες του γεννιέται ένας νέος Φοίνικας, που μεταφέρει τη στάχτη του πατέρα του στην ιερή πόλη του ήλιου, την Ηλιούπολη. Συμβολίζει την κυκλική επιστροφή των πνευματικών πραγμάτων σε χρονικές περιόδους του ενός έτους, των 500 ετών, των 1.460 ετών, των 4.320 ετών και των 26.000 ετών.»

**Sarcophagus 600 B.C.,
British Museum**

**Νουτ, η θεά του έναστρου ουρανού
αγκαλιάζει τον νεκρό.**

«Στο βιβλίο, με τίτλο “Ανάδυση στο Φως της Ημέρας” περιγράφεται η διαδικασία της δίκης της ψυχής: «Ο νεκρός, φορώντας λευκό ένδυμα παρουσιάζεται στην αίθουσα της Διπλής Αλήθειας, μπροστά στον Όσιρι με χέρια υψωμένα σε στάση λατρείας. Η καρδιά του νεκρού ζυγίζεται σε μία ζυγαριά. Στην μία πλάστιγγα τοποθετείται η καρδιά, σύμβολο της ψυχής, στη άλλη πλάστιγγα τοποθετείται το φτερό της Μάατ, σύμβολο της δικαιοσύνης και της αλήθειας. Ο Άνουβις ρυθμίζει τη ζυγαριά και στέκεται δίπλα στο θηρίο Άμμετ. Ο Θωτ θεός της σοφίας και της γραφής σημειώνει τις λεπτομέρειες της δίκης. Ο νεκρός στην Αίθουσα της Αλήθειας, όπου κάθονται οι σαράντα δύο θεοί, οφείλει να κάμει την παρακάτω αρνητική ομολογία στον κάθε θεό:

«Χαίρε, ω Οδοιπόρε με τις μεγάλες δρασκελιές που έρχεσαι από την Ηλιούπολη, δεν έχω κάνει καμία αδικία

Χαίρε, ω Περιφλεγή που έρχεσαι από την Χεράχα, δεν έχω κάνει καμιά ληστεία.

Χαίρε, ω Ρινηλάτη που έρχεσαι από την Ερμούπολη, δεν έχω κλέψει.

Χαίρε, ω Καταβροχθιστή σκιών που έρχεσαι από τις πηγές του Νείλου, δεν έχω κάνει φόνο.

*Χαίρε, ω Ριψοκίνδυνη που έρχεσαι από το Ρεστάου,
δεν έχω ιδιοποιηθεί τις προσφερόμενες τροφές.*

*Χαίρε, ω Διπλό Λιοντάρι που έρχεσαι από τον ουρανό,
δεν έχω πάρει από τις ιερές προσφορές.*

*Χαίρε, ω Εσύ με τα πύρινα μάτια που έρχεσαι από τη
Λητόπολη, δεν έχω αφαιρέσει τίποτα από τα πράγματα
του θεού.*

*Χαίρε, ω Φλογερέ που φεύγεις ακριβώς όπως ήλθες,
δεν έχω πει ψέματα.*

*Χαίρε, ω Εσύ που συντρίβεις τα οστά, που έρχεσαι από
την Ηρακλέοπολη, δεν έχω αρπάξει φαγητά.*

*Χαίρε, ω Φλογοβόλε που έρχεσαι από τη Μέμφιδα,
δεν έχω καταραστεί κανέναν.*

*Χαίρετε, ω Πηγές του Νείλου που έρχεστε από την
Αμέντα, δεν έχω διαπράξει μοιχεία.*

*Χαίρε, ω Εσύ που έχεις το πρόσωπο πίσω, που
έρχεσαι από τη σπηλιά σου, δεν έχω προκαλέσει
θρήνον σε κανέναν.*

*Χαίρε, ω Βαστ που έρχεσαι από το Σκοτεινό Τόπο,
δεν έχω προκαλέσει οδύνη σε κανέναν....»*

Hieroglyphic text arranged in vertical columns, corresponding to the scenes in the registers above. The text is written in black ink on a light-colored background. Each column of text is aligned with a specific register of the scenes above it. The text is arranged in a grid-like fashion, with each column of text corresponding to a specific register of the scenes above it.

**Napoleon's Campaign
in Egypt, 1798.**
Scale 1:12 000 000

ΚΑΤΑΝΙΑ / CATANIA

ΑΘΗΝΑ / ATHENS

ΚΡΗΤΗ / CRETE

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Ανάκτορο της Κνωσού

Ανάκτορο της Κνωσού

Άρθουρ Έβανς

Αίθουσα του Αλαβάστρινου Θρόνου του ανακτόρου της Κνωσού

«Αίθουσα του Αλαβάστρινου Θρόνου, του ανακτόρου της Κνωσού, το οποίο έφερε στην επιφάνεια ο Άρθουρ Έβανς το 1899. Οι τοίχοι του δωματίου ήταν διακοσμημένοι με παραστάσεις γρυπών. Ο γρύπας συμβόλιζε την αρμονία και την βαθιά ενότητα που διαπερνά τους τρεις κόσμους, τον ουράνιο, τον ενδιάμεσο, και τον γήινο. Ο ουράνιος συμβολίζεται με το κεφάλι του αετού, ο ενδιάμεσος με την ουρά του φιδιού και ο γήινος με το σώμα του λιονταριού. Ο μυθικός βασιλιάς εκπροσωπούσε τη βαθιά ενότητα του σύμπαντος και φρόντιζε η ενότητα αυτή της φύσης να αντανακλάται στα τρία διαφορετικά επίπεδα της πόλης.»

Το πρώτο επίπεδο, ο ιερός ουράνιος χώρος της πόλης, εκφράζεται από το παλάτι, ο ενδιάμεσος χώρος εκφράζεται από την αγορά, τη ζωή, την κίνηση της πόλης, ενώ το τρίτο επίπεδο του κόσμου, το γήινο, εκφράζεται από την Νεκρόπολη που εκπροσωπεί τη δύναμη και τη σοφία των προγόνων. Ο Μίνωας, ο οποίος ήταν σοφός νομοθέτης και δίκαιος δικαστής, διορίσθηκε από τους θεούς μετά τον θάνατό του να δικάζει στον Άδη τις ψυχές των ανθρώπων μαζί με τον Ραδάμανθυ και τον Αιακό.»

Το μέγαρο της βασίλισσας, 14ος αι. π.Χ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

18^{ος} -16^{ος} αι. π.Χ., Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου Κρήτης

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

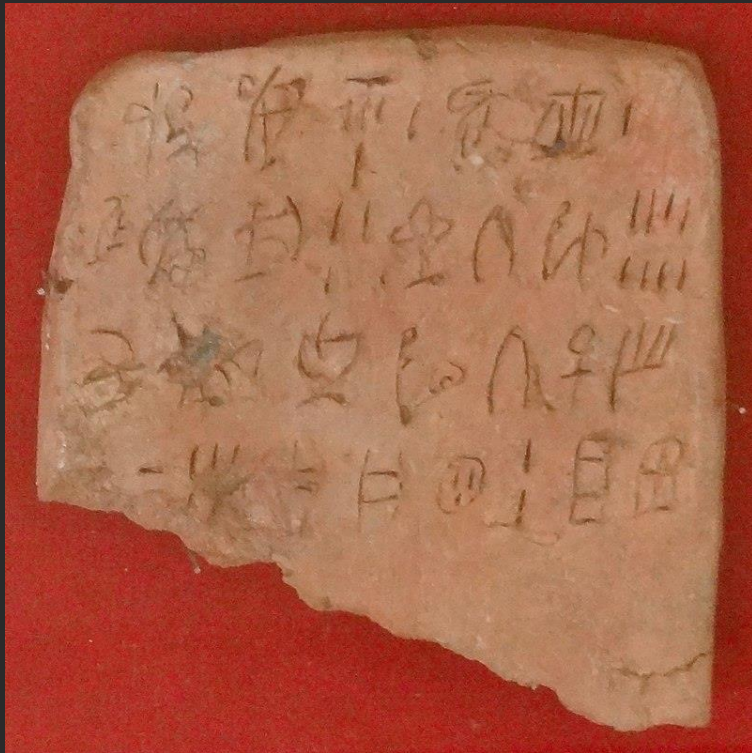
Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου Κρήτης

Τελετουργικό Κύπελλο, 1500 π.Χ., Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου Κρήτης

«Η Μινωική γλώσσα είναι η γλώσσα του Μινωικού πολιτισμού στην Κρήτη η οποία γραφόταν με χρήση των κρητικών ιερογλυφικών και μετέπειτα με το συλλαβάριο της Γραμμικής Α.»

«Η Γραμμική Α είναι αποτυπωμένη κυρίως σε πήλινες πινακίδες. Τέτοιες πινακίδες έχουν βρεθεί στην Κνωσό, στην Φαιστό, στην Αγία Τριάδα, στα Μάλια, στα Χανιά, στις Αρχάνες κ.α. αλλά και εκτός Κρήτης στη Μήλο, στην Κέα, στα Κύθηρα, στη Θήρα, στη Μίλητο και στην Τροία. Χρονολογείται πριν την έλευση των Μυκηναίων στην Κρήτη, από το 1800 ως το 1450 π.Χ. περίπου.»

«Η Γραμμική Β είναι μεταγενέστερη μορφή της Γραμμικής Α, και χρησιμοποιήθηκε στη Μυκηναϊκή Περίοδο, από το 17ο ως τον 13ο αι. π.Χ., κυρίως για την τήρηση λογιστικών αρχείων στα ανάκτορα.»

Μουσείο Προϊστορικής Θήρας

Οικία Γυναικών, Ακρωτήρι, Υστεροκυκλαδική περίοδος Ι, 17^{ος} αι. π.Χ., Μουσείο Προϊστορικής Θήρας.

House of the Ladies , Akrotiri, Late Cycladic period I, 17th c. BC.»

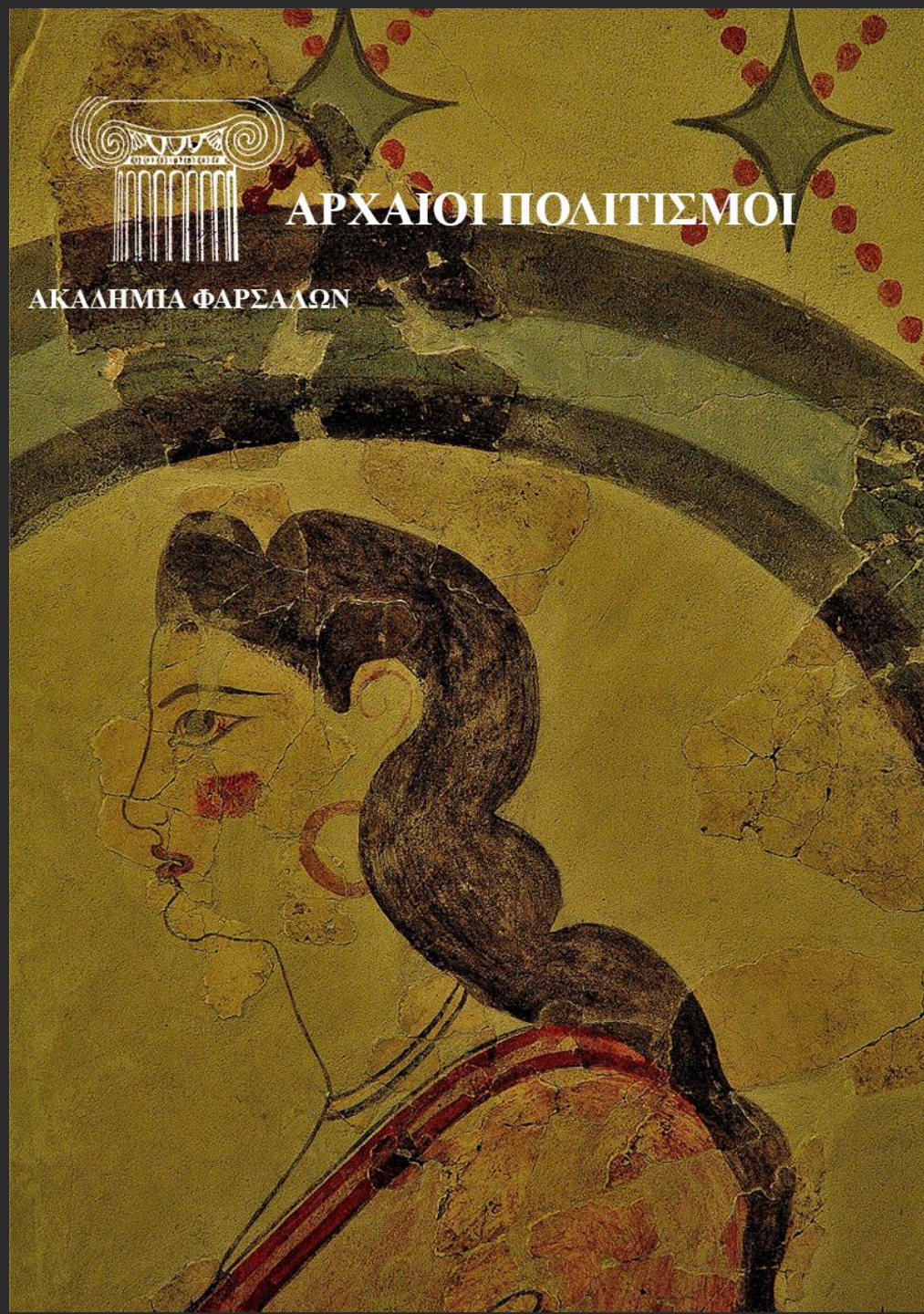
Μουσείο Προϊστορικής Θήρας

Φυτικά απολιθώματα φύλλων ελιάς, Καλδέρα, Θήρα.
Από τα παλαιότερα στο χώρο της Μεσογείου (60.000
χρόνια), Μουσείο Προϊστορικής Θήρας.

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

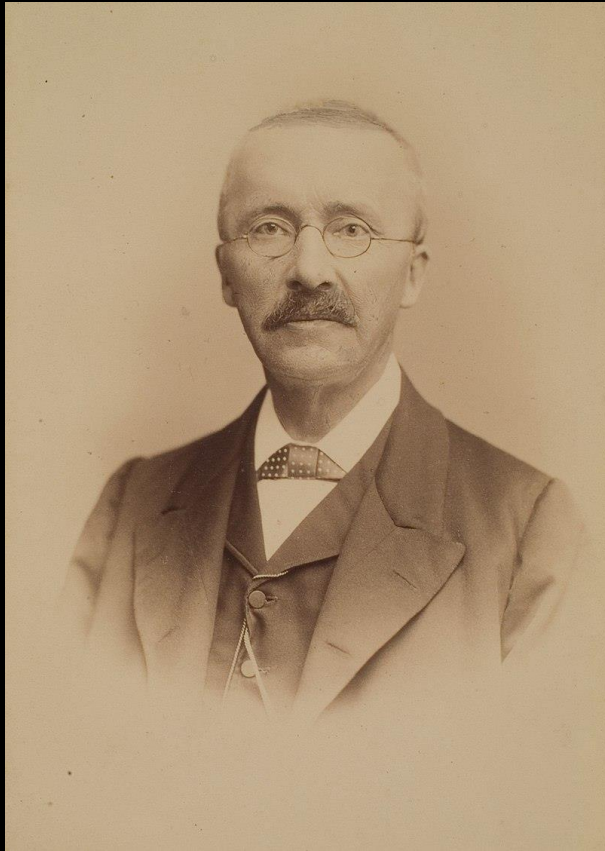

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Ερρίκος Σλήμαν
Heinrich Schliemann

Μυκήνες

Η Πύλη των Λεόντων

«Η μυκηναϊκή αυτοκρατορία βρισκόταν στη μέγιστη ακμή της τον 14ο και 15ο αιώνα π.Χ. Ορισμένα κέντρα όπως οι Μυκήνες και η Τίρυνθα ενισχύθηκαν σημαντικά και οι έμποροι Μυκηναίοι κυριάρχησαν σε ολόκληρη την Μεσόγειο.»

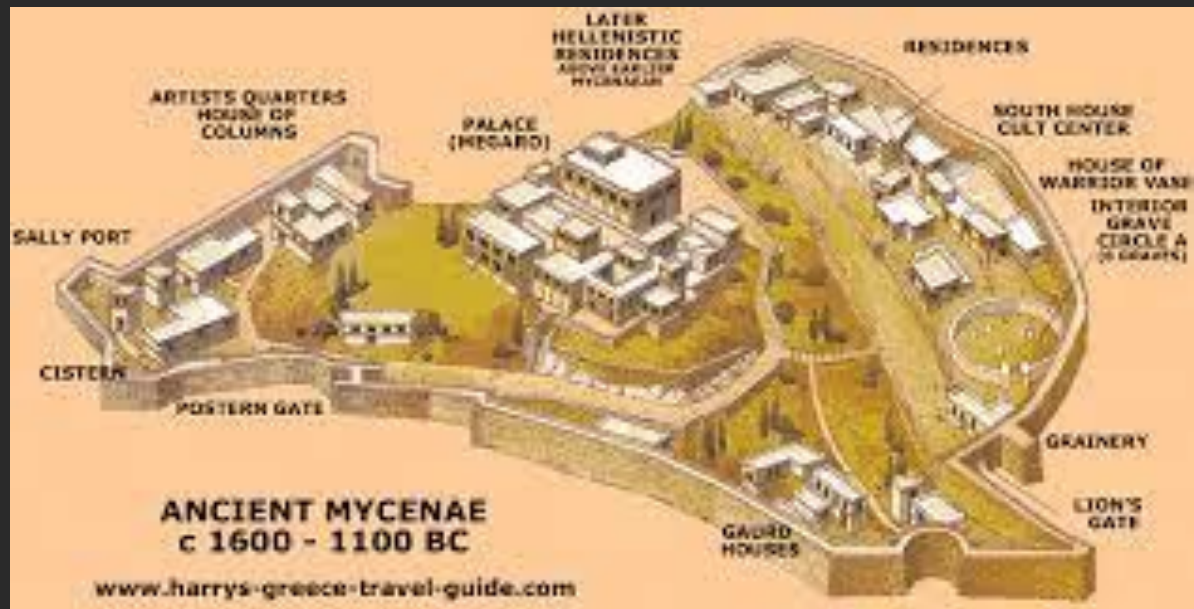
Μυκήνες

Μυκήνες

«Στο κέντρο κάθε Μυκηναϊκής πόλης - κράτους υπήρχε ένα οχυρωμένο ανάκτορο και μια πόλη που την περιέβαλαν ογκώδη τείχη. Η οργάνωση της κοινωνίας ήταν πυραμιδική, στην κορυφή της οποίας βρισκόταν ο ανώτατος άρχων, Άναξ. Σύμβουλοι αξιωματούχοι που αποτελούσαν την αριστοκρατία της πόλης, βοηθούσαν τον Άνακτα στις πολιτικές και διοικητικές δραστηριότητες της κυβέρνησης. Οι τεχνίτες και οι γεωργοί αποτελούσαν τις άλλες τάξεις της πόλης κράτους.»

Τοιχογραφία της Μυκηναίας, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο Ελλάδος

Χρυσά ελάσματα που απεικονίζουν ιερά και κέρατα καθοσιώσεως.
Χρυσά ελάσματα σε σχήμα Βουκρανίου που επιστέφονται από διπλό πέλεκυ.
Τάφοι IV και V των Μυκηνών. 16 ος αι. π.Χ., Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο Ελλάδος

Gold cut outs depicting shrines crowned with horns.
Gold cut outs in the shape of Bull heads crowed by double axes.
Jewellery from the Graves IV and V, Mycynae, 16 th Cent. BC, National Museum of Greece

Τάφος III, Τάφος των Γυναικών, Ταφικός Κύκλος Α των Μυκηνών, 16 αι. π.Χ. Χρυσοί ζυγοί 'ψυχοστασίας' για το ζύγισμα της ψυχής μετά θάνατον, στους δίσκους εικόνα πεταλούδας σύμβολο της Ψυχής, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο Ελλάδος.

National Archaeological Museum of Athens, Grave III, Mycenae, Grave Circle A, 16th century BC.

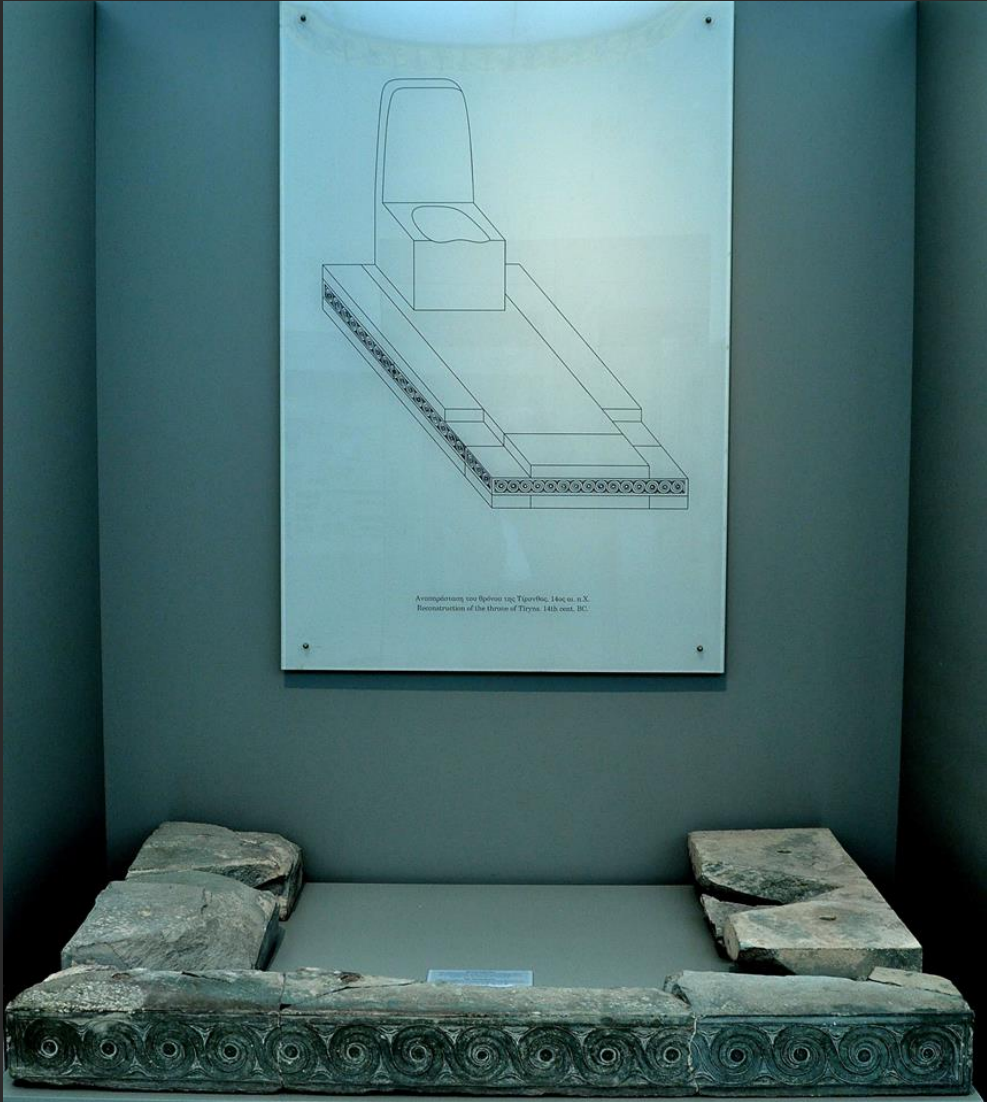

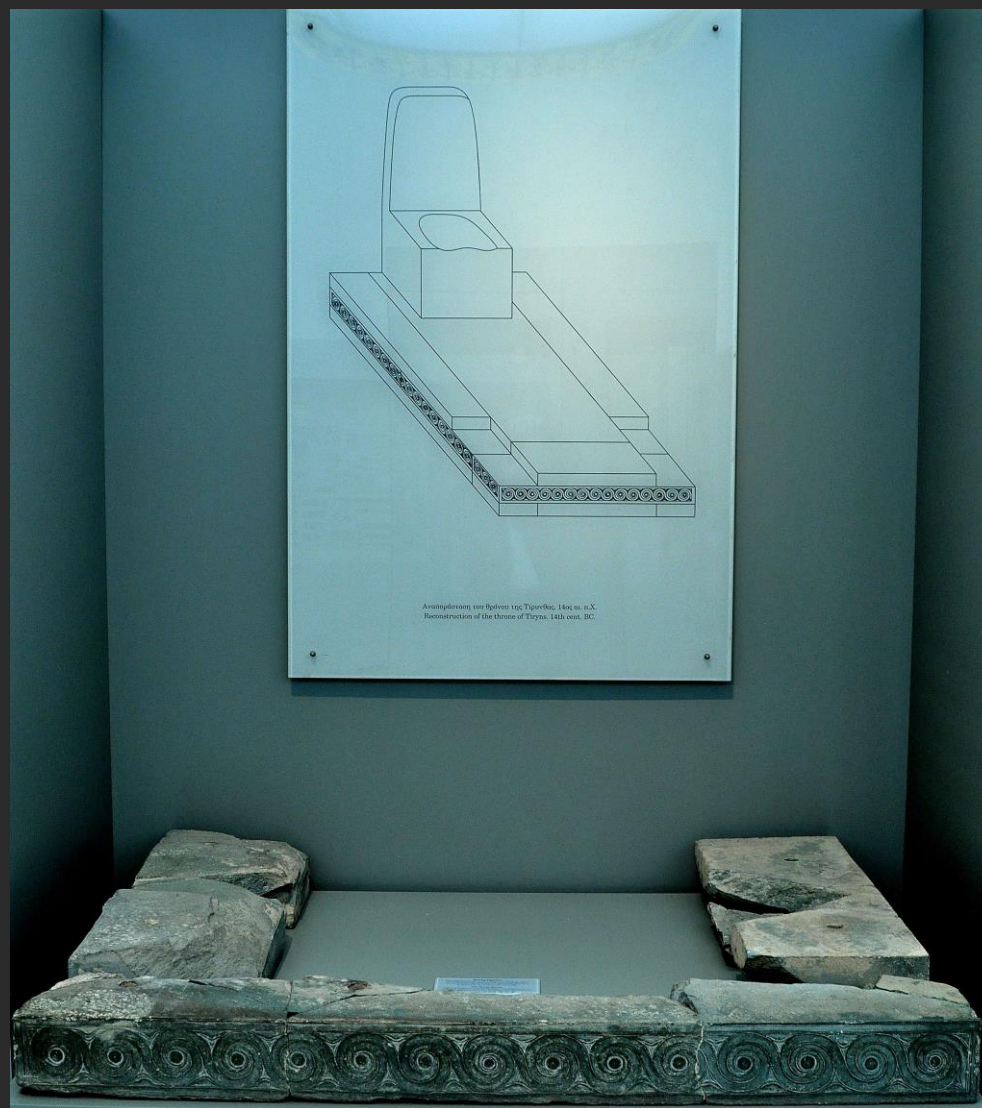
ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Τίρυνθα

**Αναπαράσταση του Θρόνου της Τίρυνθας 14ος αι. π.Χ.,
Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.**

Ο Θρόνος της Τίρυνθας, 14ος αι. π.Χ., Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο

The Tiryns Throne, 14th cent B.C., National Archaeological Museum.

Χρυσό σφραγιστικό δαχτυλίδι, το μεγαλύτερο γνωστό στον μυκηναϊκό κόσμο. Απεικονίζεται πομπή λεοντοκέφαλων δαιμόνων που κρατούν σπονδικές πρόχους και προχωρούν προς μία γυναικεία θεότητα που κάθεται σε θρόνο. Η θεά φορά μακρύ χιτώνα και υψώνει τελετουργικό σκεύος. Πίσω από τον θρόνο διακρίνεται ένας αετός, σύμβολο εξουσίας, ενώ στον ουρανό εικονίζονται ο ήλιος και η σελήνη. 15ος αι. π.Χ.. Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

The largest gold Mycenaean ring. It depicts a procession of lion-headed daemons holding libation jugs and moving towards an enthroned Goddess. The Goddess wears long Chiton and raises a ritual vessel. Behind the throne there is an eagle, symbol of dominion. 15th century BC. National Archaeological Museum.

Τμήματα από μεγάλη πομπή γυναικών που προσφέρουν δώρα στη θεότητα. Στην καλύτερα σωζόμενη μορφή διακρίνονται τα χαρακτηριστικά του προσώπου, που εικονίζεται σε κατατομή, της κόμμωσης και του πλούσιου ενδύματος. Το πλαίσιο της παράστασης (άνω τμήμα) διακοσμείται με ρόδακες και σειρά σχηματικών φύλλων κισσού. Από το νεότερο ανάκτορο της Τίρυνθας (5883)

Τοιχογραφίες Τίρυνθος

Στα ανάκτορα της Τίρυνθας, όπως και σε όλο το μυκηναϊκό κόσμο, οι ζωγράφοι εργάζονται στην υπηρεσία του άνακτα (14ος-13ος αι. π.Χ.) και τα θέματα της μεγάλης ζωγραφικής αντλούνται από τις θρησκευτικές τελετές, όπως οι πομπές ή τα ταυροκαθάψια, με εμφανή την επιρροή της μινωικής Κρήτης. Το κυνήγι κάπρου, από τα δόντια του οποίου κατασκευάζονταν τα γνωστά μυκηναϊκά οδοντόφρακτα κράνη, ήταν μια αγαπητή δραστηριότητα της μυκηναϊκής άρχουσας τάξης, τα μέλη της οποίας χρησιμοποιούσαν το άρμα που σύρουν άλογα ως μεταφορικό μέσο στο κυνήγι ή στον πόλεμο. Η συμμετοχή των γυναικών στις θρησκευτικές πομπές, αλλά και στο κυνήγι, είναι ενδεικτική της θέσης της γυναίκας στο μυκηναϊκό κόσμο

Αρχαιολογικό Μουσείο Θηβών

Αρχαιολογικό Μουσείο Θηβών

**Πομπή Λατρευτριών από το ανάκτορο της Θήβας 14/13ος αι. π.Χ.
Female adorants from the Palace of Thebes 14/13th, c. B.C.**

Offering gifts to the goddess

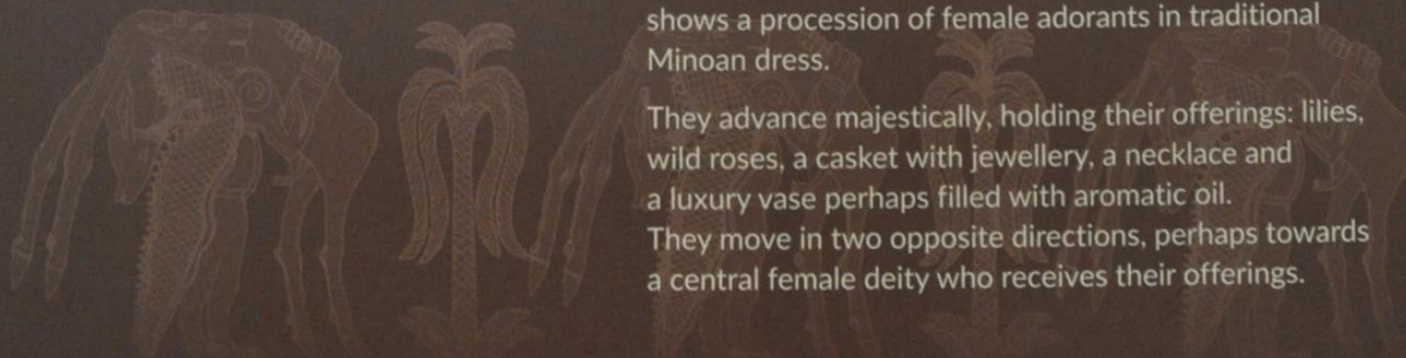
Main element of the Mycenaean religious ritual was the procession of female worshippers towards the shrine, the temple or the altar of the seated, sometimes enthroned, deity.

The depiction of processions, both in wall-paintings and on gold seal-rings, was particularly frequent.

The preserved part of a large mural composition from the palace of Thebes (14th/13th c. BC.) shows a procession of female adorants in traditional Minoan dress.

They advance majestically, holding their offerings: lilies, wild roses, a casket with jewellery, a necklace and a luxury vase perhaps filled with aromatic oil.

They move in two opposite directions, perhaps towards a central female deity who receives their offerings.

Ηρακλής, Αρχαιολογικό Μουσείο Θηβών

Ιερά, θρησκευτικές εορτές και αγώνες

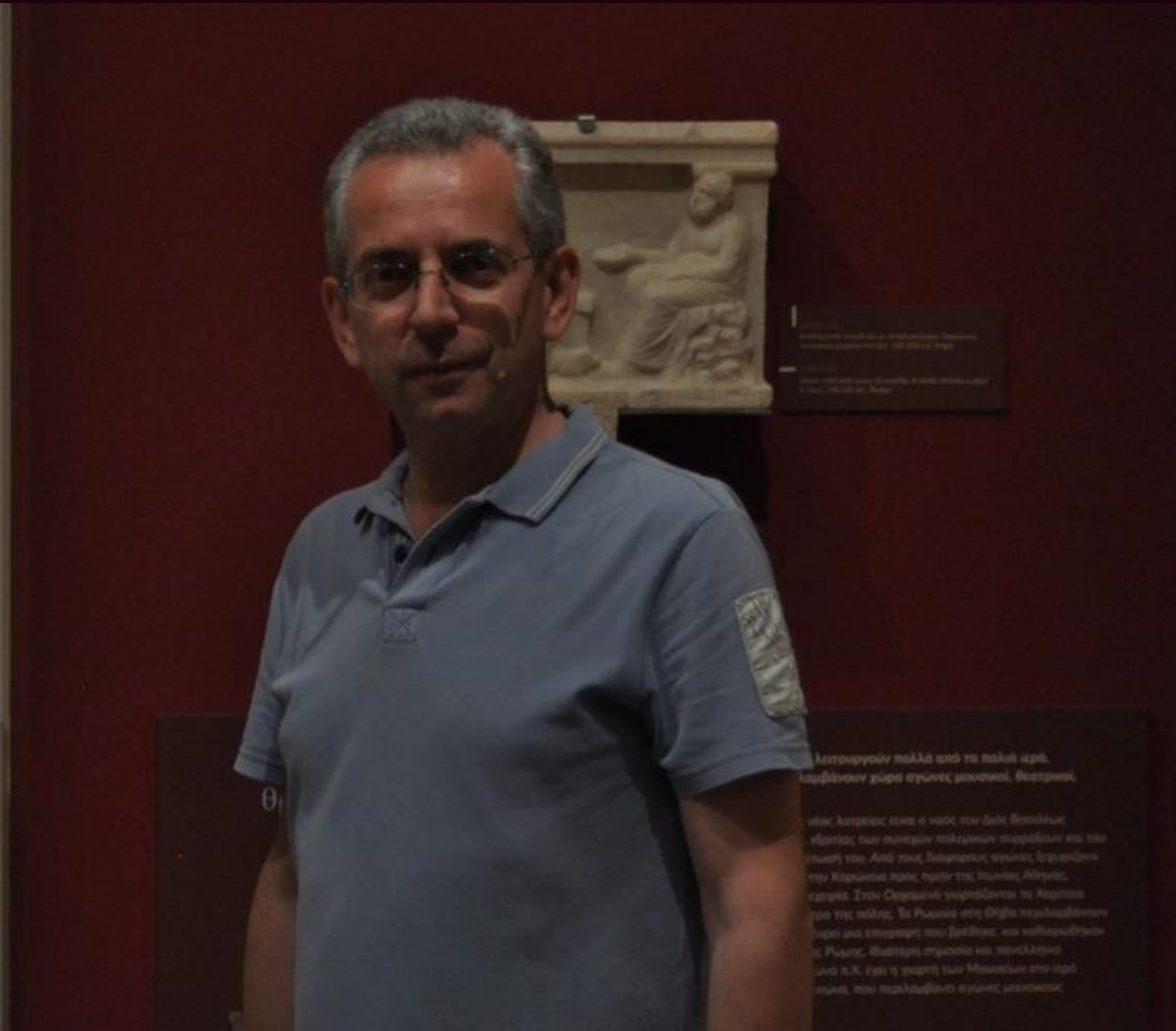
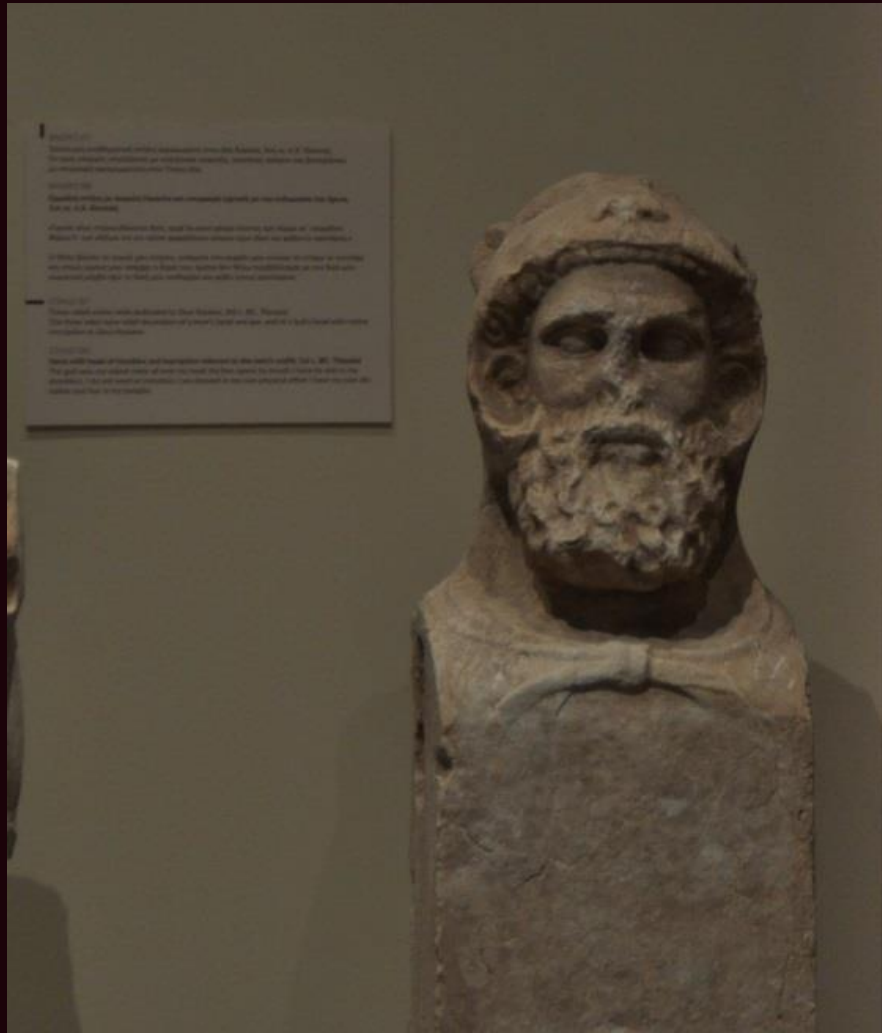
Κατά την ελληνορωμαϊκή εποχή στη Βοιωτία λειτουργούν πολλά από τα παλαιά ιερά, ενώ δημιουργούνται και νέα. Σε πολλά λαμβάνουν χώρα αγώνες μουσικής, θεατρικοί, ποδηλατικοί και άρματοι.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα εγκαθίδρυσης νέας λατρείας είναι ο ναός του Διός Βουλίου, χαρακτηριστικό παράδειγμα εγκαθίδρυσης νέας λατρείας. Από τους διάφορους αγώνες ξεχωρίζουν οι μεγάλοι αγώνες που εστιάζουν τη σπορτιστική ή σπορτιστική τους. Από τους διάφορους αγώνες ξεχωρίζουν οι μεγάλοι αγώνες που εστιάζουν τη σπορτιστική ή σπορτιστική τους. Από τους διάφορους αγώνες ξεχωρίζουν οι μεγάλοι αγώνες που εστιάζουν τη σπορτιστική ή σπορτιστική τους.

Sanctuaries, religious festivals and contests

Many of the old sanctuaries were functioning in Hellenistic Boeotia, while new ones were established too. Several of these hosted contests in music, theatre, athletic and equestrian. Characteristic example of the founding of a new cult is the temple of Zeus Bouleus in Livadeia, which remained unfinished due to the constant wars and the high cost of its completion. Of the various contests, notable were those of Panboeotia, celebrated at Karanisia, in honour of The Charities, in honour of the Graces (Charites), were held at Orchomenos, with contests in Athens (Ionia) and for the duration of which a truce was declared. Especially important, and indeed of panhellenic ambit from the early 2nd century BC, was the Mousikon festival in the sanctuary of the Muse, in the homonymous valley of Mount Helikon, which included music and drama contests.

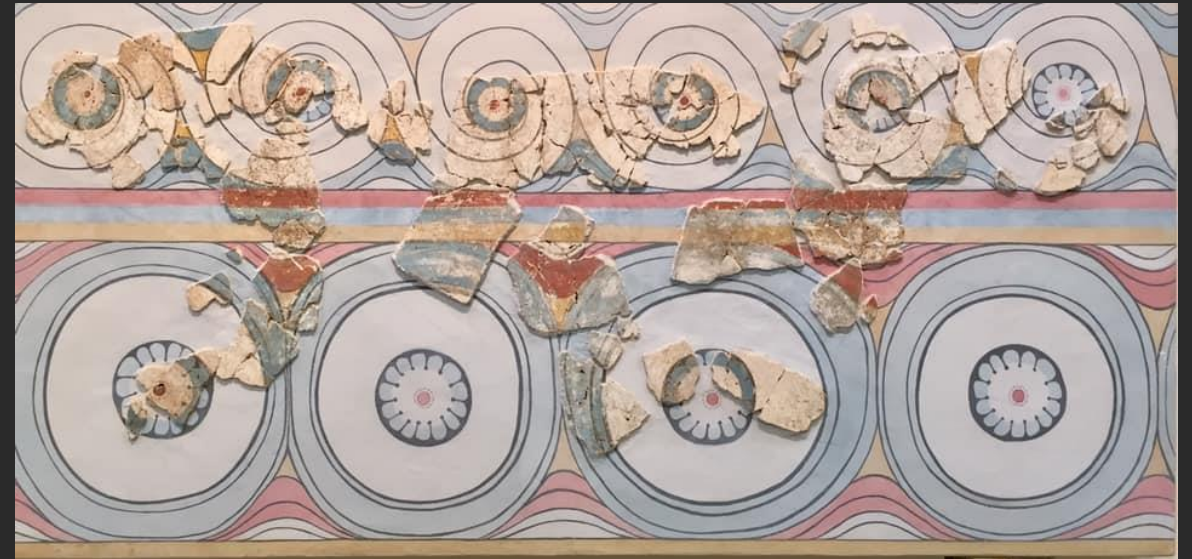
Ηρακλής, Αρχαιολογικό Μουσείο Θηβών

Αρχαιολογικό Μουσείο Θηβών

Δελφίνια από τον Γλα, 13ος αι. π.Χ.
Dolphins from Gla, 13th c. B.C.

Σπείρες, από το ανάκτορο του Ορχομενού, 13ος αι. π.Χ.
Running Spiral from a Palatial building of Orchomenos
13th c. B.C.

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΚΑΤΑΝΙΑ / CATANIA

ΑΘΗΝΑ / ATHENS

ΚΡΗΤΗ / CRETE

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Με τη δύση του Μυκηναϊκού πολιτισμού (12ος αι. π.Χ.) παρατηρούνται μεγάλες μετακινήσεις πληθυσμών προς τα νησιά του Αιγαίου, τα παράλια της Μικράς Ασίας, τη Σικελία και τη Νότια Ιταλία. Οι μετακινήσεις αυτές συντελούν κατά τον 8ο αι. π.Χ. στη δημιουργία πόλεων-κρατών με αυτοδύναμη εξουσία. Το πολίτευμα των περισσότερων πόλεων-κρατών είναι αρχικά αριστοκρατικό και η εξουσία βρίσκεται στα χέρια των ευγενών. Εν συνεχεία, δημιουργούνται τα πρώτα ολιγαρχικά ή τιμοκρατικά πολιτεύματα, στα οποία η εξουσία παύει να είναι κληρονομική και διεκδικείται από κάθε ικανό πολίτη. Ωστόσο, οι κοινωνικές ανισότητες παραμένουν και οδηγούν σε επαναστάσεις και συγκρούσεις. Ορισμένοι ευγενείς εγκαθιδρύουν τυραννικά πολιτεύματα, τα οποία αντικαθίστανται από δημοκρατικά πολιτεύματα, όπως συνέβη στην Αθήνα κατά τη διάρκεια της χρυσής εποχής του Περικλή (5ος αι. π.Χ.).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Η ύπαρξη πολλών ανεξάρτητων πόλεων-κρατών δεν εμποδίζει όμως τη δημιουργία μίας κοινής ελληνικής συνείδησης· το όνομα Έλληνες επικρατεί ως δηλωτικό της ελληνικής ταυτότητας που εκδηλώνεται με στρατιωτικές συμμαχίες, θρησκευτικές ενώσεις, τις Αμφικτιονίες, και με τους πανελλήνιους αθλητικούς και μουσικούς αγώνες. Τον 8ο αι. π.Χ. διαμορφώνεται το ελληνικό αλφάβητο, που αντικαθιστά την παλαιότερη γραφή των Ελλήνων, τη Γραμμική Β. Κατά τη διάρκεια των ριζικών πολιτικών και κοινωνικών αλλαγών του 7ου και 6ου αι. π.Χ., οι Έλληνες σοφοί διατυπώνουν με τη μορφή αποφθεγμάτων ένα σύνολο ηθικών, κοινωνικών, θρησκευτικών και πολιτικών κανόνων που ρυθμίζουν τις σχέσεις των πολιτών.»

VARIE ALPHABETI GRÆCI PER ÆTATIS ORDINEM FORMÆ.

	<i>Pe-las-gicum.</i> A.C. circa 1500.	<i>Cadmi-circa.</i> 600 A.C.	<i>Sigeum-circa.</i> A.C. 500.	<i>Stimo-nidis.</i> A.C. 450.	<i>Neme-um-cum.</i> A.C. 430.	<i>Delia-cum.</i> A.C. 430.	<i>Athen-ense.</i> A.C. 430.	<i>Alexan-dri.</i> A.C. 330.	<i>Antio-chorum.</i> 242. 187.	<i>Inscrip-tionum.</i> A.D. 15.	<i>Codic-ianum.</i> A.D. 327.	<i>Iusti-niani.</i> A.D. 527.	<i>Herac-lii.</i> A.D. 600.	<i>Murba-cense.</i> A.D. 600.	<i>Caroli-Magni.</i> A.D. 800.	<i>Basi-lii.</i> A.D. 800.	<i>Codic-Florentin.</i> Basil. Colbertin. &c. A.D. 1500. A.D. 1500. A.D. 1500.	
A	AA	A	AA	A	AA	Δ	A	AA	Δ	A	Δ	Δ	ΔΔ	α	ΑΔ	Αα	α, α	α
B	ϑ	B	B	B				BB	Β	B	B	B	B	υ	β	ββ	βυ	βυ
Γ	ϒ	Γ	Λ	Γ			Λ	Γ	Γ	Γ	Γ	Γ	Γ	γ	Γ	Γ	γ, γ	γ, γ
Δ		Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	ΔΔ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	δ	Δ	Δδ	δ	δ, δ
E	ε, ε	E	ε, ε	E	ε, ε	Ε	ΕΕ	Ε	Ε	Ε	Ε	Ε	Ε	ε	ε	ε	ε	ε
ς	Ϛ, ϛ, Ϝ	F		FG			GF						ς	ς	ς	ς		
Z	δ	Z					ZZ	Ζ	Ζ	Ζ	Ζ	Ζ	Ζ	ζ	Ζ	ΖΖ	ΖΖ	ΖΖ
H	Ϟ, ϟ	H	HH	H			EI	HH	Η	H	H	H	H	η	η	ηη	ηη	ηη
Θ	Ϡ	Θ	ΘΘ	Θ	Θ	Θ	ΘΘ	Θ	Θ	Θ	Θ	Θ	Θ	θ	θ	θθ	θθ	θθ
I	Ϻ	II	II	II	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι
K	Ϝ, ϝ	K	KK	KK	K	K	KK	Κ	K	K	K	K	K	κ	κ	κκ	κκ	κκ
Λ	✓	Λ	ΛΛ	Λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λ	λλ	λλ	λλ
M	MM	M	MM	M	μ	μ	μ	μ	μ	μ	μ	μ	μ	μ	μ	μμ	μμ	μμ
N	ν, ν	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N	ν	ν	νν	νν	νν
Ξ		Ξ		Ξ			Ξ	Ξ	Ξ	Ξ	Ξ	Ξ	Ξ	ξ	ξ	ξξ	ξξ	ξξ
O		O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	ο	ο	οο	οο	οο
Π	π	Π	ΠΠ	ΠΠ	π	π	π	π	π	π	π	π	π	π	π	ππ	ππ	ππ
Ϡ		Ϡ		Ϡ			Ϡ							Ϡ	Ϡ	ϠϠ	ϠϠ	ϠϠ
ς		ς		ς			ς							ς	ς	ςς	ςς	ςς
P	ρ, ρ	P	PP	PP	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	ρ	ρρ	ρρ	ρρ
Σ	ς	ς	ςς	ςς	ς	ς	ς	ς	ς	ς	ς	ς	ς	ς	ς	ςς	ςς	ςς
T	τ, τ	T	TT	TT	τ	τ	τ	τ	τ	τ	τ	τ	τ	τ	τ	ττ	ττ	ττ
Υ			ΥΥ	ΥΥ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	υυ	υυ	υυ
Φ	ϕ		Φ	Φ	φ	φ	φ	φ	φ	φ	φ	φ	φ	φ	φ	φφ	φφ	φφ
X	χ		χ	χ	χ	χ	χ	χ	χ	χ	χ	χ	χ	χ	χ	χχ	χχ	χχ
Ψ	✓		Ψ	Ψ	ψ	ψ	ψ	ψ	ψ	ψ	ψ	ψ	ψ	ψ	ψ	ψψ	ψψ	ψψ
Ω			Ω	Ω	ω	ω	ω	ω	ω	ω	ω	ω	ω	ω	ω	ωω	ωω	ωω

• Astle. Merton Chiffhull Merton Wachter apud Mashey Merton Montfaucon. Masi Brit. Merton. Montf. Merton. Merton. Montfaucon.

Επτά Σοφοί

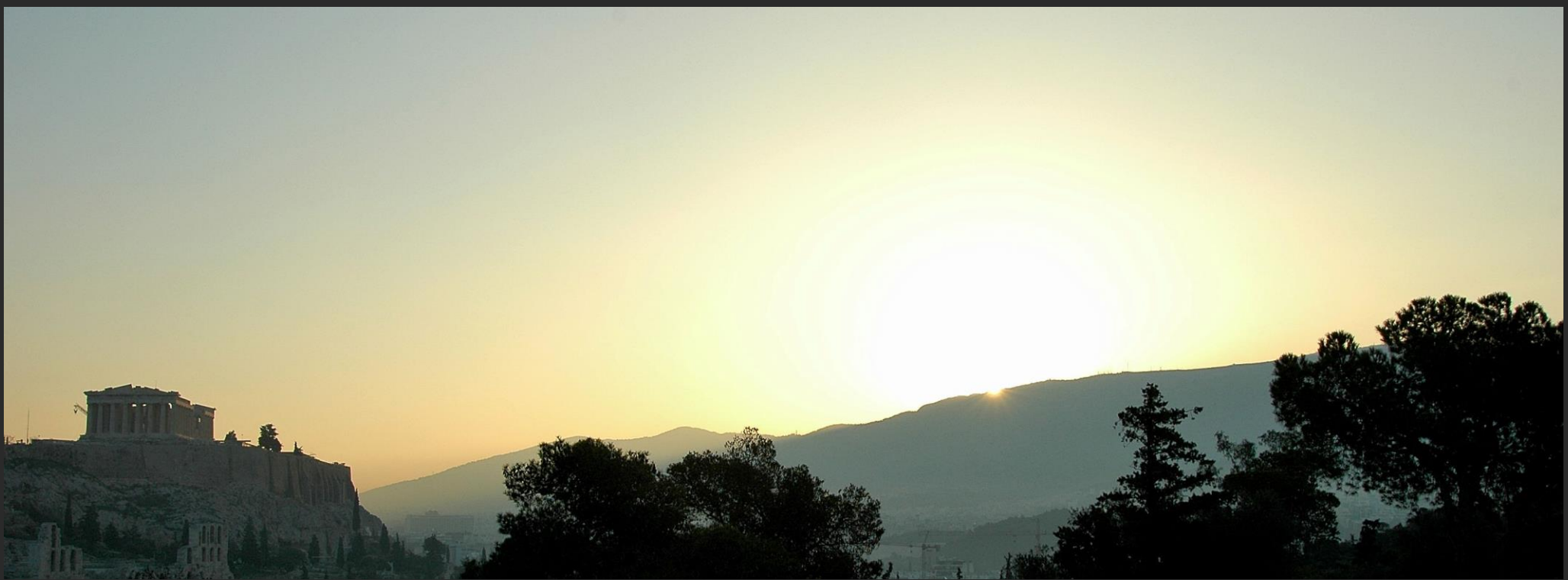
KATANIA / CATANIA

ΑΘΗΝΑ / ATHENS

ΚΡΗΤΗ / CRETE

Αθήνα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Σόλων

Αποφθέγματα τα οποία αποδίδονται στον Σόλωνα, γιο του Εξηκεστίδη, από την Αθήνα:

«Μόνο με σοβαρά και αξιόλογα πράγματα να ασχολείσαι.

Αρχή να αναλαμβάνεις, μόνο αφού πρώτα μάθεις να άρχεσαι.

Οι συμβουλές σου να μην είναι για τα πιο ευχάριστα, αλλά για τα πιο καλά.

Να μη συναναστρέφεις κακούς ανθρώπους.

Να τιμάς τους θεούς, να ντρέπεσαι και να σέβεσαι τους γονείς σου.»

Κόρινθος

Κόρινθος

Αρχαιολογικό Μουσείο Κορίνθου

Αρχαιολογικό Μουσείο Κορίνθου

Περίανδρος

Αποφθέγματα τα οποία αποδίδονται στον Περίανδρο, γιο του Κύψελου, από την Κόρινθο:

«Οι ηδονές είναι εφήμερες, οι αρετές είναι αθάνατες.

Όταν ευτυχείς να είσαι μετρημένος· όταν δυστυχείς, φρόνιμος.

Με τους φίλους σου να είσαι ίδιος, στις ευτυχίες και στις δυστυχίες τους.

Σε όποια συμφωνία έκανες, να μένεις σταθερός

Μην κοινολογείς τα μυστικά.

Να τιμωρείς όχι μόνο αυτούς που κάνουν σφάλματα, αλλά κι αυτούς που πρόκειται να κάνουν.»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Αρχαιολογικό Μουσείο Σπάρτης

Απόλλων ή Διόνυσος, Αρχαιολογικό Μουσείο Σπάρτης, 2^{ος} αι. μ.Χ.

Μουσείο Σπάρτης

Άγαλμα οπλίτη γνωστό ως Λεωνίδα, 480 π.Χ.,
Ακρόπολη, ιερό της Αθηνάς Χαλκιοίκου.

Ορφέας και ποιητής 1^{ος} αι. μ.Χ.

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Χίλων

Αποφθέγματα τα οποία αποδίδονται στον Χίλωνα, γιο του Δαμάγητου, από τη Λακεδαίμονα:

«Να συγκρατείς τη γλώσσα σου, και μάλιστα στα συμπόσια.

Μην απειλείς κανέναν: Είναι πράγμα που ταιριάζει στις γυναίκες.

Πιο γρήγορα να πηγαίνεις στις δυστυχίες των φίλων σου παρά στις ευτυχίες τους.

Ο γάμος σου να είναι λιτός.

Μην κακολογείς άνθρωπο που έχει πεθάνει.

Να τιμάς τους ηλικιωμένους.

Να προτιμάς τη ζημιά παρά το αισχρό κέρδος: η ζημιά σε στεναχωρεί μόνο μια φορά, ενώ το αισχρό κέρδος για πάντα.

Μην περιγελάς άνθρωπο που τον βρήκε δυστυχία.

Όταν έχεις ισχύ να είσαι πράος, για να σε σέβονται οι άλλοι παρά να σε φοβούνται.

Η γλώσσα σου να μην προτρέχει της διανοίας σου.

Να συγκρατείς τον θυμό σου.

Στον δρόμο να μην είσαι βιαστικός.

Μιλώντας να μη χειρονομείς· αυτό το κάνουν οι τρελοί.

Να υπακούς στους νόμους.

Να είσαι ήρεμος.»

Ρόδος

Ρόδος

Ρόδος

Κλεόβουλος

*Αποφθέγματα τα οποία αποδίδονται στον Κλεόβουλο, γιο του
Ευαγόρα, από τη Λίνδο:*

«Να ασκείς καλά το σώμα σου.

Να προτιμάς να ακούς παρά να μιλάς.

Να είσαι φιλομαθής παρά αμαθής.

Να είσαι φίλος της αρετής και εχθρός της κακίας.

Να αποφεύγεις την αδικία.

Να είσαι πάντα ευσεβής.

Στους συμπολίτες σου να συμβουλεύεις πάντοτε τα καλύτερα.

Να είσαι κυρίαρχος της ηδονής.

Να διαλύεις την έχθραν.

Μάθε να υπομένεις θαρραλέα τις αλλαγές της τύχης.»

Λέσβος

Πιπτακός

Αποφθέγματα τα οποία αποδίδονται στον Πιπτακό, γιο του Υρράδιου, από τη Λέσβο:

«Να κάνεις σωστά αυτό με το οποίο ασχολείσαι την κάθε στιγμή.

Μη μιλάς από πριν για τα πράγματα που σκοπεύεις να κάνεις· γιατί αν δεν τα καταφέρεις, όλος ο κόσμος θα σε περιγελάσει.

Μην κοροϊδεύεις τις ατυχίες κανενός, από φόβο για τη Νέμεση.

Μην κακολογείς φίλο, ούτε και εχθρό.

Να ασκείς την ευσέβεια.

Να αγαπάς την εγκράτεια.

Να τηρείς την αλήθεια, την αφοσίωση, την πείρα, την επιτηδειότητα, τη φιλία, την άγρυπνη έγνοια.»

Μίλητος

Μίλητος

Θαλής

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Αποφθέγματα τα οποία αποδίδονται στον Θαλή, γιο του Εξαμία από τη Μίλητο:

«Απ' όλα τα όντα το πιο παλιό είν' ο θεός, αφού είν' αγέννητος.

Το ομορφότερο είναι το σύμπαν, ως δημιούργημα του θεού.

Το πιο μεγάλο είναι ο χώρος, αφού χωράει τα πάντα.

Το πιο γρήγορο είναι ο νους, που διατρέχει τα πάντα.

Το πιο δυνατό είναι η ανάγκη, που κυβερνάει τα πάντα.

Το πιο σοφό είναι ο χρόνος: αυτός ανακαλύπτει τα πάντα.»

Πριήνη

Πριήνη

Βίας

Αποφθέγματα τα οποία αποδίδονται στον Βίαντα, γιο του Τευτάμου, από την Πριήνη:

«Να μην αναλαμβάνεις βιαστικά ένα έργο· ό,τι όμως αναλάβεις, να επιμένεις σταθερά στην πραγματοποίησή του.

Μην είσαι βιαστικός στον λόγο σου: είναι σημάδι τρέλας.

Να αγαπάς τη φρόνηση.

Για τους θεούς να λες ότι υπάρχουν.

Να παίρνεις με την πειθώ, όχι με την βία.

Ό,τι καλό σου συμβαίνει, να το αποδίδεις στους θεούς.

Να θεωρείς τη σοφία εφόδιο για το ταξίδι από τη νεότητα στα γηρατειά: είναι το πιο σίγουρο από όλα τα αποκτήματα.»

Προσωκρατικοί

 Περιοχή εγκατάστασης Ελλήνων

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Δύο υπήρξαν οι σχολές της φιλοσοφίας: Η μια είχε την αρχή της στον Αναξίμανδρο και η άλλη στον Πυθαγόρα· Ο πρώτος υπήρξε μαθητής του Θαλή, ενώ τον Πυθαγόρα τον δίδαξε ο Φερεκύδης. Η μία σχολή φιλοσοφίας ονομάστηκε «ιωνική», επειδή ο Θαλής ήταν Ίωνας από τη Μίλητο και υπήρξε δάσκαλος του Αναξίμανδρου, ενώ η άλλη ονομάστηκε «ιταλική» εξαιτίας του Πυθαγόρα, επειδή ως επί το πλείστον φιλοσόφησε στην Ιταλία... Γιατί του Θαλή μαθητής υπήρξε ο Αναξίμανδρος, και εκείνου ο Αναξιμένης, εκείνου ο Αναξαγόρας, εκείνου ο Αρχέλαος, εκείνου ο Σωκράτης... Απ' τον Σωκράτη προέρχονται οι υπόλοιποι σωκρατικοί και ο Πλάτων... Η «ιταλική» σχολή πάλι έχει ως εξής: του Φερεκύδη μαθητής υπήρξε ο Πυθαγόρας, εκείνου ο Τηλαύγης, ο γιος του, εκείνου ο Ξενοφάνης, εκείνου ο Παρμενίδης, εκείνου ο Ζήνων ο Ελεάτης, εκείνου ο Λεύκιππος, εκείνου ο Δημόκριτος, του οποίου υπήρξαν πολλοί μαθητές, επώνυμος όμως ο Ναυσιφάνης και ο Ναυκύδης, των οποίων μαθητής ήταν ο Επίκουρος (Διογένης Λαέρτιος I, 13-15).»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Οι προσωκρατικοί φιλόσοφοι του 6^{ου} και 5^{ου} αιώνα π.Χ., στην προσπάθειά τους να εναρμονίσουν τη μυθική με την επιστημονική νοοτροπία, πρότειναν καθολικούς νόμους, με τους οποίους ερμήνευαν όλα τα φυσικά φαινόμενα. Έθεσαν τις βάσεις της φιλοσοφίας, κατηύθυναν την ανθρώπινη διάνοια σε μία ορθολογική θεώρηση του κόσμου και ανέπτυξαν την κοσμογονία, την κοσμολογία, την αστρονομία, τα μαθηματικά, τη βιολογία, την ανθρωπολογία και τη φυσική.»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Οι Προσωκρατικοί ασχολήθηκαν με την προέλευση του κόσμου, την καταγωγή των ειδών, την κίνηση, το σχήμα και τη θέση της γης, αναζήτησαν τις φυσικές αιτίες και ερμήνευσαν τα φυσικά φαινόμενα βασισμένοι στη λογική του αιτίου και του αποτελέσματος. Εναρμονίζοντας τον λόγο με τον μύθο, την επιστήμη με τη φιλοσοφία, κατόρθωσαν να καταστήσουν, με τη βοήθεια του προφορικού λόγου και της γραφής, την ιερατική γνώση προσιτή σ' όλους του πολίτες.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Στην κοσμοθεωρία των Προσωκρατικών υπάρχει μία πρωταρχική πηγή, ο νόμος, που εξασφαλίζει τη θεμελιώδη ενότητα του κόσμου. Η πρωταρχική αυτή πηγή για κάθε προσωκρατικό φιλόσοφο αντιστοιχεί στον κόσμο των αισθήσεων σ' ένα διαφορετικό στοιχείο του φυσικού κόσμου, όπως είναι η φωτιά, ο αέρας και το νερό. Κατά τον Guthrie, ο λόγος που οι προσωκρατικοί φιλόσοφοι επιλέγουν ο καθένας μία διαφορετική ουσία ως αρχή του κόσμου είναι η ιδιαίτερη εμπειρική προσέγγιση του κάθε φιλοσόφου. Έτσι ο Θαλής επιλέγει το νερό, ο Αναξίμανδρος το άπειρο, ο Αναξίμενης τον αέρα, ο Ηράκλειτος το πυρ και ο Αναξαγόρας τον νοϋ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ

Από τα έργα των προσωκρατικών φιλοσόφων έχουν διασωθεί ελάχιστα αποσπάσματα στα κείμενα μεταγενέστερων σχολιαστών. Τα κείμενα, μέσω των οποίων προσεγγίζεται η διανοήση των Προσωκρατικών, διακρίνονται σε αυθεντικά αποσπάσματα και σε έμμεσες πληροφορίες που αφορούν τη ζωή και τη διδασκαλία τους. Αυθεντικά αποσπάσματα βρίσκονται στα έργα του Πλάτωνος, του Αριστοτέλη, του Θεόφραστου, του Σιμπλίκιου, του Πλουτάρχου, του Σέξτου του Εμπειρικού, του Κλήμη του Αλεξανδρέα, του Ιππόλυτου, του Διογένη του Λαέρτιου και του Αέτιου.»

Μίλητος

Μίλητος

Θαλής (6^{ος} αιώνας π.Χ.)

«Ο Θαλής διατύπωσε τη θεωρία ότι η γη επιπλέει στο νερό που είναι η πηγή των πάντων. Θεωρούσε ότι όλα τα όντα είναι έμβια και ότι η ψυχή του ανθρώπου είναι η αιτία της κίνησής του κατά τη διάρκεια της ζωής του, ενώ όταν πεθαίνει ο άνθρωπος η ψυχή αποσυνδέεται από το σώμα και ως σκιά καταβαίνει στον Άδη και δεν μπορεί πλέον να παράγει ούτε ζωή ούτε κίνηση στον φυσικό κόσμο.»

Μίλητος

Μίλητος

Ο Αναξίμανδρος (π. 612-545 π.Χ.)

«Ο Αναξίμανδρος θεωρούσε ότι στο άπειρον, την πρωταρχική, δίχως πέρας, ουσία του κόσμου, γεννιούνται τα πρώτα αντίθετα απ' τα σπέρματα ή σπόρους του απείρου, που είναι το θερμό και το ψυχρό. Εν συνεχεία από το πρώτο ζεύγος αντιθέτων διαφοροποιείται μία πύρινη σφαίρα, η οποία κατά την περιδίνησή της στο σύμπαν εκρήγνυται και διαφοροποιεί τα τέσσερα στοιχεία του κόσμου, τα οποία περιβάλλουν τα όντα. Η εκπόρευση των όντων από το άπειρον, από τα σπέρματα των αντιθέτων καθώς και η επιστροφή τους στο άπειρον, καθοδηγείται κατά τον Αναξίμανδρο από την ανάγκη. Κατά την εκπόρευση των όντων από το άπειρο κυριαρχεί η αδικία, ενώ κατά την επιστροφή τους στο άπειρο επικρατεί η δικαιοσύνη. Η αδικία, κατά τον Αναξίμανδρο, εξαναγκάζει τα όντα να κινηθούν, να αλλάξουν την τωρινή τους κατάσταση με τελικό όμως σκοπό την επικράτηση της δικαιοσύνης και της αρμονίας: «διδόναι γαρ αυτά δίκην και τίσιν αλλήλοις της αδικίας κατά την του χρόνου τάξιν». Η πορεία εξέλιξης των όντων είναι μία πορεία επανόρθωσης της αδικίας μέχρι την αποκατάσταση της αρχικής ενότητας των αντιθέτων. Έτσι η αδικία κυκλικά διορθώνεται από την έννοια της δικαιοσύνης. Όλα τα όντα, ωθούμενα από την ανάγκη, κινούνται και εξελίσσονται στη διάρκεια του χρόνου και καθώς κινούνται μεταπίπτουν ρυθμικά στα αντίθετά τους.»

Μίλητος

Μίλητος

Ο Αναξιμένης (π. 585-525 π.Χ.)

«Κατά τον Αναξιμένη η θεία πρωταρχική ουσία, ο αέρας, συμπυκνώνεται και σχηματίζεται η γη. Από τα υγρά μέρη της γης, αναδύονται ατμοί που αραιώνονται και γίνονται φωτιά, από την οποία αποτελούνται τα ουράνια σώματα.»

Έφεσος

Ηράκλειτος (6ος /5ος αιώνας π.Χ.)

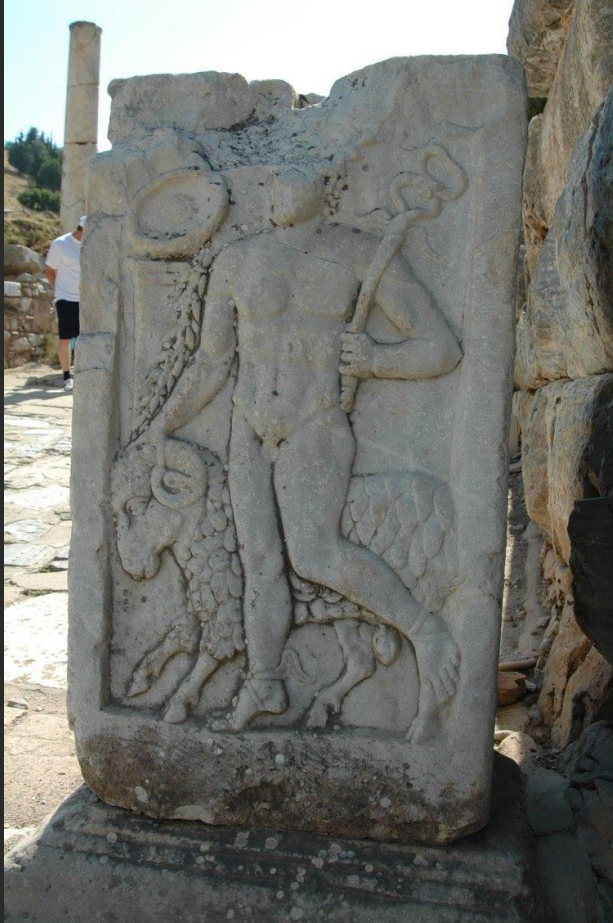
«Ο Ηράκλειτος στο έργο του Περί φύσεως πραγματεύεται θέματα που σχετίζονται με την κοσμολογία, την πολιτική και την θεολογία. Το έργο του, στο οποίο χρειάζεται να εμβαθύνει

κανείς αρκετά για να γίνει κατανοητό, λέγεται ότι το αφιέρωσε στο ιερό της Αρτέμιδος. Αναφέρεται επίσης ότι ο Σωκράτης, όταν διάβασε το έργο του Ηράκλειτου, είπε ότι πρέπει να έχει κανείς τις ικανότητες ενός Δήλιου κολυμβητή για να μπορέσει να το κατανοήσει. Επίσης σ' ένα επίγραμμα αναφέρεται: «Μη διαβάζεις γρήγορα το βιβλίο του Ηράκλειτου του Εφέσιου είναι πολύ δύσκολο μονοπάτι. Είναι σα νύχτα κι άφωτο σκοτάδι. Αν όμως κάποιος μύστης σ' οδηγήσει, είναι πιο λαμπερό κι από τον φωτεινό ήλιο». Ο Ηράκλειτος θεωρούσε ότι τα πάντα δημιουργούνται από το πυρ, και διαλύονται πάλι σ' αυτό. Το πυρ εκφράζει για τον Ηράκλειτο την ανώτερη και καθαρότερη μορφή ύλης. Τα πάντα προέρχονται από αυτό είτε με αραίωση είτε με πύκνωση.»

Έφεσος

Έφεσος

Η αρμονία των αντιθέτων

«Κύριο στοιχείο της φιλοσοφίας του Ηρακλείτου είναι η αρμονία των αντιθέτων. Σύμφωνα με τη θεωρία αυτή τα αντίθετα δείχνουν να συμφωνούν περισσότερο μεταξύ τους από ότι τα όμοια. Ο θεός είναι κατά τον Ηράκλειτο μέρα και νύχτα, χειμώνας και καλοκαίρι, πόλεμος και ειρήνη, κορεσμός και πείνα.»

«Τα εναντιόδρομα έχουν ενιαία φορά. Από τα αντίθετα γεννιέται η ωραιότερη αρμονία»

Έφεσος

«Ο πόλεμος είναι πατέρας των πάντων και των πάντων βασιλέας. Κι άλλους τους ανέδειξε σε θεούς, άλλους σε ανθρώπους, άλλους τους κάνει δούλους κι άλλους ελεύθερους.»

«Λέει ο Ηράκλειτος ότι τα πάντα κινούνται και τίποτα δε μένει ακίνητο και παρομοιάζοντας τα όντα με τη ροή του ποταμού λέει ότι δεν μπορείς να μπεις δυο φορές στον ίδιο ποταμό»

«Έλεγε ακόμη ότι πρώτα πρέπει να σβήνει κανείς την έπαρση παρά την πυρκαγιά»

«Για μένα ο ένας ισοδυναμεί με χιλιάδες, αν είναι άριστος»

«Ο ωραιότερος ανάμεσα στους πίθηκους είναι άσχημος, αν συγκριθεί με το ανθρώπινο γένος»

Κρότων

Πυθαγόρας (6ος αιώνας π.Χ.)

«Ο Πυθαγόρας, ο οποίος γεννήθηκε μεταξύ του 580 και του 570 π.Χ. και πέθανε το 490 π.Χ., ήταν γιος του Μνήμαρχου ή του Μνήσαρχου και της Πυθαΐδας. Σύμφωνα με τον μύθο, πατέρας του Πυθαγόρα ήταν ο Απόλλων που ερωτεύθηκε την Πυθαΐδα, ενώ την γέννησή του την προφήτευσε η ίδια η ιέρεια του μαντείου των Δελφών όταν οι γονείς του επισκέφτηκαν το μαντείο. Γυναίκα του ήταν η Θεανώ και παιδιά του ο Τηλαύγης και η Μυία, η οποία, σύμφωνα με τον Τίμαιο, έγινε αρχηγός των γυναικών της πόλης του Κρότωνος.

Κρότων

Πυθαγόρας (6ος αιώνας π.Χ.)

Ο Πυθαγόρας ταξίδεψε στην Κρήτη, στη Δήλο, στη Σπάρτη, στη Φοινίκη, στην Αίγυπτο και στη Βαβυλωνία της Μεσοποταμίας, όπου γνώρισε τον Ζωροαστρισμό. Σε ηλικία 56 ετών επέστρεψε στη Σάμο όπου ίδρυσε φιλοσοφική σχολή. Αναγκάστηκε όμως να εγκαταλείψει την πατρίδα του λόγω του τυραννικού πολιτεύματος του Πολυκράτη. Ο επόμενος σταθμός στη φιλοσοφική του πορεία ήταν η πόλη του Κρότωνος στην Κάτω Ιταλία. Οι πολίτες του Κρότωνος, πολλοί από τους οποίους διακρίνονταν στη φυσική, στα μαθηματικά, στην ιατρική και στον αθλητισμό, εκτίμησαν τη φιλοσοφική φύση του Πυθαγόρα, τις φιλελεύθερες ιδέες του και το ήθος του. Οι Κροτωνιάτες επέτρεψαν στον Πυθαγόρα να ιδρύσει φιλοσοφική σχολή, να κυβερνήσει την πόλη τους και να θεσπίσει νόμους για τους Έλληνες της Κάτω Ιταλίας.

Κρότων

Πυθαγόρας (6ος αιώνας π.Χ.)

Λέγεται ότι το αποτέλεσμα του λόγου του ήταν τέτοιο, που στη χώρα των Κροτωνιατών η καλή συμπεριφορά του άνδρα προς τη γυναίκα ήταν ξακουστή, όπως του Οδυσσέα που αρνήθηκε να αποδεχθεί την αθανασία που του χάριζε η Καλυψώ και να εγκαταλείψει την Πηνελόπη. Απέμενε λοιπόν στις γυναίκες να αποδείξουν στους άνδρες την ευγένεια και τη χρηστότητά τους, για να τύχουν τον ίδιο με αυτούς βαθμό επαίνου. Αναφέρεται ότι, εξ αιτίας των λόγων αυτών του Πυθαγόρα, εκδηλώθηκε μεγάλη εκτίμηση και ενδιαφέρον για την πόλη των Κροτωνιατών, και στην ίδια την πόλη και σε όλη την Ιταλία».

Μεταπόντιο

Η εκπαίδευση

«...Παρόμοια, ενώ τα άλλα ο άνθρωπος δεν μπορεί να τα αποκτήσει, η διαπαιδαγώγηση εξαρτάται από τη δική του προαίρεση, ούτως ώστε, όταν φθάσει να αναλάβει τις υποθέσεις της πατρίδας, να μην θεωρείται ότι το κάνει από θρασύτητα αλλά από παιδεία. Διότι σχεδόν μόνο στην παιδεία διαφέρουν οι άνθρωποι από τα θηρία, οι Έλληνες από τους βαρβάρους, οι ελεύθεροι από τους δούλους, οι φιλόσοφοι από τους κοινούς ανθρώπους, έχοντας μάλιστα τέτοια υπεροχή, ώστε, ενώ από αυτούς που τρέχουν πιο γρήγορα από τους άλλους μπορεί να βρεθούν επτά από κάθε πόλη στους ολυμπιακούς αγώνες, από αυτούς που διακρίνονται για τη σοφία σε όλη την οικουμένη μπορούμε να απαριθμήσουμε μονάχα επτά. Έτσι, κατά τους χρόνους μάλιστα που ακολούθησαν την εποχή που έζησε ο Πυθαγόρας, ένας υπήρχε που να υπερέχει στη φιλοσοφία από όλους τους άλλους· και για τον λόγο αυτό, ονόμασε τον εαυτόν του φιλόσοφο αντί σοφό. Αυτά λοιπόν συζήτησε με τους νέους στο γυμναστήριο».

Μεταπόντιο

«Επιπλέον, (ο Πυθαγόρας) θεωρούσε ότι και η μουσική συμβάλλει κατά πολύ στην υγεία, αν κάποιος τη χρησιμοποιεί με τους ορθούς τρόπους.»

«(Ο Πυθαγόρας) προέτρεπε τους μαθητές του καθημερινά να στέκονται στο πλευρό του νόμου και να πολεμούν την παρανομία, επειδή πολλές φορές η ύβρις, η πολυτέλεια και η υπεροψία απέναντι στους νόμους οδηγούν στην αδικία...».

«Πέραν αυτών, καθόρισε ακόμη ένα πολύ καλό είδος δικαιοσύνης, το νομοθετικό, το οποίο επιβάλλει αυτά που πρέπει να πράττουμε και απαγορεύει αυτά που δεν πρέπει να πράττουμε. Το είδος μάλιστα αυτό είναι σημαντικότερο και από το δικαστικό· διότι ενώ το δικαστικό ομοιάζει με φάρμακο που θεραπεύει όσους νοσούν, το νομοθετικό προσφέρεται προληπτικά και δεν επιτρέπει στους ανθρώπους να νοσήσουν. Φροντίζοντας για την υγεία της ψυχής...»

«...Έλεγε επίσης ότι είναι προτιμότερο κάποιος να αδικείται παρά να σκοτώνει άνθρωπο, σκεπτόμενος την ψυχή και την ουσία της καθώς και την πρώτη ουσία των όντων...».

Μεταπόντιο

Η σωφροσύνη

«Οι Πυθαγόρειοι επιπλέον απείχαν από οίκτους και δάκρυα και από όλα τα παρόμοια πάθη. Και δεν διαφωνούσαν εξαιτίας κέρδους ή επιθυμίας ή οργής ή φιλοτομίας ή κάποιου άλλου παρόμοιου με αυτά πάθους. Όλοι οι Πυθαγόρειοι συναναστρέφονταν μεταξύ τους έτσι όπως ένας άξιος πατέρας προς τα παιδιά του...».

Η ανδρεία

«...Και παρόλο που ο Πυθαγόρας παρουσιαζόταν ως πράος καθοδηγητής σε όσους ήταν δίκαιοι και φιλήσυχοι, έδιωχνε τους άγριους και τους αλαζόνες από τις συναναστροφές του, υποστηρίζοντας ότι δεν υπάρχει για αυτούς χρησμός· και ενώ πρόθυμα συνεργαζόταν με τους πρώτους, στους δεύτερους αντιστεκόταν με κάθε σθεναρότητα».

Ελέα

Ξενοφάνης (6ος αιώνας π.Χ.)

«Ο Ξενοφάνης γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Ιωνία, εκπατρίστηκε σε νεαρή ηλικία και έζησε το μεγαλύτερο διάστημα της ζωής του στη Σικελία. Ήταν ποιητής και φιλόσοφος. Ο Ξενοφάνης απέρριπτε την ανθρωπομορφική φύση των θεών κι ασκούσε κριτική στον Όμηρο και στον Ησίοδο για τον τρόπο με τον οποίο παρουσίαζαν τους θεούς. Επιπλέον, θεωρούσε ότι οι διάφοροι λαοί αποδίδουν στους θεούς τα δικά τους ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. “Οι Αιθίοπες λένε ότι οι θεοί τους είναι πλακουτσομούτηδες και μαύροι, οι Θράκες ότι οι δικοί τους θεοί είναι γαλανομάτηδες και κοκκινοτρίχηδες”, «Αλλά αν τα βόδια και τα άλογα ή τα λιοντάρια είχαν χέρια ή μπορούσαν να σχεδιάσουν με τα χέρια τους και να κάνουν τα έργα που κάνουν οι άνθρωποι, τα άλογα θα απεικόνιζαν τους θεούς σαν άλογα, τα βόδια σαν βόδια, και θα απεικόνιζαν τις μορφές και τα σώματα των θεών σαν τα δικά τους»

Paestum

Παρμενίδης (6ος/5ος αιώνας π.Χ.)

«Ο Παρμενίδης γεννήθηκε από αριστοκρατική οικογένεια στην Ελέα της Κάτω Ιταλίας, όπου έζησε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του. Δάσκαλός του ήταν ο Ξενοφάνης, ο οποίος θεωρείται ιδρυτής της ελεατικής σχολής. Ο Παρμενίδης θεωρούσε ότι υπάρχουν τρεις οδοί έρευνας. Η πρώτη οδός είναι αυτή του όντος. Η οδός αυτή η οποία αναφέρεται στο είναι των όντων εκφράζει το είναι ως είναι· είναι η οδός του νοητού κόσμου που γίνεται αντιληπτή με τον νου. Η δεύτερη είναι η οδός του μη όντος, του φυσικού κόσμου, που γίνεται αντιληπτός με τις αισθήσεις. Η οδός αυτή, η οποία αναφέρεται στο υπάρχουν των όντων, εκφράζει το είναι ως φαίνεσθαι μέσα από την γέννηση των όντων, την κίνηση, τα χρώματα, τα σχήματα και τα μεγέθη. Υπάρχει και μία τρίτη οδός αυτή της δόξας, της γνώμης, της εικασίας, της πίστης που έχει ο άνθρωπος για τα πράγματα. Η οδός αυτή είναι ταυτόχρονα η οδός του όντος και του μη όντος.»

Ζήνων (490-430 π.Χ.)

«Ο Ζήνων με τους “συλλογισμούς” του προσπάθησε να αποδείξει με λογικό τρόπο τη φιλοσοφία του Παρμενίδη και προώθησε την έρευνα των θεμάτων που σχετίζονται με την έννοια του χώρου, του χρόνου και της κίνησης. Θωρείται ο πρώτος που δίδαξε τη διαλεκτική, η οποία οδηγεί τον συνομιλητή του να αποδεχθεί μια θέση που την ασπάζονται όλοι ή οι περισσότεροι και εν συνεχεία τον αναγκάζει να την εγκαταλείψει και να αποδεχθεί μία άλλη που είναι πιο κοντά στην αλήθεια και τη δικαιοσύνη.»

Ακράγας

Εμπεδοκλής (495-435 π.Χ.)

«Σύμφωνα με τον Αριστοτέλη, ο Εμπεδοκλής ήταν ο πρώτος που υποστήριξε ότι τα υλικά στοιχεία είναι τέσσερα και ότι εμψυχώνονται από θείες δυνάμεις. Ο Εμπεδοκλής δεν χρησιμοποίησε τον όρο στοιχείο αλλά ρίζωμα, ρίζα, θεμέλιο και προσέδωσε στα τέσσερα ριζώματα όλα τα χαρακτηριστικά του παρμενίδειου Όντος. Θεωρούσε ότι ο Ζευς διοικεί το στοιχείο φωτιά, η Ήρα τον αέρα, η Νήστις το νερό και ο Άδης τη γη.

Εμπεδοκλής (495-435 π.Χ.)

Οι δύο κινητήριες δυνάμεις

Ο Εμπεδοκλής θεωρούσε ότι οι δύο κινητήριες δυνάμεις που ρυθμίζουν διαδοχικά την εξέλιξη του κόσμου είναι οι δυνάμεις του Νείκους και της Φιλότητας. Η δύναμη του Νείκους διαχωρίζει τις τέσσερις ρίζες και οδηγεί τα όντα από την ενότητα στην πολλαπλότητα, ενώ η δύναμη της Φιλότητας ενώνει τα ριζώματα και οδηγεί τα όντα σε μια βαθιά ενότητα που διαπερνά τα πάντα.»

Ακράγας

Ακράγας

Ακρόγας

Ακράγας

Ακράγας

Ακράγας

Δημόκριτος (5ος αιώνας π.Χ.)

«Ο Δημόκριτος γεννήθηκε στα Άβδηρα και ταξίδεψε στην Αίγυπτο, τη Βαβυλώνα και την Περσία. Από τα εξήντα έργα του, με θέματα τη φυσική φιλοσοφία, την ηθική, την τέχνη και τα μαθηματικά, έχουν διασωθεί περίπου τριακόσια αποσπάσματα. Ενώ για τον Ηράκλειτο αναφέρεται ότι κάθε φορά που έβγαινε έξω και έβλεπε τόσους ανθρώπους γύρω του να ζουν άσχημα και μάλιστα να πεθαίνουν άσχημα, έκλαιγε, συμπονούσε όλους όσους τον συναντούσαν, για τον Δημόκριτο αντίθετα, αναφέρεται, ότι ποτέ δεν εμφανίστηκε δημόσια αγέλαστος»

«Ο Δημόκριτος θεωρούσε ότι τα άτομα είναι άπειρα ως προς το πλήθος και το σχήμα και διασκορπισμένα στο άπειρο κενό. Τα άτομα, που βρίσκονται σε συνεχή κίνηση, σχηματίζουν μια δίνη που κάνει τα όμοια άτομα να τείνουν προς τα όμοια και δημιουργούν τους άπειρους κόσμους. Κάποιοι κόσμοι αναπτύσσονται, ενώ κάποιοι άλλοι αποσυντίθενται.»

«Οι παλαιοί φιλόσοφοι υποστήριζαν ότι το σύμπαν αποτελείται από τέσσερα στοιχεία. Ο Δημόκριτος δεν συμφωνούσε, για να μη φανεί ότι βαδίζει σε ξένα ίχνη. Αλλά ισχυρίστηκε ότι υπάρχουν άλλες αρχές αυτών των ίδιων των τεσσάρων στοιχείων, τις οποίες δεν μπορεί κανείς να δει, ούτε να αγγίξει, ούτε να νιώσει με κάποιο μέρος του σώματός του»

Δημόκριτος (5ος αιώνας π.Χ.)

«Ο Δημόκριτος δίδασκε ότι ο άνθρωπος που αναζητά την ψυχική γαλήνη και ηρεμία δεν πρέπει να ασχολείται με πολλά, ούτε στην ιδιωτική ούτε στη δημόσια ζωή, ούτε να επιδιώκει πράγματα που ξεπερνούν τις δυνάμεις του. Πρέπει να προσέχει ώστε, ακόμα και αν η τύχη του συμπαρασταθεί και του δίνει την εντύπωση ότι σαφώς τον ευνοεί αυτός πρέπει να συγκρατείται και να μην καταπιάνεται με περισσότερα από όσα του επιτρέπουν οι δυνάμεις του. Γιατί το σωστό φορτίο είναι ασφαλέστερο από το μεγάλο φορτίο»

«Την ψυχική γαλήνη τη φέρνουν στους ανθρώπους οι μετρημένες απολαύσεις και η μετρημένη ζωή. Αντίθετα, η στέρηση και η υπεραφθονία οδηγούν στα αντίθετά τους και προκαλούν στην ψυχή μεγάλες αναταράξεις· και οι ψυχές που κινούνται σε μεγάλη έκταση δεν είναι ούτε σταθερές ούτε γαλήνιες. Πρέπει λοιπόν να στρέφει κανείς τον νου του σε πράγματα που ανταποκρίνονται στις δυνάμεις του και να είναι ευχαριστημένος με αυτά που έχει.»

ΠΕΡΙΚΛΗΣ / PERICLES

THE ATHENIAN
EMPIRE: 433 BC

ΑΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ: ΣΟΦΙΑ ΦΙΚΑ
LAYOUT: SOFIA FIKA

Αναξαγόρας (500-428 π.Χ.)

«Ο Αναξαγόρας γεννήθηκε στις Κλαζομενές της Ιωνίας το 500 π.Χ. και πέθανε το 428 π.Χ. Αν και καταγόταν από εύπορη οικογένεια άφησε όλη την ακίνητη περιουσία του στους συγγενείς του και ήρθε στην Αθήνα σε ηλικία είκοσι ετών, όπου έμεινε τριάντα περίπου χρόνια. Συναναστράφηκε με τους πολιτικούς και πνευματικούς ηγέτες της πόλης και κυρίως με τον Περικλή και τον Ευριπίδη, και έφερε τη φιλοσοφία στην πόλη της Αθήνας. Αναφέρεται ότι μηνύθηκε από τον Κλέωνα για ασέβεια, επειδή διακήρυττε ότι ο ήλιος είναι μια διάπυρη μεταλλική μάζα, καταδικάστηκε σε πρόστιμο πέντε ταλάντων και εξορίστηκε. Οι πολιτικοί αντίπαλοι του Περικλή κατάφεραν να περάσουν ψήφισμα μέσω του Διοπίθου ώστε να καταγγέλλονται όσοι δεν πίστευαν στα θεία ή διατύπωναν νέες θεωρίες για τα ουράνια σώματα. Λέγεται επίσης ότι τη μήνυση και την κατηγορία για ασέβεια την υπέβαλε ο Θουκυδίδης, ο οποίος υπήρξε πολιτικός αντίπαλος του Περικλή. Ο Αναξαγόρας καταδικάστηκε ερήμην σε θάνατο και τελικά αποσύρθηκε στην Λάμψακο. Όταν πέθανε οι Λαμψακηνοί τον περιέβαλαν με μεγάλες τιμές.»

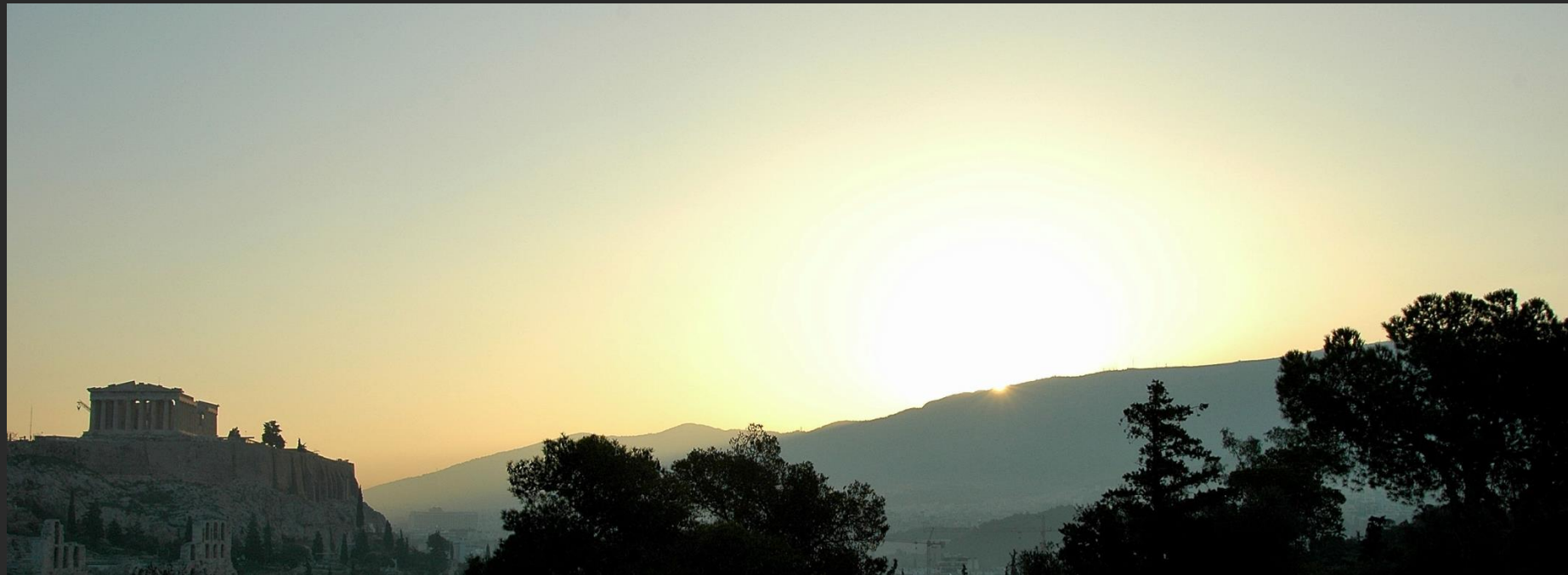
Ο Νους

«Ο Αναξαγόρας θεωρούσε ότι ο Νους αποτελεί την πρώτη αιτία και ότι ο τελικός σκοπός του είναι η ευταξία του κόσμου. Ο Νους είναι άπειρος, αυτοκυρίαρχος, αμιγής, παντογνώστης, παντοδύναμος και ομοιογενής. Αποτελεί την κινητήρια δύναμη που προκάλεσε την πρώτη περιστροφική κίνηση. Η περιστροφή ευθύνεται για τον διαχωρισμό των πραγμάτων, που οδηγεί με τη σειρά του στην κοσμογονία. Επιπλέον, ο Νους είναι εκείνος που βάζει τάξη στην ύλη, στο επ' άπειρον διαιρετό μείγμα από όλες τις ουσίες που περιέχει τελικά ο κόσμος.»

Αθήνα

Αθήνα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Ακρόπολη της Αθήνας

Μουσείο Ακρόπολης

Μουσείο Ακρόπολης

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Αναθηματικό ανάγλυφο της Αθηνάς Σκεπτόμενης, που απεικονίζει τη θεά να γέρνει το κεφάλι, για να διαβάσει σύμφωνα με κάποιες ερμηνείες, έναν κατάλογο νεκρών Αθηναίων από μία στήλη μπηγμένη στη γη και σχεδόν τρυπημένη από την αιχμή του δόρατος της. Το ανάγλυφο χρονολογείται από το 460 π.Χ. και είναι θαυμάσιο δείγμα της αυστηρής τεχνοτροπίας. Η περίοδος, των τριάντα χρόνων ανάμεσα στην περσική καταστροφή και την ίδρυση του κλασικού Παρθενώνα, ονομάστηκε αυστηρός ρυθμός, γιατί οι απεικονιζόμενοι έπαψαν πλέον να χαμογελούν με το χαρακτηριστικό αρχαϊκό χαμόγελο. Άλλα έργα χαρακτηριστικά της εποχής αυτής είναι η Αθηνά του Αγγέλιτου, το παιδί του Κριτία και η κεφαλή του ξανθού εφήβου.

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Το ανάγλυφο είναι μία μεταφορική πόρτα που ενώνει τους διαφορετικούς κόσμους, τον χθόνιο κόσμο, τον κόσμο των νεκρών της στήλης, με τον ουράνιο, τον κόσμο της ουράνιας Λογικής, που βρίσκεται από την απέναντι μεριά της πόρτας και εκπροσωπείται από την θεά.

Η εναρμόνιση των διαφορετικών κόσμων τονίζεται ποιητικά και πλαστικά, από την διαγώνιο θέση του δόρατος της θεάς που καθώς ακουμπάει στη βάση της κάθετης πέτρας ενώνει το κεφάλι της θεάς με τον κόσμο των νεκρών που εκπροσωπεί η στήλη.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

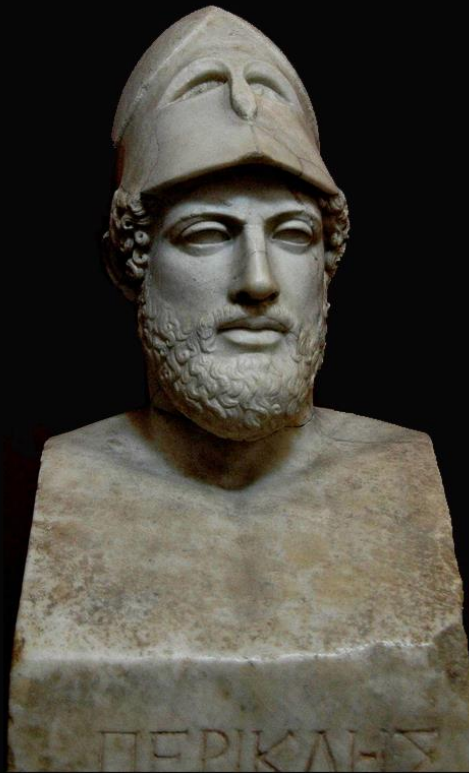

«Στην πόλη των Αθηνών το παλάτι-ναός των Μυκηνηνών όπου κατοικεί ο Βασιλιάς-Ιερέας, αντικαθίσταται από τον ναό όπου κατοικεί η θεότητα, η θεά Αθηνά, που εναρμονίζει τις αντιθέσεις ανάμεσα στη μέρα και τη νύχτα, ανάμεσα στη λογική και τη μυθική σκέψη. Στα μνημεία του κλασικού κόσμου δεν δίνεται έμφαση στις δυναστείες ή στα άτομα που ασκούν την εξουσία αλλά στη θεότητα, επίσης δίνεται σημασία στη δύναμη του συνόλου, στο γόητρο της κοινότητας και στην ομαδικότητα. Ο Αναξαγόρας με την φιλοσοφική σκέψη του και την ιδέα της παγκόσμιας διάνοιας, που βάζει σε τάξη τον κόσμο, εγκαινιάζει νέα μονοπάτια για την φιλοσοφική και την πολιτική σκέψη της Αθήνας, αλλά και του κλασικού κόσμου. Ο Περικλής ενθαρρύνει τους πολίτες να συμμετέχουν στα πολιτικά δρώμενα της πόλης, και να γίνουν συνειδητά ελεύθεροι πολίτες, πολίτες του κόσμου. Ο Αισχύλος, ο Σοφοκλής και ο Ευριπίδης φροντίζουν για την πολιτιστική ανύψωση της πόλης. Ο Φειδίας αντλεί διαισθητικά από υψηλά πνευματικούς χώρους τις πιο τέλειες μορφές για τα αγάλματα των θεών ενώ οι Ικτίνος, Καλλικράτης και Μνησικλής προσφέρουν υψηλά δείγματα αρχιτεκτονικής στον Παρθενώνα που εκφράζει την βαθιά ενότητα και την μαθηματική αρμονία του σύμπαντος.»

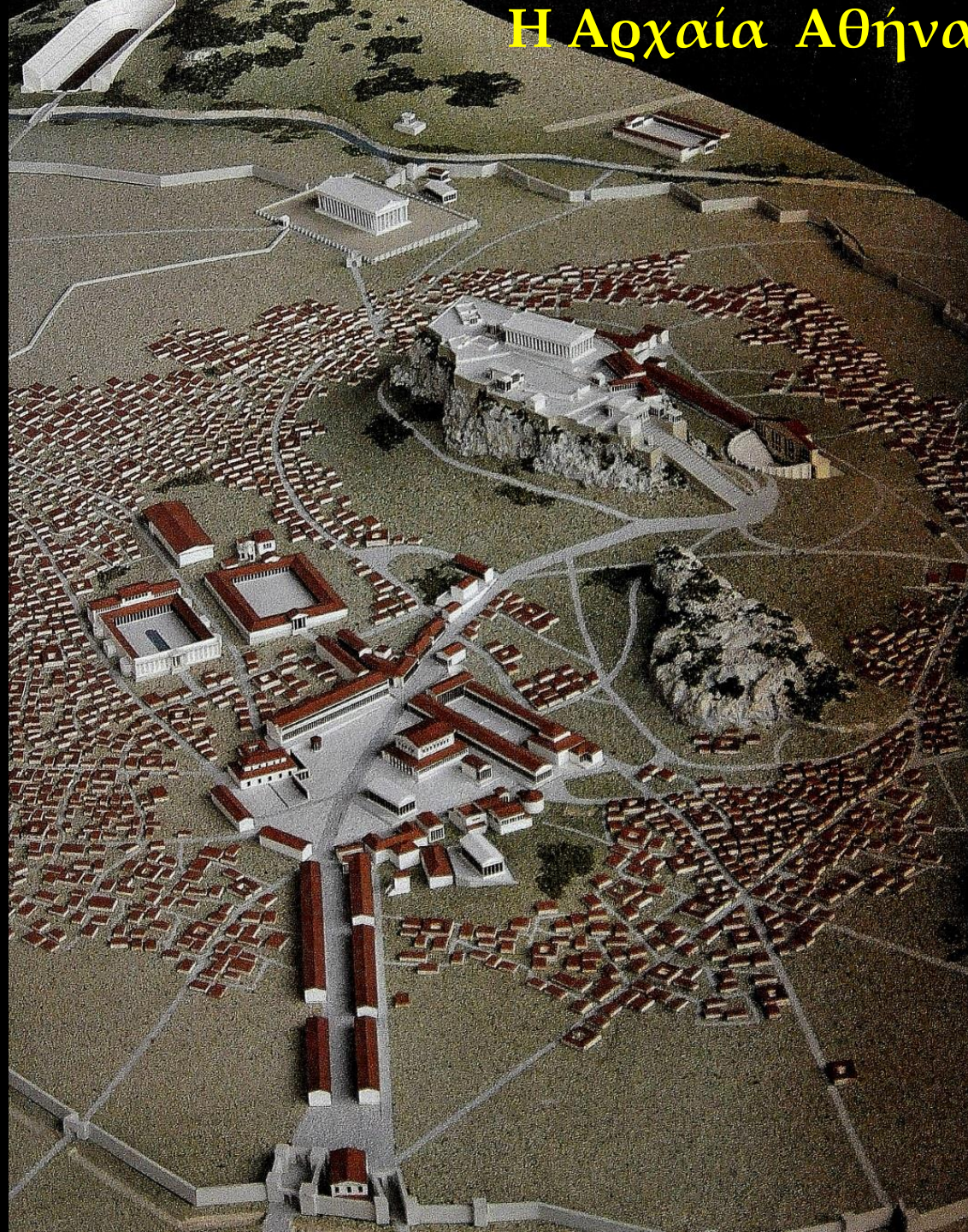
ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Ο Περικλής υπήρξε δημόσιος άνδρας με ευέλικτο χαρακτήρα: όταν αφιερώθηκε στην πολιτική, παραιτήθηκε από την ιδιωτική ζωή, αποσύρθηκε απ' όλες τις γιορτές και απ' όλα τα συμπόσια, επιδιώκοντας αδιάκοπα να φανεί χρήσιμος στο κράτος και έφτασε έτσι σε μια τέτοια γενική εκτίμηση, που ο Αριστοφάνης τον ονομάζει Δία των Αθηνών. Δεν μπορούμε να κάνουμε εδώ άλλο παρά να τον θαυμάσουμε. ήταν επικεφαλής ενός επιπόλαιου λαού, αλλά εξαιρετικά λεπτού και καλλιεργημένου και το μόνο μέσο ν' ασκήσει πάνω του επιρροή και εξουσία, ήταν η προσωπικότητά του και η πειθώ που ενέπνεε. Ήταν ευγενέστατος άνθρωπος, που δεν σκεφτόταν τίποτ' άλλο από το καλό του κράτους και ήταν ακόμη ανώτερος από τους άλλους με το πνεύμα του και τις γνώσεις του. Στη δύναμη της ατομικότητας δεν μπορούμε να τον συγκρίνουμε με κανέναν άλλον δημόσιον άνδρα.»

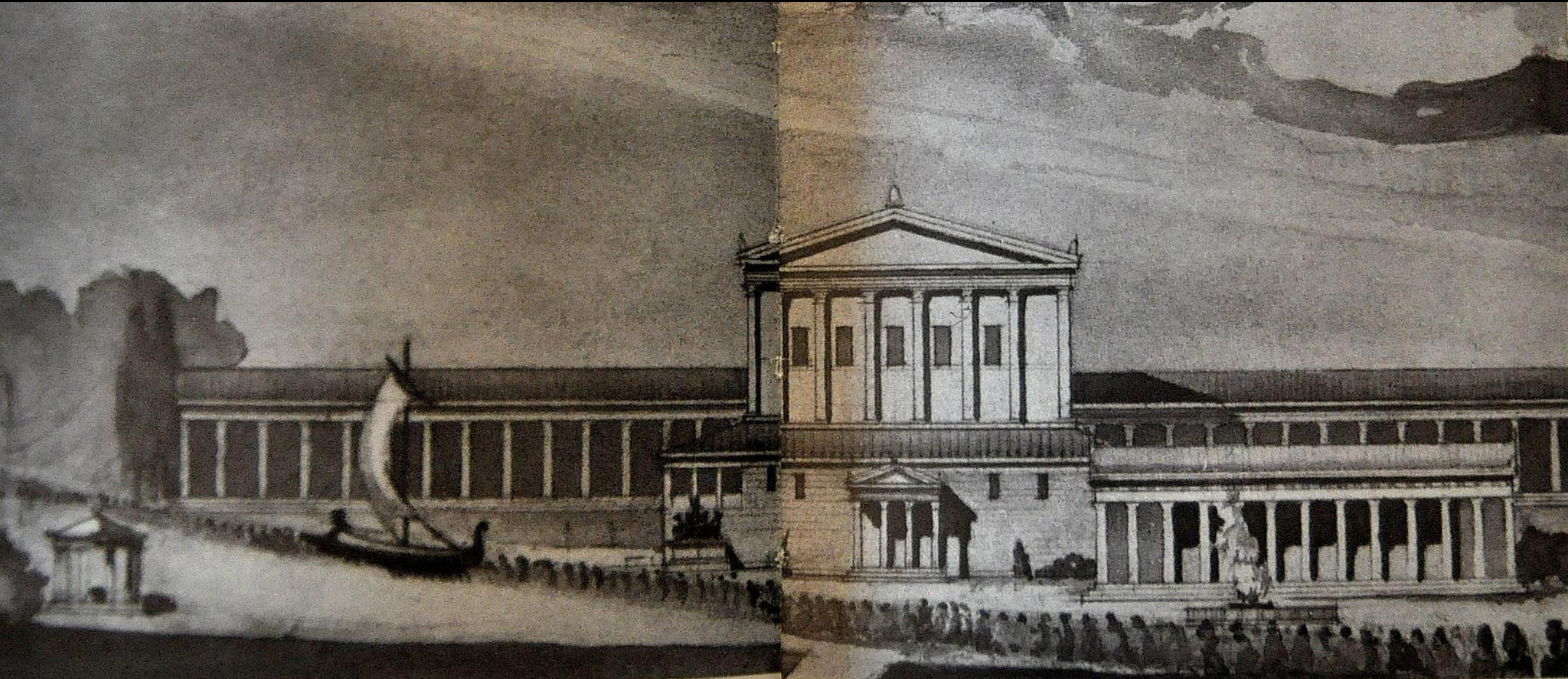
Η Αρχαία Αθήνα

Η Αθήνα

Τα Παναθήναια

Τα Παναθήναια

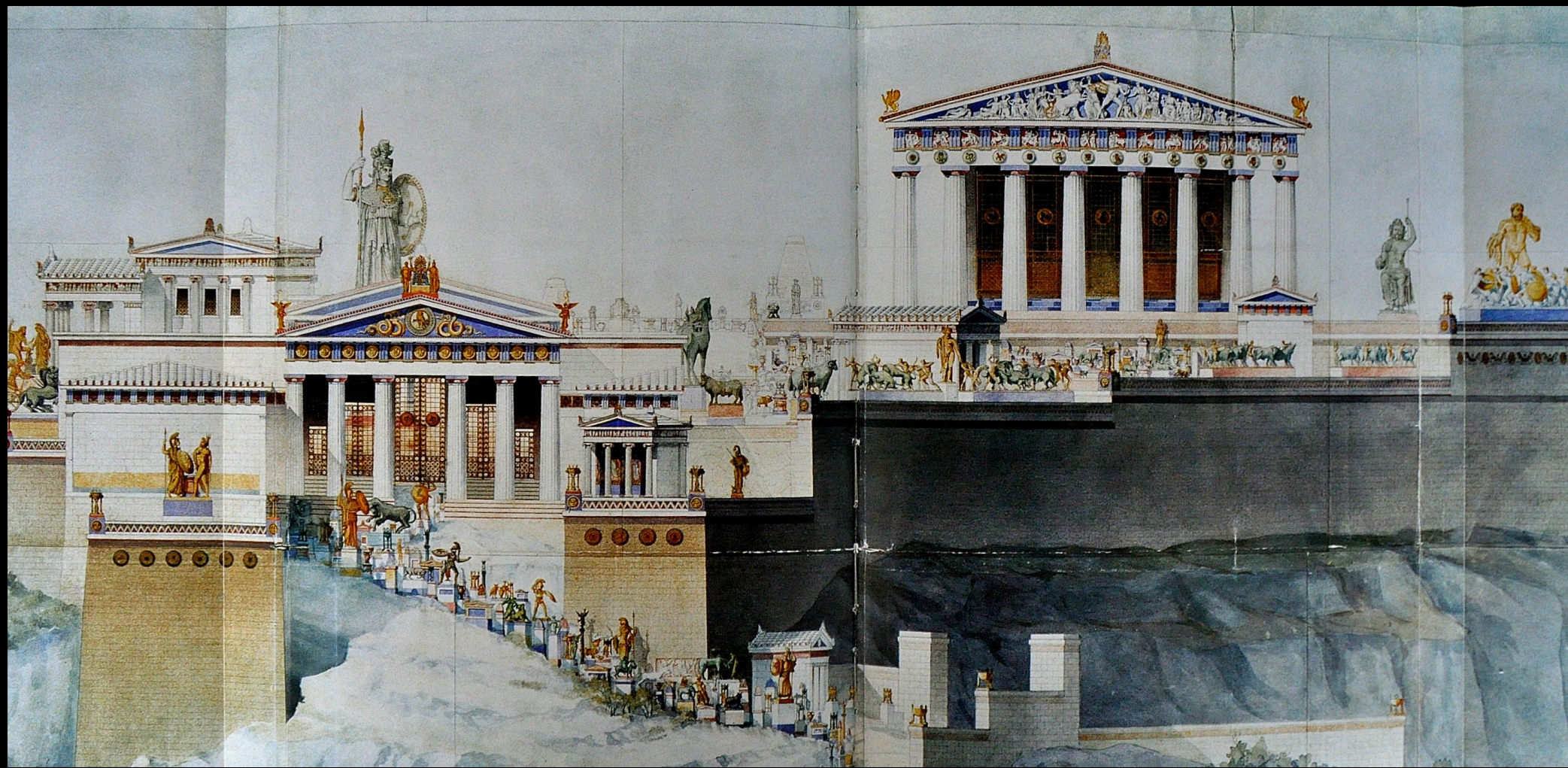

Τα Παναθήναια

Τα Παναθήναια

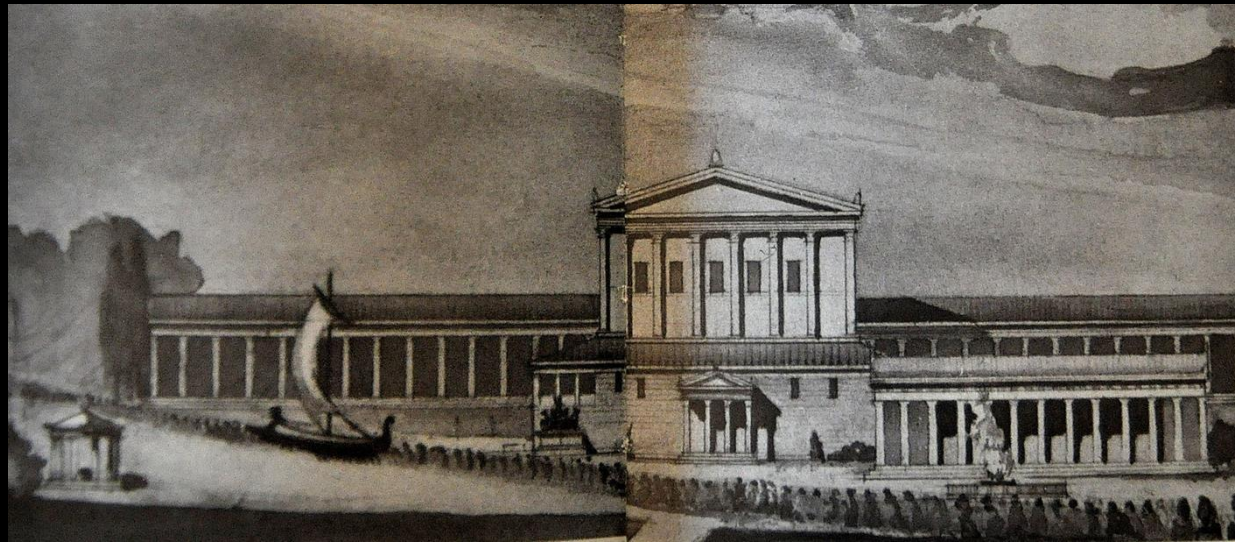
Τα Παναθήναια

Τα Παναθήναια

«Η γιορτή των Παναθηναίων, η οποία τελούνταν κάθε τέσσερα χρόνια προς τιμή της θεάς Αθηνάς, περιελάμβανε μουσικούς και ιππικούς αγώνες και έκλεινε με την πομπή και τη μεταφορά του πέπλου της Αθηνάς από τον Κεραμεικό στην Ακρόπολη. Η πομπή διέσχιζε την αρχαία Αγορά και τον Άρειο Πάγο με τελετουργικό ρυθμό που τον έδιναν οι μουσικοί, ενώ αξιωματούχοι έλεγχαν κατά διαστήματα την πορεία. Στην πομπή συμμετείχε ο αθηναϊκός λαός, οι θεωρίες των συμμάχων πόλεων, οι επίσημοι προσκεκλημένοι από άλλες πόλεις- κράτη και οι νικητές των αγώνων. Μετά από μία διαδρομή ενός χλμ., το πλοίο που μετέφερε τον πέπλο σταματούσε κάτω από τα Προπύλαια και ο ιερός πέπλος προσφερόταν στο αρχαίο ξόανο της Αθηνάς που φυλασσόταν στο Ερεχθείο.»

Τα Παναθήναια

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

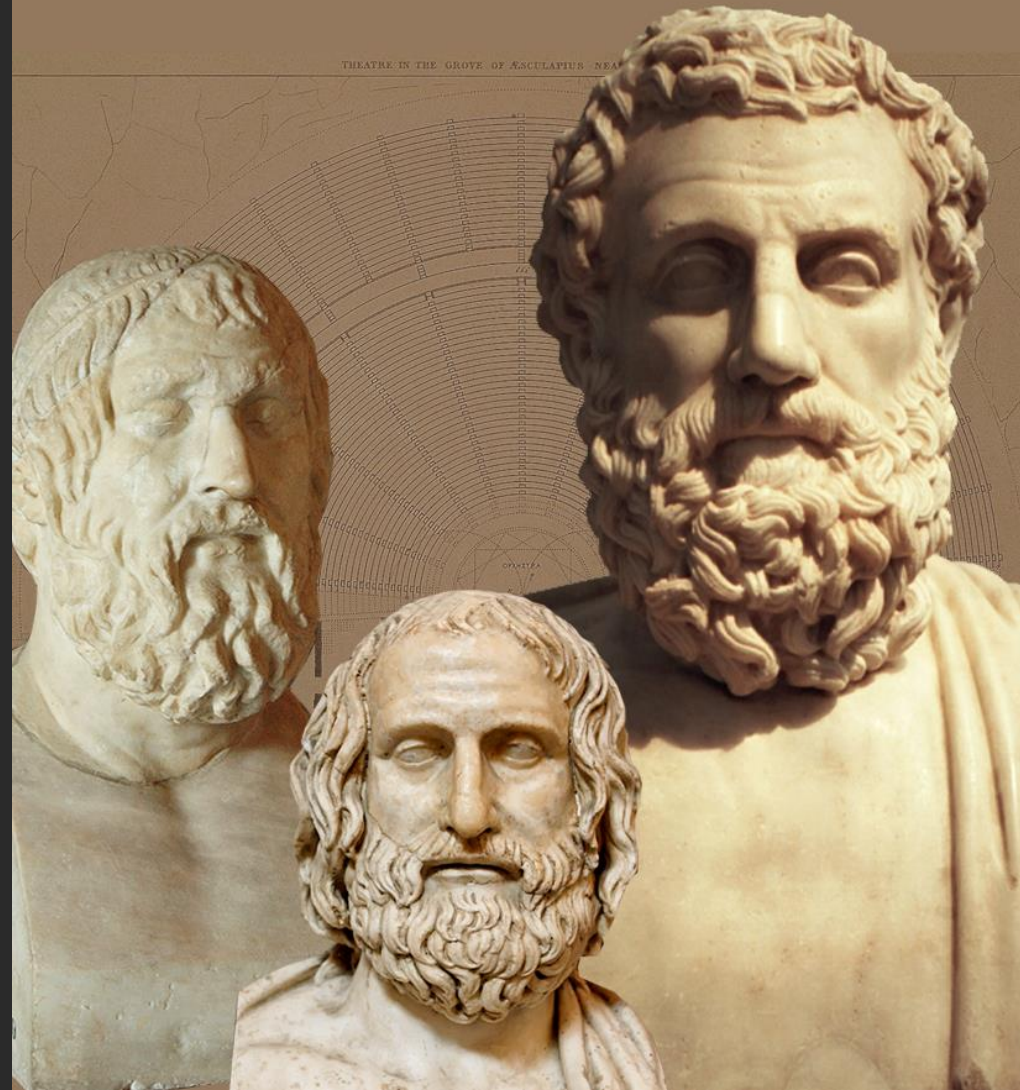
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

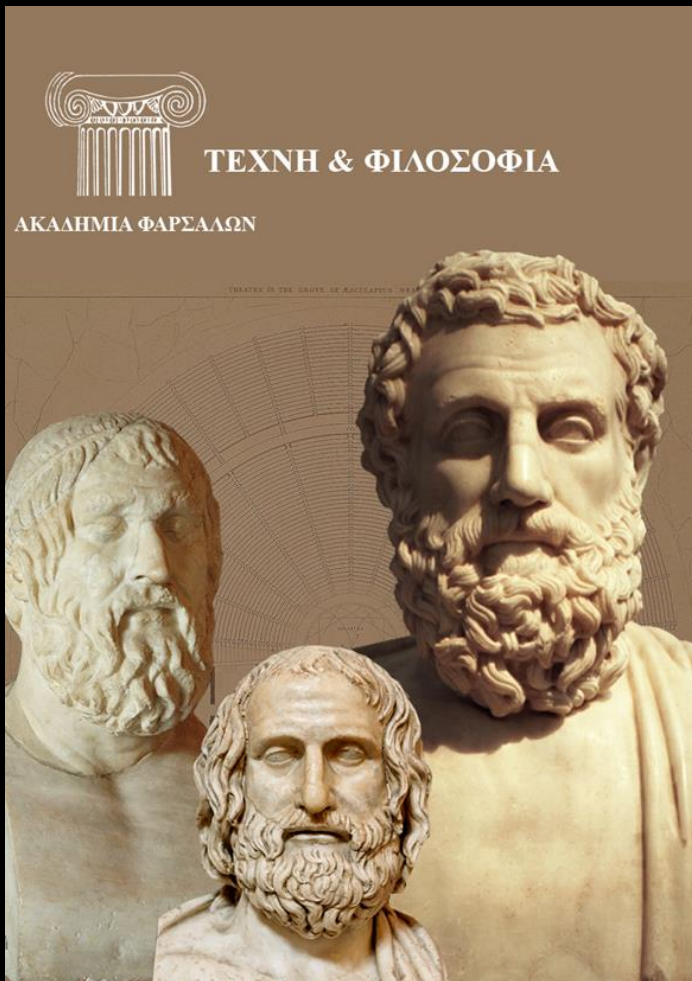

ΤΕΧΝΗ & ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

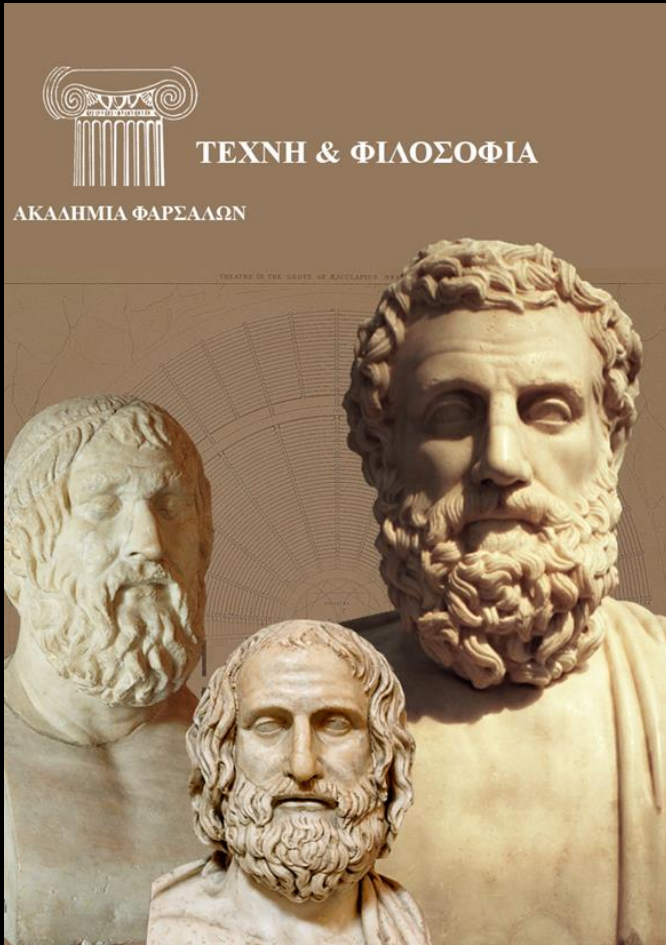
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

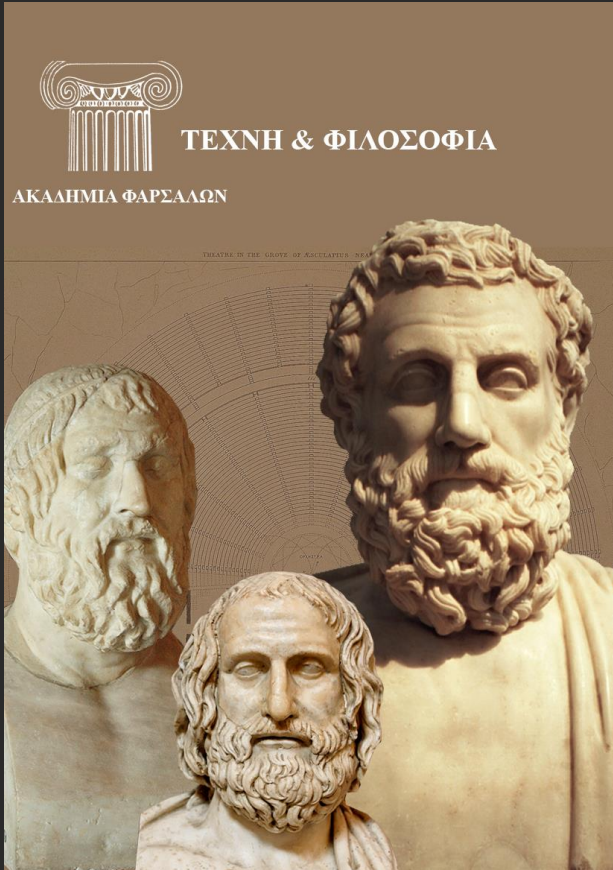
Τα Ελευσίνια

«Τα Ελευσίνια ήταν γιορτή που τελούνταν στην Ελευσίνα της Αττικής προς τιμήν της θεάς Δήμητρας και της Περσεφόνης. Απέκτησαν μεγάλη φήμη κατά τον καιρό του Πεισίστρατου και έφτασαν στο απόγειο της ακμής τους κατά τον χρυσό Αιώνα του Περικλή. Η συμβολή του Περικλή στο μεγαλείο της Ελευσίνας ήταν ανάλογη με την οικοδομική δραστηριότητα στην Ακρόπολη των Αθηνών.»

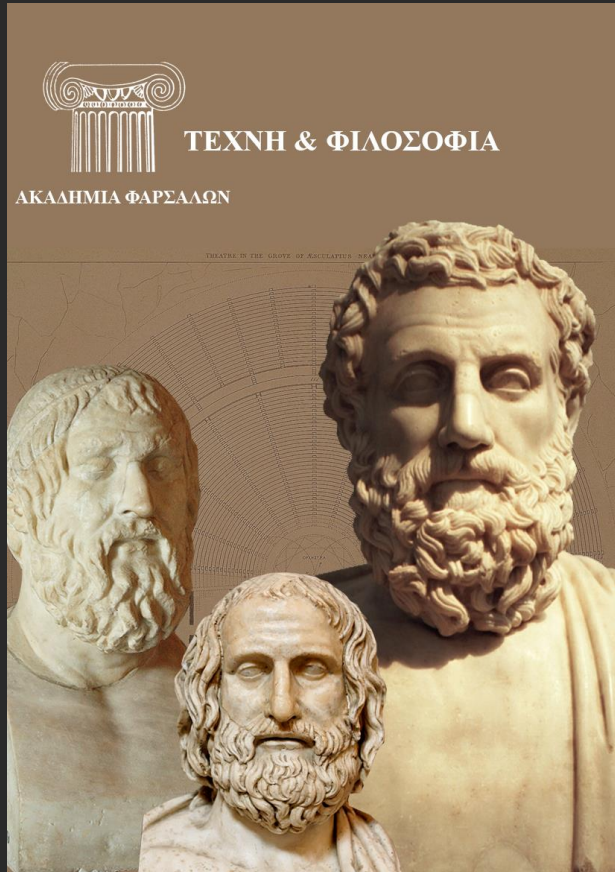
Η συμμετοχή στα Ελευσίνια

«Η συμμετοχή στα Ελευσίνια μυστήρια ήταν επιτρεπτή σε όλους, ανεξαρτήτως φύλου, φυλής, θρησκείας, κοινωνικής θέσης, οικονομικής κατάστασης και ηλικίας. Δικαίωμα μύησης είχαν ακόμη και οι δούλοι αρκεί κάποιος να αναλάμβανε τη σχετική δαπάνη. Οι μόνοι που αποκλείονταν ήταν όσοι είχαν μιανή χέρια από ανθρωποκτονία και όσοι δεν κατανοούσαν την ελληνική γλώσσα. Τα Μεγάλα Μυστήρια, που εορτάζονταν το φθινόπωρο, διαρκούσαν εννέα ημέρες.»

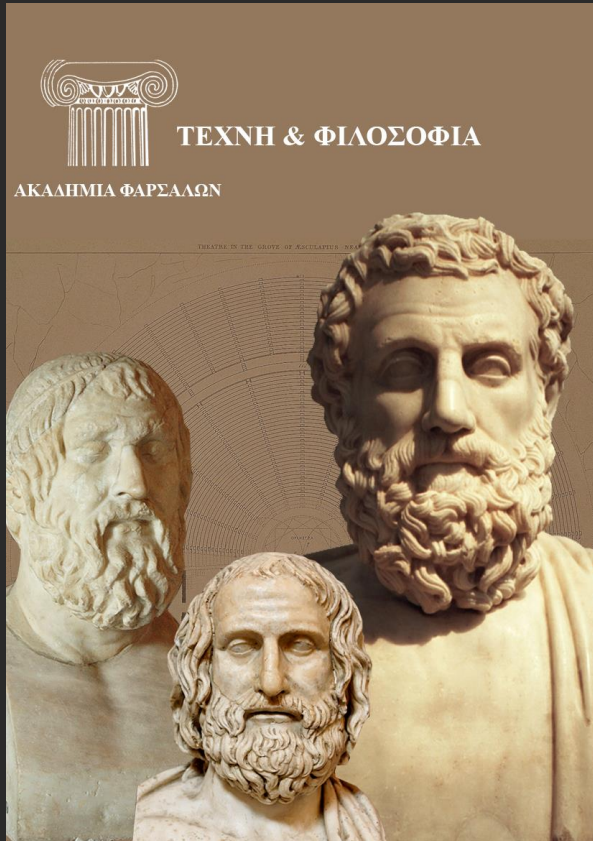

«Είναι πολύ πιθανό το αρχαίο ελληνικό θέατρο να έχει εξελιχθεί από τις αρχαίες ελληνικές τελετουργίες, οι οποίες αποκαθιστούσαν τις σχέσεις ανάμεσα στους θεούς και τους ανθρώπους.»

Αισχύλος

«Όλα τα έργα του Αισχύλου είναι διαποτισμένα από τη μυθική σύγκρουση ανάμεσα στις παλιές και στις νέες θεότητες. Στην τραγωδία του Αισχύλου, Προμηθέας Δεσμώτης, αναγγέλλεται επίσης η έλευση του νέου κοσμοκράτορα, του θεού Διόνυσου, που θα καταλύσει την κυριαρχία του Δία. Στην τριλογία Ορέστεια, οι Ερινύες, οι παλιές θεότητες, οι κόρες της νύχτας, αντιτίθενται στους νέους θεούς, “που βασιλεύουν πέρα από τα όρια της Δικαιοσύνης”, δηλαδή στον Απόλλωνα, που είναι κύριος του φωτός και της ενότητας, και στην Αθηνά που είναι η θεά της σοφίας.

Ο Αισχύλος είναι ένας πανθειστής, ένας ανιμιστής που πιστεύει ότι όλα στη φύση έχουν ψυχή και ότι ο θεός και οι εκπορεύσεις του, οι ολύμπιοι θεοί, κυβερνούν τα πάντα. Ο θεϊκός κόσμος διαπερνά και επηρεάζει τον ανθρώπινο. Ο Αισχύλος σε όλα τα έργα του χρησιμοποιεί εικόνες και σύμβολα, που λειτουργούν ως μέσα επικοινωνίας ανάμεσα στους θεούς και τους ανθρώπους.

Ο Αισχύλος θεωρούσε σημαντικό για τον θεατή να βιώνει τους μύθους και να συμμετέχει στα δράματα της σκηνής. Γι' αυτόν τον λόγο χρησιμοποιεί διάφορα τεχνικά μέσα, όπως είναι η κυλιόμενη εξέδρα και ο ανυψωτικός μηχανισμός, αλλά και οι σκηνικές αξιώσεις του είναι αρκετά φιλόδοξες. Στον Προμηθέα, υπάρχει ένας ψηλός βράχος, πάνω στον οποίο τοποθετείται ο ήρωας. Στους Επτά επί Θήβας, υπάρχει μία ακρόπολη με βωμούς, στην οποία καταφεύγουν οι φοβισμένες γυναίκες για να γλυτώσουν και για να προσευχηθούν στους θεούς. Στις Ικέτιδες ο καθένας από τους δώδεκα ολύμπιους θεούς έχει το δικό του βωμό, με το αντίστοιχο άγαλμά του επάνω σ' ένα υπερυψωμένο βάθρο. Μία παρόμοια συνύπαρξη βωμών (κοινοβωμία) συναντάμε και στους Επτά επί Θήβας. Στους Πέρσες, υπάρχει ένα ανάχωμα απ' όπου βγαίνει το πνεύμα του Δαρείου, και ένα οικοδόμημα στα σκαλοπάτια του οποίου κάθονται οι γέροντες. Τον ίδιο σκοπό εξυπηρετεί και η εξωτική ατμόσφαιρα που παρουσιάζει στην σκηνή ο Αισχύλος και που τη δημιουργούν άλλοτε οι Πέρσες, και άλλοτε οι Αιγύπτιοι με τους Ίωνες. Οι παράξενες λέξεις, οι ιδιότροπες κραυγές, ο στίχος, ο ρυθμός, η μουσική, ο χορός, οι εικόνες, και τα ενδιάμεσα κενά, δημιουργούν μια ιδανική ατμόσφαιρα που κρατάει αμείωτο το ενδιαφέρον και την προσοχή του θεατή.»

Γυναίκες και ιερατικά αξιώματα στην κλασσική Αθήνα

«Και στα θεϊκά πράγματα, γιατί αυτό θεωρώ σημαντικότερο, έχομε τη μεγίστη συμμετοχή. Στον ναό του Φοίβου γυναίκες ερμηνεύουν το θέλημα του Δοξία Απόλλωνα και στην άγια έδρα της Δωδώνης κοντά στην ιερή φηγό το γυναικείο φύλο μεταβιβάζει τη βούληση του Δία σ' όλους τους Έλληνες που το επιθυμούν. Όσα ιερά τελούνται για τις Μοίρες και τις ακατανόμαστες θεές Ερινύες, αυτά δεν καθοσιώνονται με τους άνδρες• με τις γυναίκες όμως όλα μαζί μεγαλώνονται. Τέτοια δικαιώματα κατέχει η γυναίκα σχετικά με τα πράγματα των θεών.»

Ευρυπίδης, Μελανίππη η Δεσμώτις

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

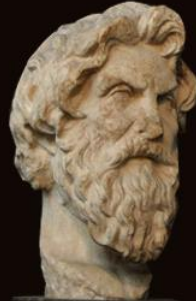
Στάχνα, αρχαιολογικός χώρος Ελευσίνας

«Οι μέλισσες μαζί με τα στάχνα και τα μυρμήγκια ήταν διαχρονικά σύμβολα που χρησιμοποίησαν όλοι σχεδόν οι αρχαίοι πολιτισμοί.»

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

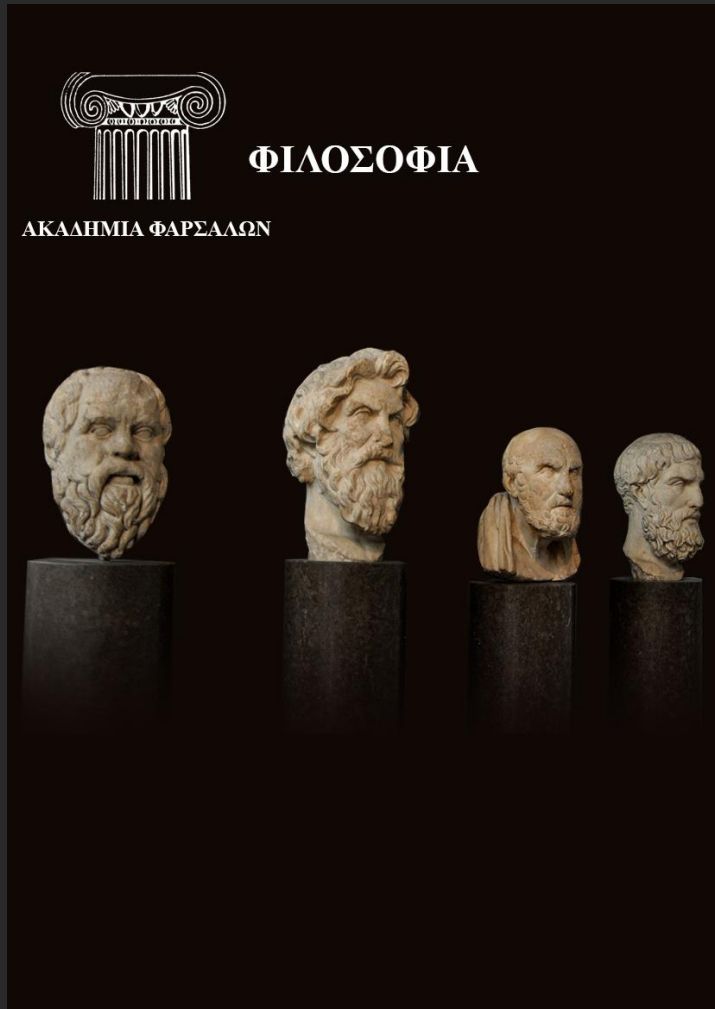

«Στο Συμπόσιο του Πλάτωνος αναφέρεται ότι ο Σωκράτης μαθήτεψε κοντά στην ιέρεια Διοτίμα η οποία του μεταβίβασε τη γνώση για τη φύση του Έρωτος.»

Σωκράτης (469 π.Χ.– 399 π.Χ.)

Η εναρμόνιση των αντιθέτων

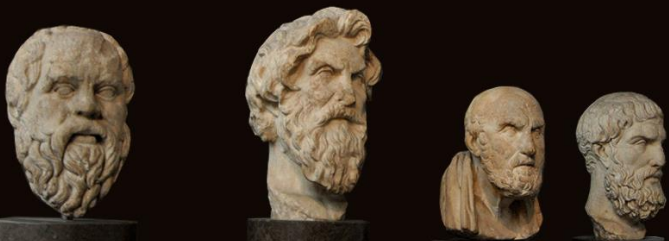
«Ο Σωκράτης εναρμόνιζε τη λογική και την έννοια του μέτρου, χαρακτηριστικά του Απόλλωνος, θεού της εξωτερικής και της εσωτερικής ομορφιάς, με την έμπνευση και το χιούμορ, χαρακτηριστικά του Διονύσου, θεού της αναγέννησης και της ανανέωσης. Εναρμόνιζε επίσης τη γενναιότητα και το θάρρος, χαρακτηριστικά του θεού Άρη, με την επινοητικότητα και τα τεχνάσματα, χαρακτηριστικά του Ερμή, θεού της γνώσης, της ευγλωττίας και της σοφίας.»

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

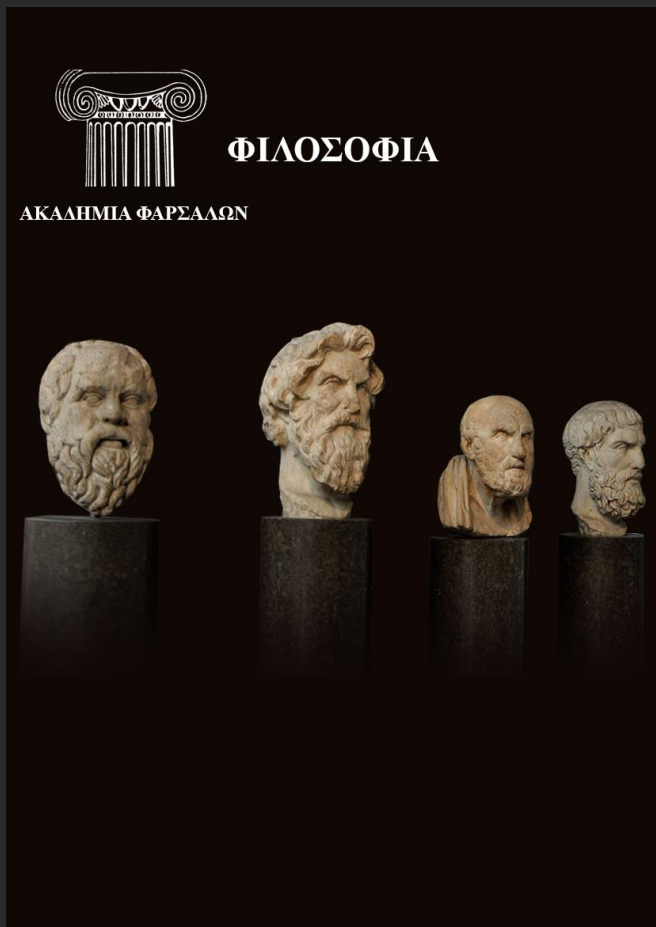
Η ευδαιμονία

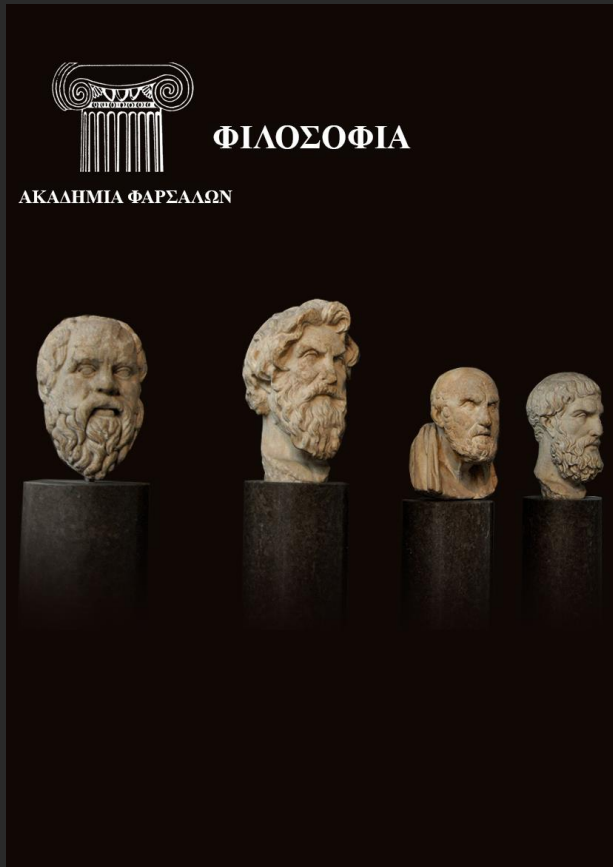
Σκοπός της φιλοσοφίας του Σωκράτη δεν είναι η γνώση αλλά η εσωτερική ευτυχία του ανθρώπου, η ευδαιμονία, η οποία του επιτρέπει να μετέχει στον κόσμο των θεών. Η ευδαιμονία οδηγεί τον φιλόσοφο στην σύνθεση, στην ενότητα και στην εναρμόνιση των αντιθέσεων. Αρετή και ευτυχία για τον Σωκράτη είναι αδιαχώριστες. Σύμφωνα με τον Σωκράτη η καλλιέργεια των αρετών οδηγεί στην αυτοκυριαρχία, στην αυτογνωσία και στην ευδαιμονία.»

Πλάτων (427 π.Χ.–347 π.Χ.)

Η παιδεία

«Ο πρωταρχικής σημασίας ρόλος της παιδείας τονίζεται από τον Πλάτωνα στα έργα του Πολιτεία, Νόμοι και Πολιτικός. Όταν ο Πλάτων στους Νόμους πραγματεύεται την εκπαίδευση, λέει ότι αυτή θα πρέπει ν' αρχίζει από πολύ νωρίς. Και όταν τίθεται το θέμα αν πρέπει να γυμνάζονται τα νεογέννητα και τα μωρά, τότε επισημαίνεται ότι η εκπαίδευση πρέπει να αρχίζει πιο νωρίς, όταν δηλ. βρίσκονται ακόμα μέσα στην κοιλιά της μητέρας τους. Πρωταρχικός σκοπός της εκπαίδευσης σύμφωνα με τον Πλάτωνα είναι η σωματική, ψυχολογική και πνευματική ανάπτυξη του ανθρώπου και ιδιαίτερα η διάπλαση του ηθικού του χαρακτήρα.»

Πλάτων (427 π.Χ.–347 π.Χ.)

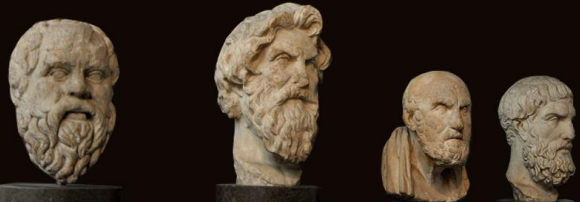
Η παιδεία

Να, παραδείγματος χάρη: να σιωπούν οι νεώτεροι, καθώς ταιριάζει, μπρος στους γεροντότερους, να τους παραχωρούν τη θέση τους και αν τους προσηκώνονται να σέβονται και να περιποιούνται τους γονείς των, το πώς να ντύνονται και να ποδένωνται και να κόβουν τα μαλλιά, ποιο, γενικά να είναι το παρουσιαστικό τους και όλα τάλλα τα τέτοια.»

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

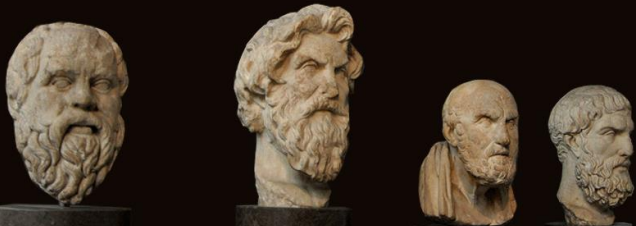
Πλάτων (427 π.Χ.–347 π.Χ.)

«Σκοπός της ζωής και της φιλοσοφίας του Πλάτωνος ήταν η θεμελίωση μιας πολιτείας που θα κυβερνάται δίκαια από τους φιλοσόφους-πολιτικούς.»

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Πλάτων

Η παιδεία, στροφή της ψυχής προς το φως

«-Αυτής λοιπόν της περιστροφής θα ήταν τέχνη η παιδεία, με ποιο τρόπο να καταφέρει να μεταστραφή όσο μπορεί ευκολότερα και ωφελιμότερα η ψυχή, όχι για να της βάλει κανείς μέσα τη δύναμη να βλέπει, γιατί αυτή την έχει, αλλά για να διορθώσει την κατεύθυνσή της, που δεν είναι σωστά στραμμένη ούτε βλέπει εκεί που έπρεπε».

Τα τρία μέρη της ψυχής

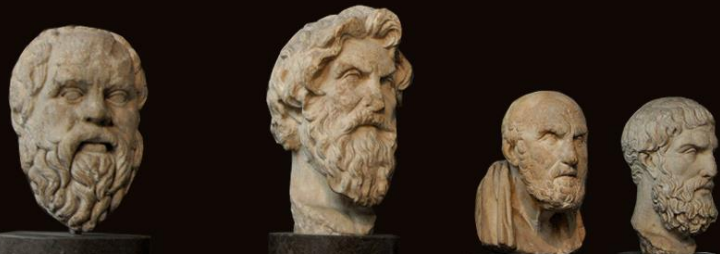
Στην *Πολιτεία*, στον *Φαίδρο* και στον *Τίμαιο* ο Πλάτων αναφέρεται στα τρία μέρη της ψυχής, το Λογιστικό, το Θυμοειδές και το Επιθυμητικό.

«Από τα τρία αυτά μέρη το Λογιστικό, το οποίο είναι αθάνατο, ελέγχει και εναρμονίζει τα άλλα δύο, το Θυμοειδές που είναι η πηγή των παθών και το Επιθυμητικό που είναι η πηγή των επιθυμιών. Οι αρετές που αντιστοιχούν στα τρία μέρη της ψυχής, αλλά και στις τρεις τάξεις της Πολιτείας, είναι αντίστοιχα η φρόνηση, η ανδρεία και η σωφροσύνη που εναρμονίζονται από τη δικαιοσύνη. Η εξάσκηση μιας αρετής κατά τον Πλάτωνα οδηγεί στην ανάπτυξη και των άλλων αρετών· έτσι η ανδρεία οδηγεί στη σωφροσύνη, η σωφροσύνη στη φρόνηση και εν συνεχεία η φρόνηση στη δικαιοσύνη.»

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Η αθανασία της ψυχής

Ο Πλάτων στην Πολιτεία, στον Μένωνα και στον Φαίδρο πραγματεύεται την αθανασία της ψυχής.

«-Παραδέχεσαι ότι υπάρχει καλό και κακό;

-Μάλιστα.

-Και άραγε τα συλλογίζεσαι αυτά όπως εγώ;

-Πώς;

-Ότι κακό είναι κάθε τι που φέρνει φθορά και αφανισμό, και καλό κάθε τι που σώζει και ωφελεί;

-Μάλιστα.

-Παραδέχεσαι ακόμα ότι κάθε πράγμα έχει το καλό του και το κακό του; παραδείγματος χάρη, τα μάτια έχουν την οφθαλμία και γενικά το σώμα τις αρρώστιες, το σιτάρι την ερυσίβη, τα ξύλα τη σήψη, ο χαλκός και το σίδηρο τη σκουριά, και μ' ένα λόγο τίποτα σχεδόν δεν υπάρχει που να μην έχη ένα σύμφυτο κακό και νόσημα;

-Πως όχι;

-Όστε αυτό το σύμφυτο σε κάθε πράγμα κακό και νόσημα είναι που το καταστρέφει, και αν αυτό δεν το καταστρέψει, δεν υπάρχει τίποτ' άλλο που να φέρη την καταστροφή του. Γιατί βέβαια το καλό δεν είναι ποτέ δυνατόν να προξενήση τούτο το αποτέλεσμα, ούτε πάλι εκείνο που μήτε καλό είναι μήτε κακό.

-Πώς θα μπορούσε;

-Εάν λοιπόν βρούμε ένα πράγμα που νάχη βέβαια το ιδιαίτερό του νόσημα, που το κάνει χειρότερο απ' ότι είναι, δεν μπορεί όμως και να το διαλύση με ολοκληρωτική καταστροφή, δεν πρέπει τότε να συμπεράνωμε ότι για το πράγμα που έχει αυτή τη φύση, δεν υπάρχει καταστροφή;

-Εύλογο είναι τούτο.

-Έ λοιπόν· δεν υπάρχει κάτι που κάνει την ψυχή κακή;

-Και βέβαια υπάρχει· είναι όλα εκείνα που αναφέραμε ήδη: η αδικία και η ακολασία και η δειλία και η αμάθεια.

-Μήπως τάχα κανέν' απ' αυτά διαλύη και καταστρέφη την ψυχή;

....

-Μα την αλήθεια, αν η αδικία θανατώνη εκείνους που τη δέχονται, δεν θα έδινε την εντύπωση τόσο πολύ φοβερού πράγματος - γιατί θα μας γλίτωνε από τους κακούς· απεναντίας νομίζω ότι μάλλον τους άλλους πάει να σκοτώση, εάν μπορή, εκείνον δε που την έχει τον κάνει πάρα πολύ ζωτικό και άγρυπνο· τόσο πολύ, φαίνεται, βρίσκεται μακριά από το να επιφέρη τον θάνατο.

-Πολύ σωστά λές. Γιατί αν της ψυχής η δική της αρρώστια και το δικό της κακό δεν μπορέ να την θανατώση και να την καταστρέψη, δεν θα είναι ποτέ δυνατόν να φέρη αυτό το αποτέλεσμα απάνω στην ψυχή ή απάνω σε οποιοδήποτε άλλο πράγμα όχι το δικό τους κακό, αλλά εκείνο που είναι καμωμένο για να προξενή την καταστροφή ενός άλλου.

-Αδύνατο βέβαια· το λέει η λογική.

-Επομένως, αφού ένα πράγμα δεν καταστρέφεται από κανένα κακό, ούτε δικό του ούτε ξένο, είναι φανερό ότι κατ' ανάγκη θα υπάρξη πάντοτε, και αφού θα υπάρξη πάντοτε θα είναι αθάνατο.

-Κατ' ανάγκη.»

Αριστοτέλης (384 π.Χ.–322 π.Χ.)

Η Αρετή

«Κατά τον Αριστοτέλη η αρετή συνίσταται στη μεσότητα, στην επιλογή δηλαδή της μέσης οδού και στην αποφυγή των άκρων. Συγχρόνως όμως, η αρετή είναι και κάτι το απόλυτο, διότι δεν επιδέχεται την υπερβολή ή την έλλειψη. Η ανδρεία π.χ. είναι μια απόλυτος αξία μεταξύ μιας ελλείψεως, που είναι η δειλία και μιας υπερβολής, που είναι η θρασύτητα. Ο Αριστοτέλης διέκρινε ακόμα τις ηθικές αρετές που αναφέρονται στην πρακτική ενεργητικότητα του ανθρώπου και τις διανοητικές αρετές που αναφέρονται στην ενεργητικότητα του νου και του λόγου. Ηθικές αρετές είναι η ανδρεία, η σωφροσύνη, η μεγαλοψυχία, η πραότης, ενώ διανοητικές αρετές είναι η σοφία, η σύνεση και η φρόνηση. Κατά τον Αριστοτέλη η καλλιέργεια των ηθικών αρετών οδηγεί στην άσκηση των διανοητικών αρετών και του θείου νου, ο οποίος τελικά παρέχει στον άνθρωπο τη δυνατότητα να πραγματώνει την ευδαιμονία.

Αριστοτέλης

Ο Αριστοτέλης στο έργο του Πολιτικά υποστήριζε ότι κάθε πολιτεία επιδιώκει για το σύνολο των μελών της το μέγιστο αγαθό, το οποίο είναι το ευ ζην και η ευδαιμονία. Οι πολιτικές αξίες κατά τον Αριστοτέλη είναι η δικαιοσύνη, η ευνομία, το ευ ζην, η αξιοκρατία, η ευημερία, η πολεμική αρετή, η διορατικότητα και η ειρήνη.»

Επίκουρος (341 π.Χ.–270 π.Χ.)

Φιλοσοφία και καθημερινή ζωή

«Όσο είναι κανείς νέος ας μην αναβάλλει για το μέλλον τη φιλοσοφία, μα κι όταν γεράσει ας μην βαριέται να φιλοσοφεί. Γιατί για κανέναν δεν είναι ποτέ νωρίς και ποτέ αργά για ότι έχει να κάνει με την υγεία της ψυχής του. Κι όποιος λέει πως δεν ήρθε ακόμα η ώρα για φιλοσοφία ή ότι πέρασε πια ο καιρός, μοιάζει με άνθρωπο που λέει πως δεν είναι ώρα τώρα για την ευτυχία ή πως δεν έμεινε πια καιρός γι' αυτήν. Πρέπει λοιπόν να φιλοσοφεί και ο γέρος και ο νέος: ο ένας καθώς γερνά, να νιώθει νέος μες στα αγαθά που του προσφέρει η χάρη των περασμένων· ενώ ο άλλος, αν και νέος, να είναι συνάμα και ώριμος, αφού δεν θα 'χει αγωνία για το αύριο.»

Επίκουρος

Αυτάρκεια και ελευθερία

«Έχει και η λιτότητα τα όριά της· όποιος το παραβλέπει αυτό, παθαίνει κάτι αντίστοιχο μ' εκείνον που δεν βάζει φραγμό στις επιθυμίες του.»

«Η αυτάρκεια είναι ο μεγαλύτερος πλούτος.

Ο σοφός, ακόμα κι όταν περιοριστεί στα απαραίτητα, ξέρει περισσότερο να δίνει παρά να παίρνει· τέτοιο θησαυρό αυτάρκειας έχει ανακαλύψει.»

«Είναι ανόητο να ζητά κανείς από τους θεούς αυτά που μπορεί ο ίδιος να εξασφαλίσει για τον εαυτό του.»

Η ευτυχία και η επιθυμία. Η φρόνηση

«Είναι αδύνατο να ζήσεις χαρούμενα, αν η ζωή σου δεν έχει φρόνηση, ομορφιά και δικαιοσύνη· και είναι αδύνατο να έχει η ζωή σου ομορφιά, δικαιοσύνη και φρόνηση, αν δεν έχει και χαρά. Όποιος δεν τα διαθέτει αυτά δεν μπορεί να ζει ευτυχισμένα.»

Περί ηδονής

«Η αταραξία της ψυχής και η απονία του σώματος είναι στατικές (καταστασιακές) ηδονές· ενώ η χαρά και η ευφροσύνη είναι ενεργές ηδονές που τις βρίσκει κανείς εν κινήσει (κινητικές).»

Κοινωνία. Η αδικία και το δίκαιο

«Ο δίκαιος είναι ο πιο ατάραχος άνθρωπος· ενώ ο άδικος ζει γεμάτος ταραχή.»

Ζήνων (336 π.Χ.–264 π.Χ.)

«Ο Ζήνων (336 π.Χ.–264 π.Χ.), ιδρυτής της στωικής φιλοσοφίας στην Ποικίλη Στοά της Αθήνας, γεννήθηκε στο Κίτιο της Κύπρου. Διακρινόταν για την ηθική ακεραιότητα του χαρακτήρα του. Έγραψε αρκετά συγγράμματα, τα οποία όμως δεν διασώθηκαν. Ο Κλεάνθης από την Άσσο της Τρωάδος (304π.Χ.–233 π.Χ.) υπήρξε διάδοχος του Ζήνωνος στη διεύθυνση της σχολής. Διακρινόταν για την ισχυρή βούληση και τη βαθιά θρησκευτικότητα του· από τα έργα του διεσώθη ο ύμνος προς τον Δία. Ο Χρύσιππος από τον Σόλωνα της Κιλικίας (281 π.Χ.–208 π.Χ.), διάδοχος στη διεύθυνση της Στοάς μετά τον θάνατο του Κλεάνθη, διακρίθηκε για την ικανότητά του στη διαλεκτική και στη χρήση της λογικής απόδειξης. Μεγάλο μέρος από τα συγγράμματά του διεσώθη στα έργα του Σενέκα, του Επίκτητου και του Μάρκου Αυρήλιου.»

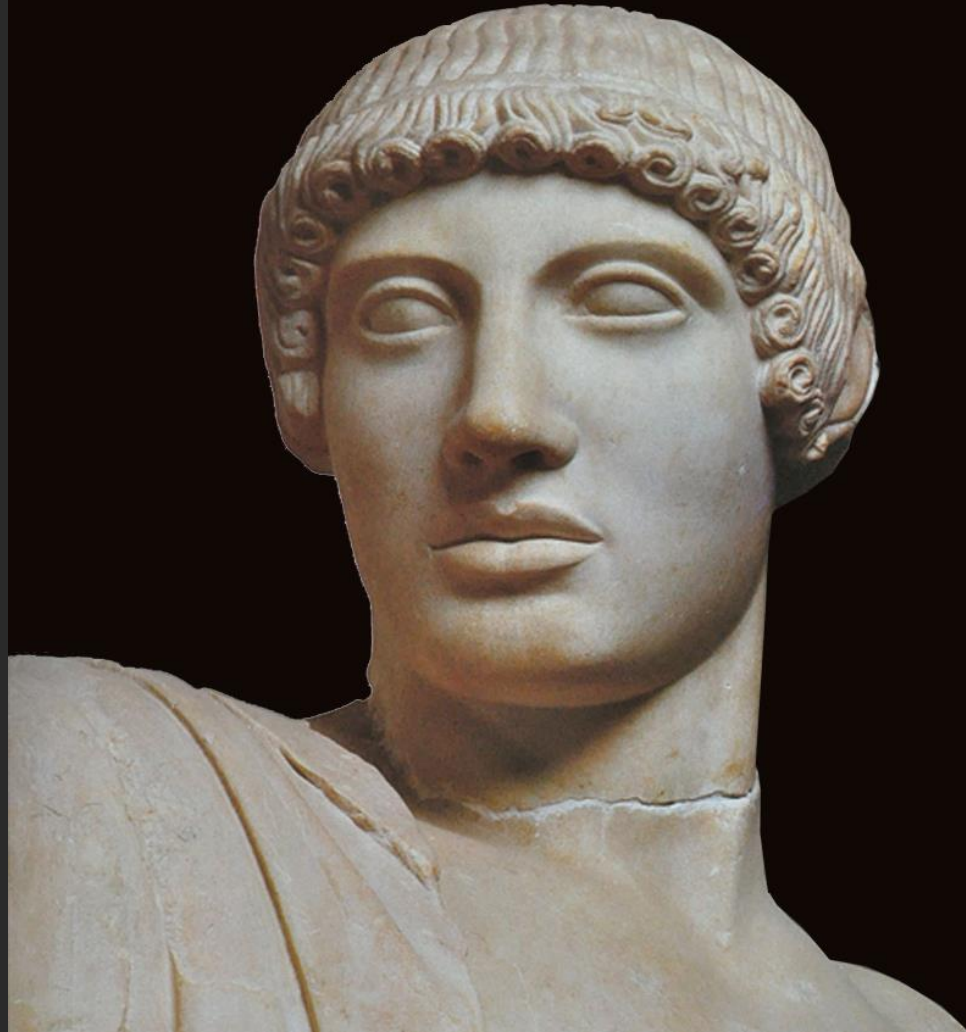
Πρόκλος (412 μ.Χ. –485 μ.Χ.)

«Ο Πρόκλος γεννήθηκε το 412 μ.Χ. στην Κωνσταντινούπολη αλλά μεγάλωσε στην Ξάνθο της Λυκίας, στη νοτιοδυτική γωνιά της Μικράς Ασίας. Έλαβε τη βασική εκπαίδευσή του στην Λυκία και συνέχισε τις σπουδές του στην Αλεξάνδρεια, όπου μελέτησε μαθηματικά και τη φιλοσοφία του Αριστοτέλη. Σε ηλικία είκοσι ετών μετέβη στην Αθήνα και εισήλθε στην Ακαδημία του Πλάτωνος. Μελέτησε τα Ορφικά κείμενα και τους Χαλδαιικούς χρησμούς υπό την καθοδήγηση του Συριανού από την Αλεξάνδρεια. Μετά τον θάνατο του Συριανού τη διεύθυνση της σχολής ανέλαβε για λίγο ο Δομνίνος και στη συνέχεια ο Πρόκλος, ο οποίος παρέμεινε διευθυντής επί μια πενήκονταετία περίπου έως τον θάνατό του, το 485 μ.Χ. Ο Πρόκλος, όπως επισήμανε στη βιογραφία που συνέγραψε γι' αυτόν ο μαθητής του και διάδοχος στη διεύθυνση της νεοπλατωνικής σχολής των Αθηνών, Μαρίνος, υπήρξε ένας άνθρωπος που διακρινόταν για το φυσικό του σθένος και το μεγαλείο της ψυχής του. Περιφρονούσε το χρήμα, επιδείκνυε θάρρος στις δύσκολες καταστάσεις και αποστρεφόταν την αλαζονεία, τη μικρότητα και τη δουλοπρέπεια· ήταν δίκαιος, μετριοπαθής και ευγενής και εξασφάλιζε την εύνοια των θεών.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Ναός του Δία στην αρχαία Ολυμπία

«Ο ναός του Διός άρχισε να χτίζεται το 470 π.Χ. και τελείωσε το 456 π.Χ.. Ο ναός, που ήταν ο μεγαλύτερος της Πελοποννήσου, ήταν δωρικού ρυθμού και έργο του Ηλείου αρχιτέκτονα Δίβωνα. Το κτίριο θεμελιώθηκε πάνω σε τεχνητό επίπεδο προκειμένου να κυριαρχήσει με τον όγκο του στα άλλα κτίρια του Ιερού. Ο προσανατολισμός του είναι από Ανατολή προς τη Δύση. Το ανατολικό αέτωμα απεικόνιζε τον αγώνα αρματοδρομίας του Οινόμαου και του Πέλοπα και στο κέντρο κυριαρχούσε η μορφή του Διός (ύψος 2,91μ.).

Το δυτικό αέτωμα απεικόνιζε τη σύγκρουση Λαπιθών και Κενταύρων, κατά τον γάμο του Πειρίθου και της Δηιδάμειας, ενώ στο κέντρο δέσποζε το άγαλμα του Απόλλωνα (ύψος 3,09μ.). Είναι πολύ πιθανόν να κρατούσε τόξο στο αριστερό του χέρι. Ο θεός έχει απλωμένο το δεξί χέρι στρέφοντας και το κεφάλι του προς την ίδια κατεύθυνση. Ο θεός με αποφασιστικότητα και σοβαρότητα επιβάλλει την τάξη και την αρμονία. Οι ανάγλυφες δώδεκα μετόπες ύψους, 1,60μ., που διακοσμούσαν τον ναό, είναι κατασκευασμένες από παριανό μάρμαρο και απεικόνιζαν τους δώδεκα άθλους του Ηρακλή. Στο σηκό του ναού ανυψώθηκε το 430 π.Χ. το χρυσελεφάντινο άγαλμα του Διός, έργο του Φειδία. Σύμφωνα με την περιγραφή του Πανσανία, ο θεός κρατούσε στο δεξί του χέρι χρυσελεφάντινη Νίκη και στο αριστερό το σκήπτρο που κατέληγε σε αετό. Ο θρόνος ήταν διακοσμημένος με παραστάσεις θεών και ηρώων από χρυσό, έβενο και πολύτιμους λίθους.»

«Η Νίκη, είναι έργο του Παιωνίου από τη Μένδη της Χαλκιδικής, και έχει ύψος 2,11 μέτρα. Είχε στηθεί πάνω σε τριγωνική βάση στη νότια-ανατολική γωνία του ναού του Διός, πάνω σε τριγωνική βάση ύψους 8,81 μέτρων. Η Νίκη απεικονίζεται να κατεβαίνει ορμητικά από τον Όλυμπο για να εξασφαλίσει τη νίκη των Μεσσηνίων και των Ναυπακτίων εναντίον των Σπαρτιατών. Στα πόδια της Νίκης διακρίνεται το κεφάλι ενός αετού, σύμβολο του Διός.»

Ναός της Ήρας, αρχαία Ολυμπία

Ναός της Ήρας, αρχαία Ολυμπία

«Ο ναός της Ήρας δωρικού ρυθμού, χτίστηκε περίπου το 650π.Χ. και διευρύνθηκε το 600 π.Χ.. Αποτελούσε ένα από τα αρχαιότερα δείγματα μνημειακής ναοδομίας στον ελλαδικό χώρο. Στο βάθος του σηκού σώζεται το βάθρο, όπου ήταν στημένα τα λίθινα αγάλματα της Ήρας και του Δία. Τα αγάλματα φωτίζονταν μόνο από τη θύρα, πλάτους 2,90μ. που οδηγούσε από τον πρόναο στον σηκό. Σύμφωνα με τον Πausανία, η Ήρα απεικονιζόταν καθισμένη σε θρόνο, ενώ δίπλα της στεκόταν ο Δίας, γενειοφόρος και με κράνος στο κεφάλι. Ένα αρχαίο γυναικείο κεφάλι από ασβεστόλιθο που βρέθηκε κατά τις ανασκαφές των Γερμανών το 1878, κοντά στο Ηραίο θεωρήθηκε ότι ανήκε στο υπερφυσικού μεγέθους άγαλμα της Ήρας. Κάθε τέσσερα χρόνια 16 επιφανείς Ηλείες γυναίκες οργάνωναν τα Ηραία που περιελάμβαναν άμιλλα δρόμου μεταξύ παρθένων, που ύφαιναν για τη θεά ένα καινούργιο πέπλο το οποίο απέθεταν στο λατρευτικό άγαλμά της. Μπροστά στην είσοδο του ναού υπάρχει ο βωμός της θεάς, όπου σήμερα γίνεται η τελετή της αφής της ολυμπιακής φλόγας.»

Μουσείο αρχαίας Ολυμπίας

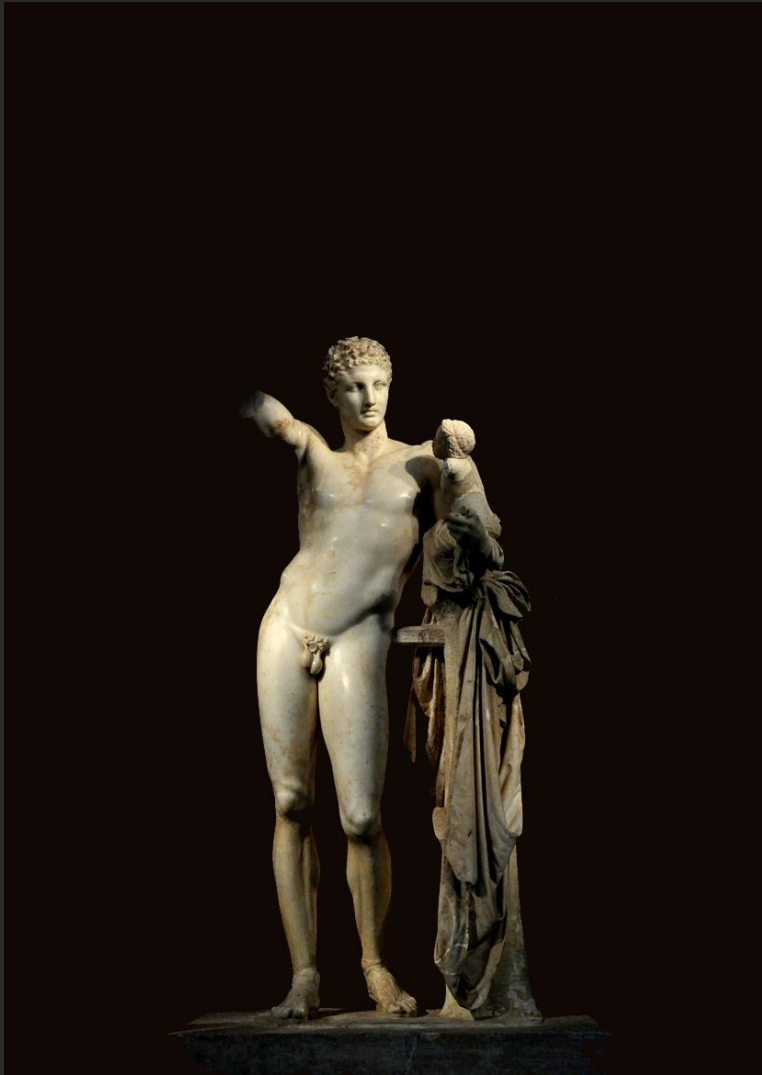
Μετόπη με την Αθηνά, τον Ηρακλή και τον Άτλαντα που του προσφέρει τα μήλα των εσπερίδων, ανατολική πλευρά.

Μετόπη με τον Ηρακλή να προσφέρει τις Στυμφαλίδες όρνιθες στην Αθηνά, δυτική πλευρά.

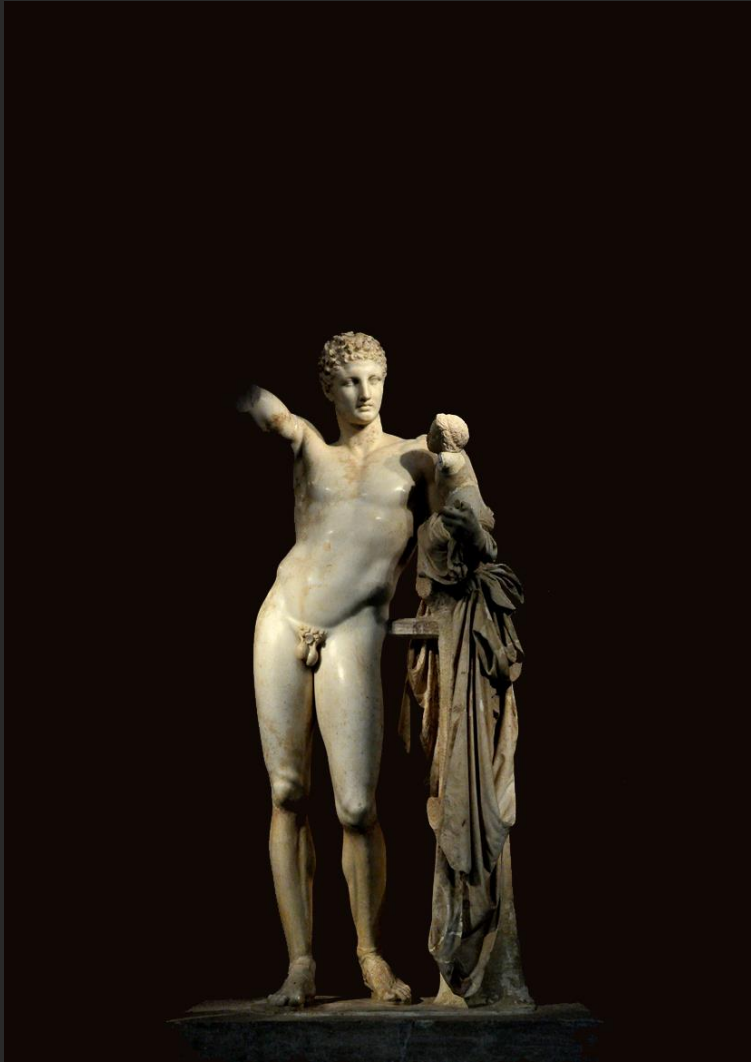
Ερμής του Πραξιτέλη, Αρχαιολογικό Μουσείο αρχαίας Ολυμπίας

«Ο Ερμής του Πραξιτέλη (330 π.Χ.).

Το άγαλμα βρέθηκε στον σηκό του ναού της Ηρας, πεσμένο δίπλα στο βάθρο του, όταν ο ναός κατέρρευσε στα τέλη του 3ου αιώνα μ.Χ.. Το άγαλμα ύψους 2,13μ. κατασκευασμένο από παριανό μάρμαρο απεικονίζει τον Ερμή να κρατάει στην αγκαλιά του τον Διόνυσο. Ο θεός βρίσκεται καθ' οδόν προς τη μακρινή Νύσσα, όπου θα παραδώσει το βρέφος Διόνυσο στις Νύμφες τροφούς, οι οποίες θα τον μεγαλώσουν. Σε κάποιο σημείο του δρόμου έχει σταματήσει για να ξεκουραστεί, ακουμπώντας με τον αριστερό βραχίονα στον κορμό του δένδρου, που καλύπτεται από το ριγμένο επάνω του ιμάτιο του θεού. Στο ίδιο χέρι κρατά τον Διόνυσο.

Το βρέφος ανήσυχο ακουμπά με το δεξί του χέρι στον ώμο του Ερμή, ενώ με το αριστερό του προσπαθεί να φτάσει κάποιο αντικείμενο, ίσως σταφύλι, το κατεξοχήν σύμβολο του Διονύσου, που θα πρέπει να κρατούσε ο θεός στο σηκωμένο δεξί του χέρι που δεν σώζεται. Ο Ερμής απεικονίζεται γυμνός να στηρίζεται στο δεξί πόδι και να λυγίζει το αριστερό προς τα εμπρός. Με αυτόν τον τρόπο το σώμα του αποκτά ένα αρμονικό κυματισμό (σε σχήμα S). Η συμμετρία που διέπει την τέχνη της κλασικής εποχής παραχωρεί την θέση της στην αρμονία και την κίνηση που αντανακλούν το νέο πνεύμα της εποχής στη ζωή και την τέχνη. Στα μαλλιά του θεού υπάρχουν ίχνη καστανέρυθρου χρώματος, ενώ τα σανδάλια του ήταν επιχρυσωμένα.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Δωδώνη

Δωδώνη

Δωδώνη

Δελφοί

Ναός του Απόλλωνα, 373 π.Χ. Δελφοί

Δελφοί

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

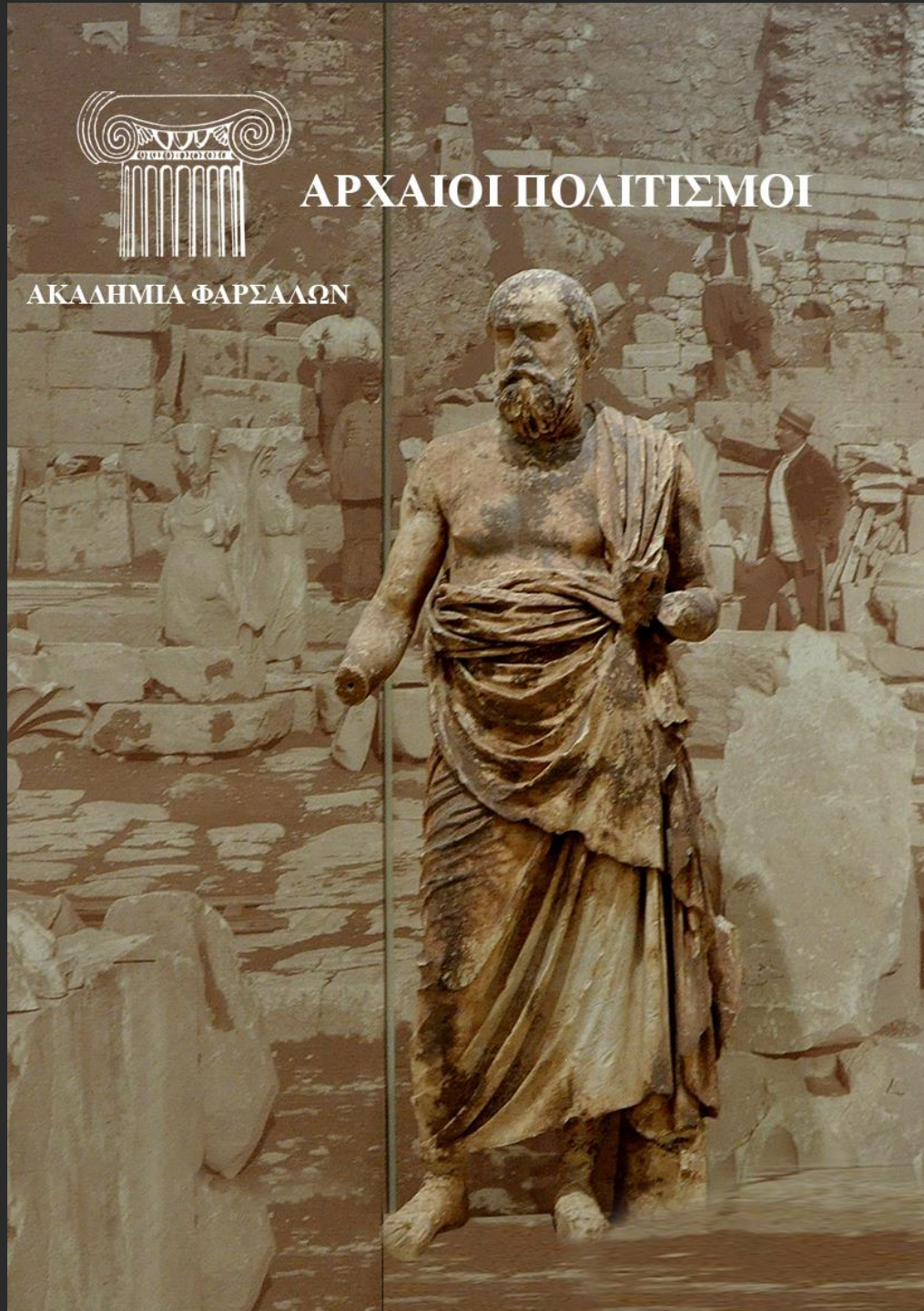

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Το ανάθημα του Δαόχου ήταν από τα πιο πλούσια και εντυπωσιακά αφιερώματα ιδιωτών στο ιερό των Δελφών. Βρισκόταν στην περιοχή βορειοανατολικά του ναού του Απόλλωνα, επάνω σε στενόμακρο λίθινο βάθρο, εκεί όπου είχαν τοποθετηθεί και άλλα αναθήματα, των Αιτωλών, των Φωκέων και των Δεινομενιδών. Αναθέτης του μνημείου ήταν ο Δάοχος Β', από τα Φάρσαλα, τετράρχης της Θεσσαλίας και ιερομνήμων, δηλαδή αντιπρόσωπος της πατρίδας του στη δελφική αμφικτυονία, από το 339 ως το 334 π.Χ. Φαίνεται, ότι με αφορμή αυτή τη σχέση του με το ιερό, ο Δάοχος θέλησε να τιμήσει την οικογένειά του, μέλη της οποίας ήταν λαμπροί αθλητές που είχαν κερδίσει και στους αγώνες των Δελφών. Το μνημείο πρέπει να αφιερώθηκε γύρω στο 337 π.Χ., δηλαδή σε μία περίοδο κατά την οποία συνεχώς αυξανόταν η επιρροή του Φιλίππου Β', βασιλιά της Μακεδονίας, στην αμφικτυονία των Δελφών αλλά και στην Θεσσαλία, πατρίδα του Δαόχου. Μάλιστα, ο Δάοχος είχε προσωπικούς δεσμούς με τον Μακεδόνα βασιλιά. Το έργο αποδίδεται στον περίφημο γλύπτη Λύσιππο ή στη σχολή του.

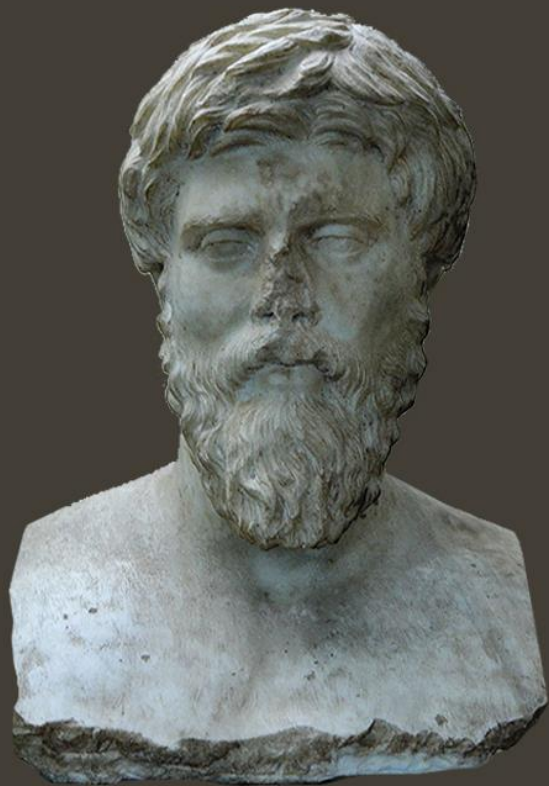
Πρόκειται για γλυπτό σύνταγμα, που αποτελείται από ένα μεγάλο βάθρο, επάνω στο οποίο στέκονταν στη σειρά εννέα μαρμάρινα αγάλματα. Η ταύτιση του μνημείου μπορεί να γίνει με βεβαιότητα χάρη στις επιγραφές που συνοδεύουν τις μορφές και αναφέρουν τα ονόματα και τα σημαντικά κατορθώματα της κάθε μιας. Στο δεξιό άκρο υπήρχε το άγαλμα του θεού Απόλλωνα, καθισμένου επάνω σε ομφαλό, και αριστερά του έξι αγάλματα προγόνων του Δαόχου: πρώτος στη σειρά ο γενάρχης Ακνόνιος, που παρουσιάζει την οικογένεια στον θεό, και στη συνέχεια οι γιοι του, ο Αγίας, σπουδαίος αθλητής του παγκρατίου, που είχε νικήσει πολλές φορές σε πανελλήνιους αγώνες, ο παλαιστής Τηλέμαχος και ο δρομέας Αγέλαος. Σύμφωνα με την επιγραφή και τα τρία αδέρφια κατόρθωσαν να νικήσουν ο καθένας στο άθλημά του στους Πυθικούς αγώνες της ίδιας χρονιάς. Ακολουθεί ο Δάοχος Α΄, που ήταν γιος του Αγία, και ο γιος του, Σίσυφος Α΄, ο πατέρας του αναθέτη, ο οποίος σύμφωνα με την επιγραφή είχε διακριθεί για τη στρατιωτική του δράση. Ακολουθεί το άγαλμα του ίδιου του Δαόχου Β΄ και αυτό του γιου του, Σίσυφου Β΄.

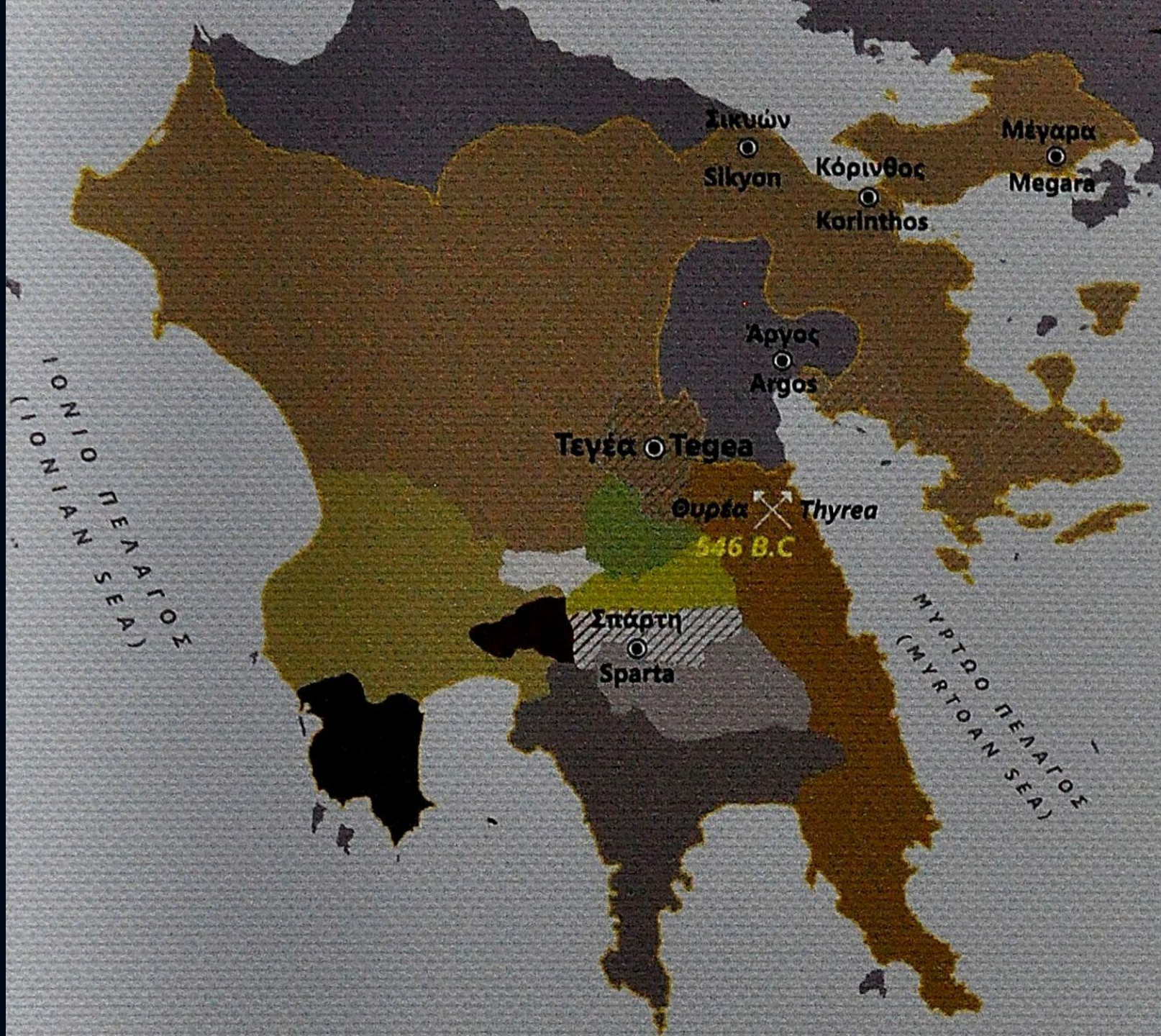
Το μνημείο διατηρείται ακέραιο κατά το μεγαλύτερο μέρος του. Τα σωζόμενα αγάλματα εκτίθενται σήμερα στο Αρχαιολογικό Μουσείο Δελφών, επάνω στην κοινή τους βάση, που μεταφέρθηκε από το χώρο όπου ήταν τοποθετημένο το σύνταγμα στην αρχαιότητα.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Σικυών

Sikyon

Κόρινθος

Korinthos

Μέγαρα

Megara

Άργος

Argos

Τεγέα

Tegea

Θυρέα

Thyrea

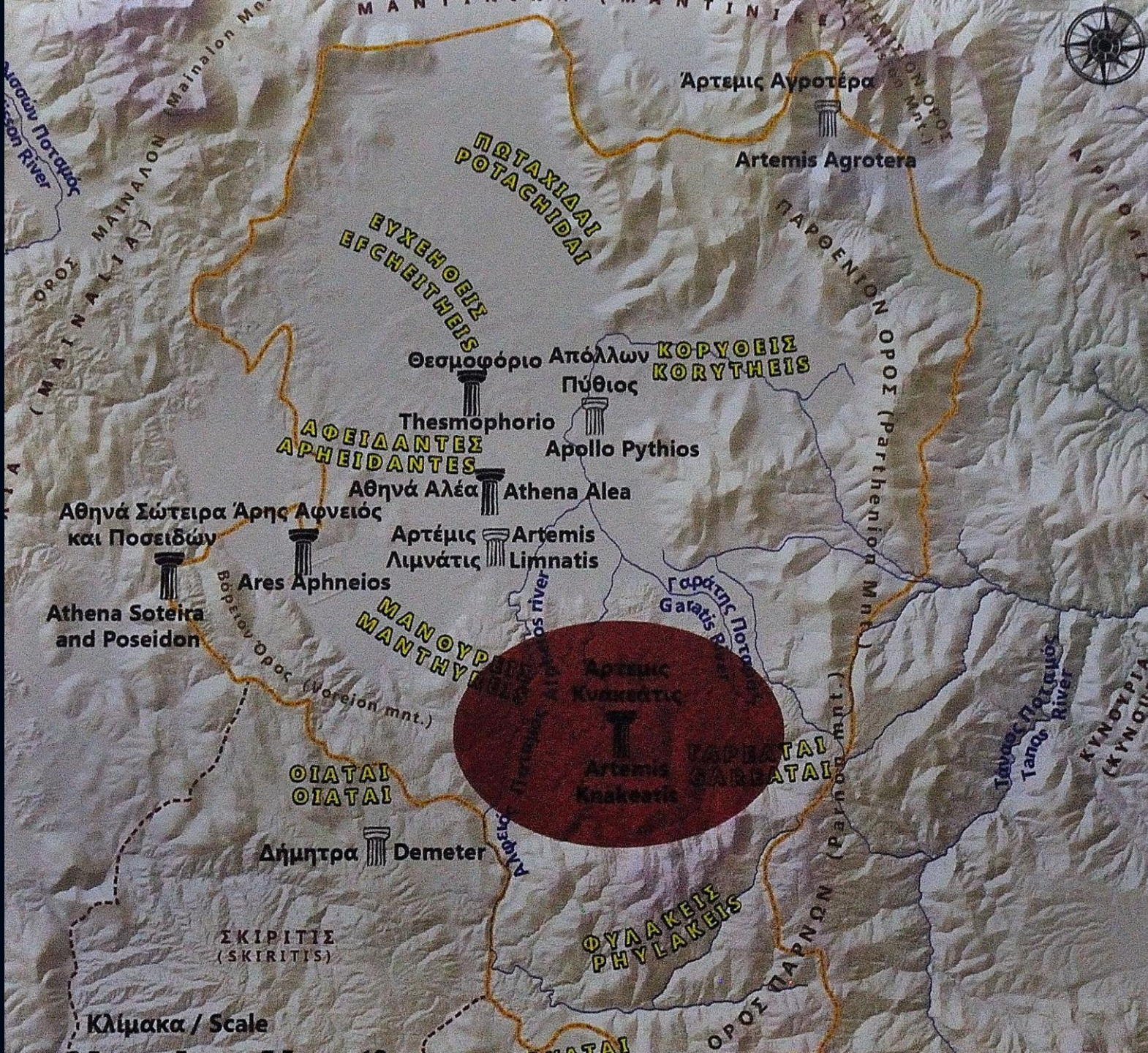
546 B.C.

Σπάρτη

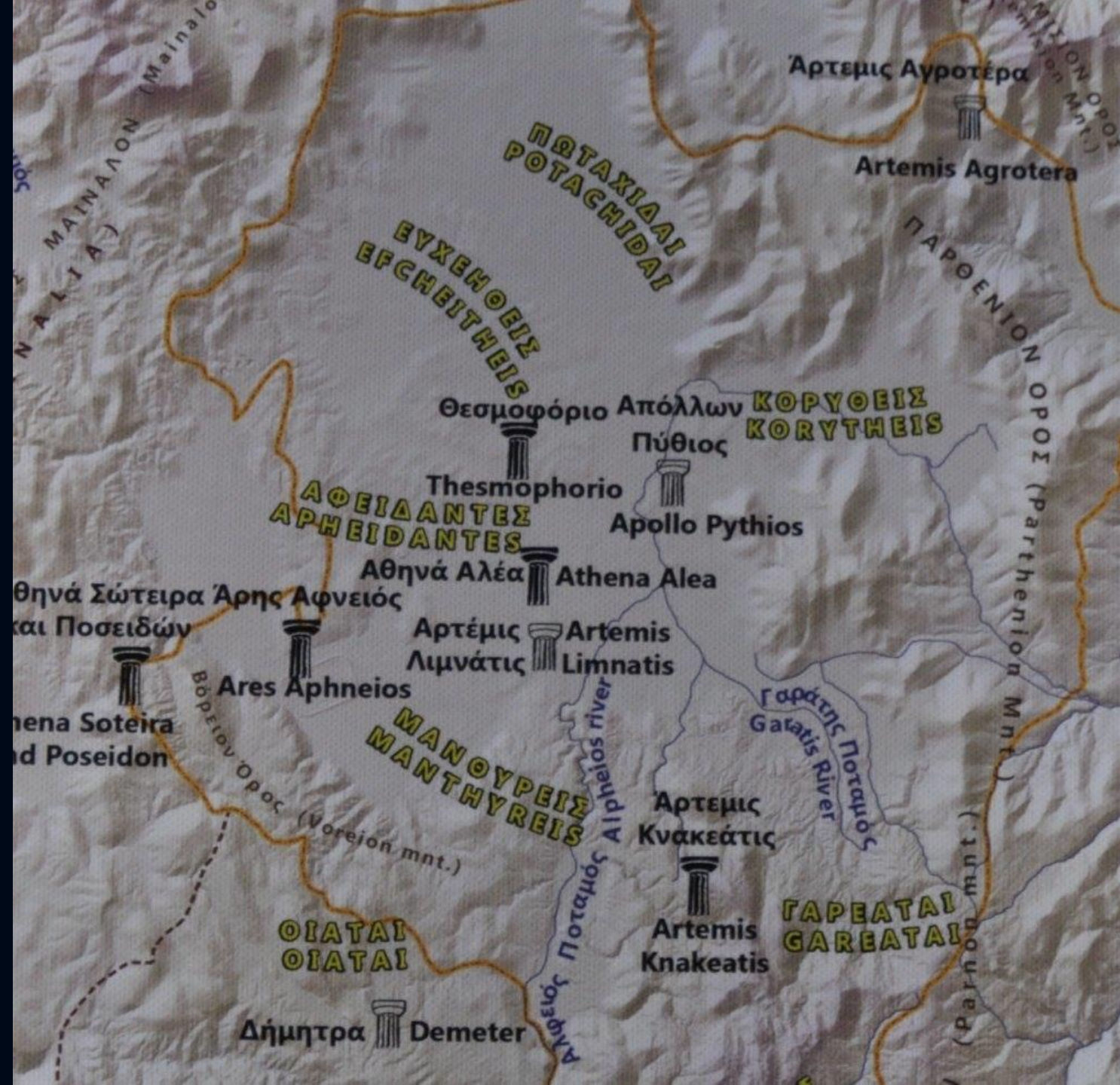
Sparta

ΙΟΝΙΑΝ ΠΕΛΑΓΟΣ
(IONIAN SEA)

ΜΥΡΤΩΟ ΠΕΛΑΓΟΣ
(MYRTOAN SEA)

Αρχαιολογικό Μουσείο Τεγέας

Αρχαιολογικό
Μουσείο Τεγέας

Ασκληπιός, Αρχαιολογικό Μουσείο Τεγέας

Αρχαιολογικό Μουσείο Τεγέας

Αρχαιολογικό Μουσείο Τεγέας

ΟΙ ΑΡΚΑΔΙΚΟΙ ΕΡΜΑΙ

Πρόκειται για μνημεία με καθαρά τοπικό χαρακτήρα. Η πλειονότητά τους προέρχεται από την Τεγέα.

Ο βασικός τύπος ενός αρκαδικού Ερμού αποτελείται από δύο μέρη: Παραλληλεπίπεδο κορμό και πυραμιδοειδή επίστεψη. Πρόκειται για τον αρχαιότερο τύπο, που χρονολογείται στον 5^ο αι. π.Χ.

Οι αρκαδικοί Ερμαί ήταν αφιερώματα ιδιωτών σε ιερά. Ονομάζονται Ερμαί, όπως και οι πασίγνωστες αντίστοιχες τους ερμαϊκές στήλες, οι οποίες επιστέφονται από την προτομή κάποιου θεού, θεότητας ή ήρωος. Οι Αρκαδικοί Ερμαί, ωστόσο, χαρακτηρίζονται για τον στερεομετρικό τους χαρακτήρα και την παντελή (αρχικά) έλλειψη ανθρωπόμορφων χαρακτηριστικών. Αποτελούν σύνθεση στερεών. Η αρχετυπική τους αυτή μορφή, μπορεί να ανάγεται στην ανεικονική παράσταση του θείου σε ακατέργαστους λίθους, ενώ ο προφανής γονιμικός - χθόνιος χαρακτήρας τους παραπέμπει σε χθόνιες - γονιμικές λατρείες, αλλά και στον κόσμο των νεκρών. Πρωταρχική εξάλλου ιδιότητα του Ερμού ήταν αυτή του χθονίου, δαίμονα - προστάτη των τάφων.

Στην περιοχή των Φονεμένων, πάνω από τον σημερινό Άγιο Πέτρο, στη μεθόριο Τεγέας, Άργους και Σπάρτης, ο Πausanίας τον 2^ο αι. μ.Χ. αναφέρει την ύπαρξη "Ερμών λίθου", παραστάσεων δηλαδή του θεού ως αργού (ακατέργαστου) λίθου, ο οποίος επέστεφε εντυπωσιακούς λιθοσωρούς.

Όπως και οι συνήθεις Ερμαί, έτσι και οι αρκαδικοί δεν συνδέονται αποκλειστικά με τον Ερμή. Απεικονίζουν και άλλους θεούς, θεότητες ή ήρωες, όπως το Δία, τη Δήμητρα, την Άρτεμι, την Αθηνά, τις Νύμφες, τον Αγαθό Δαίμονα, τον Ήρωα κ.λπ. Συνδέονται με αγροτικές λατρείες, με την οικιακή λατρεία, αλλά και με λατρείες της πόλεως. Στον τύπο του Αρκαδικού Ερμού πρέπει να λατρευόταν στην Τεγέα και ο Απόλλων Αγυιεύς, προστάτης των τεσσάρων τεγεατικών φυλών.

THE ARCADIAN HERMS

These are monuments of purely local character. Most of them come from Tegea.

The basic type of an Arcadian herm consists of two parts: a rectangular pillar-like lower section topped by a pyramidal structure. This is the oldest type, dating to the 5th century BC.

The Arcadian herms were private votive offerings to sanctuaries. They are named herms just like their well known counterparts with a pillar-like lower part topped by a portrait bust of a god, deity or hero. The Arcadian herms are entirely stereometric, a composition of three dimensional shapes (a cuboid and a pyramid). The original form can be traced back in the aniconic representation of deities as rough stones, evolved over time to a synthesis of simple geometric components. Their form refers to chthonic - fertility cults, as well as to the world of the dead, since Hermes was originally a chthonic deity, daemon - protector of the tombs.

At the spot named Phonemenoι, on the frontier between Tegea, Sparta and Argos, above modern day Agios Petros, in the 2nd century AD, Pausanias mentions the existence of "Ερμαί λίθου", i.e. "herms made of stone" or "stone figures of Hermes". They were aniconic representations of the god as a rough stone, placed on top of impressive piles of stones.

The Arcadian herms are aniconic representations of gods, deities or heroes such as Zeus, Demeter, Artemis, Athena, the Nymphs, Agathodaemon, Hero etc. They are associated with rural, domestic as well as polis cults. In Tegea, Apollo Agyieus, the patron of the four Tegean tribes, might be worshiped in the Arcadian Herm type.

Αρχαιολογικό Μουσείο Τεγέας

Κεφάλι Ηρακλή 350-300 π.Χ. και Ερμηρακλής 191-192 μ.Χ., Αρχαιολογικό Μουσείο Τεγέας

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

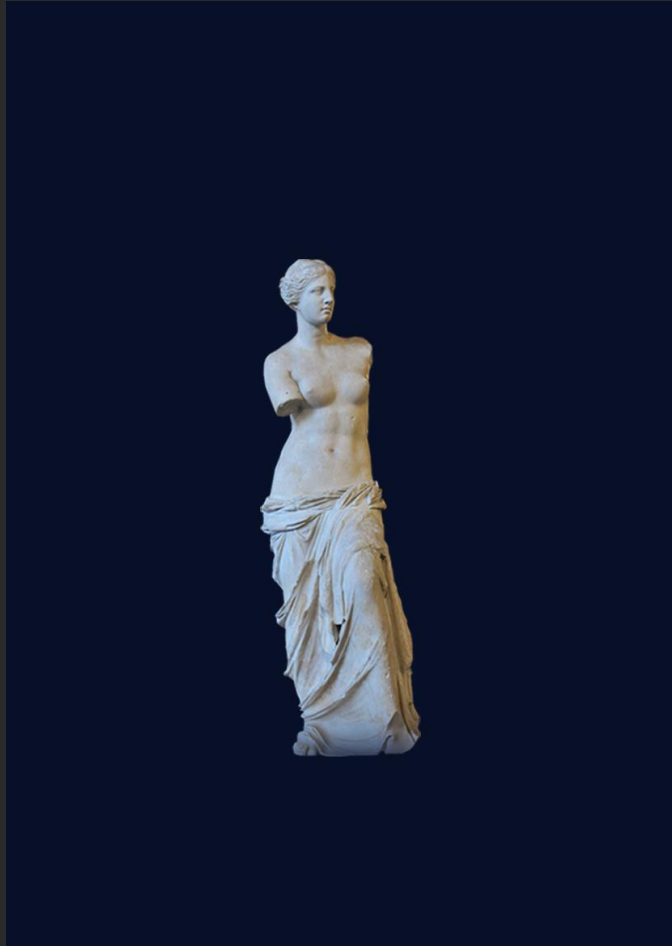
ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

«Το άγαλμα της Αφροδίτης της Μήλου που βρίσκεται στο Λούβρο. Βρέθηκε στο νησί της Μήλου απ' όπου πήρε και το όνομά του. Φτιάχτηκε το δεύτερο μισό του 2ου π.Χ. αιώνα, από καλλιτέχνη της ηπειρωτικής Ελλάδος. Ο ρυθμός και η κίνηση αποκαλύπτουν χαρακτηριστικά της τεχνοτροπίας του Πραξιτέλη και του Λυσίππου.»

«Στη γλυπτική και στη ζωγραφική της ελληνοιστικής τέχνης, οι σχολές των κύριων κέντρων της αυτοκρατορίας του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ανέμειξαν την εμπειρία του παρελθόντος με τις νεωτεριστικές τάσεις της εποχής των. Ο όρος ελληνοιστική χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά τον 19ο αιώνα από τον Γερμανό ιστορικό Ντρόιζεν, που είδε την περίοδο μεταξύ του θανάτου του Μεγάλου Αλεξάνδρου (323π.Χ.) και της Ρωμαϊκής κατάκτησης της Αιγύπτου (31π.Χ.), ως την περίοδο εκείνη κατά την οποία η ελληνική γλώσσα, η θρησκεία και η τέχνη εξαπλώθηκαν στις περιοχές που κατέκτησε ο Μέγας Αλέξανδρος. Ο πολιτισμός της εποχής αυτής χαρακτηρίζεται από τον βαθύ «ενωτικό χαρακτήρα του» αλλά και από την ανεκτικότητα απέναντι στις τοπικές διαφορές.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΜΕΤΑΞ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΝΟΣ / ALEXANDER THE GREAT

- Diadochi -----
- Kingdom of Cassander
- Kingdom of Lysimachus
- Kingdom of Ptolemy
- Kingdom of Seleucus
- Epirus
- Other -----
- Carthaginian Empire
- Roman Republic
- Greek colonies

0 km 500

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Η σπίθα φωτιάς που προκάλεσε αυτή τη δημιουργική έκρηξη του κλασικού κόσμου δυνάμωσε και εξαπλώθηκε αργότερα κατά την ελληνιστική εποχή. Η ελληνική πολιτιστική και πολιτική επιρροή γνώρισε την πλήρη της έκταση τον 4^ο αιώνα π.Χ. όταν επί Μεγάλου Αλεξάνδρου, οι ελληνικές αποικίες που ιδρύθηκαν στην ανατολή έφθασαν ως το Αφγανιστάν και την Ινδία. Ο Μέγας Αλέξανδρος άνοιξε τις πύλες του ελληνικού κόσμου προς την ανατολή, το 334 π.Χ. πέρασε τον Ελλήσποντο, την Μικρά Ασία, την Συρία, την Αίγυπτο, κατέβηκε στον Τίγρη και τον Ευφράτη, βάδισε την ενδοχώρα της Περσίας, τις περιοχές γύρω από την Τασκένδη, έφθασε στον Ινδό ποταμό και τέλος γύρισε πίσω στα Σούσα.

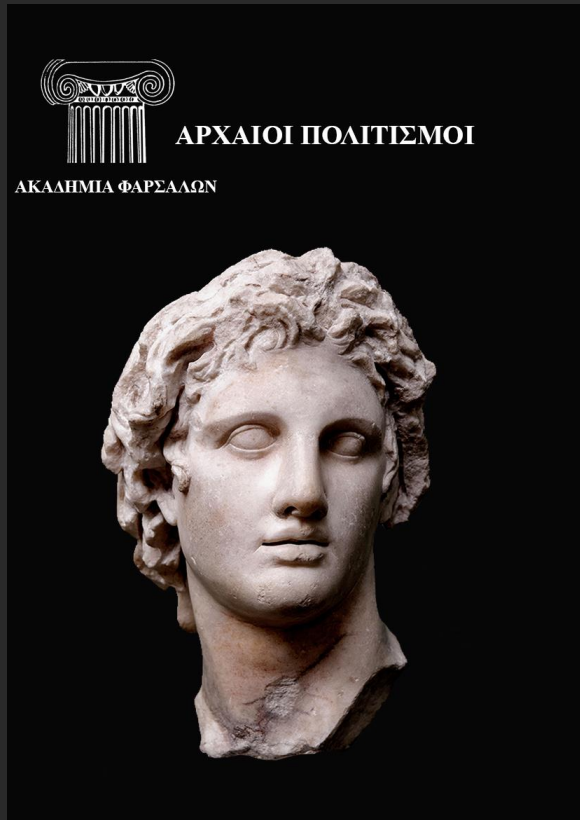

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Ως το 300 π.Χ. η ελληνική γλώσσα ομιλούνταν από την Μασσαλία μέχρι την Αι Χανούμ στις όχθες του Ώξου σε απόσταση μεγαλύτερη από 4.500 χλμ. Η εγκαθίδρυση της αυτοκρατορίας του Αλεξάνδρου εγκαινίασε μια νέα περίοδο στην εξέλιξη του ελληνικού πολιτισμού, την ελληνιστική. Οι πόλεις της ανατολικής Μεσογείου είχαν μπει σε μία διαδικασία γοργής οικονομικής ανάπτυξης και σε μία περίοδο ευημερίας που διήρκησε ως και τα ρωμαϊκά χρόνια.

Οι πόλεις μεγάλωσαν και ως τον πρώτον αιώνα π.Χ. ο πληθυσμός της Αλεξάνδρειας ξεπερνούσε το μισό εκατομμύριο. Η ναυσιπλοία ενισχύθηκε με την κατασκευή του φάρου της Αλεξάνδρειας, έργο το οποίο αποτέλεσε ένα από τα επτά θαύματα της ανθρωπότητας. Κτίσθηκαν οι βιβλιοθήκες της Αλεξάνδρειας και της Περγάμου και παράλληλα ενισχύθηκαν οι θεωρητικές και εφαρμοσμένες επιστήμες. Το 31 π.Χ. η Ρώμη πήρε τυπικά και ουσιαστικά το βασίλειο του Μεγάλου Αλέξανδρου στα χέρια της.»

ALEXANDER EMPIRE
356 - 323 BC

0 1,000 2,000 Miles
0 1,000 2,000 3,000 Kilometers

Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης

Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης

Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης

Οι θεότητες
Το αρχαίο ελληνικό
μυθολογικό σύστημα
είχε ως βασικό στοιχείο
την ύπαρξη θεών που
επηρέαζαν την ζωή
των ανθρώπων.
Οι θεότητες
είχαν ανθρώπινη μορφή,
αλλά και ανθρώπινα
αισθήματα.

The statues
The body could
be idealized
along with the
contemporary life.
"Bodily form
is essential and
it was with the
body that the
gods were
represented in
the art of the
ancient Greeks."

Κεφαλή του Αρσινόου
1ος αιώνας π.Χ.
Μουσείο Βρυξελλών
1875

Κεφαλή του Αρσινόου
1ος αιώνας π.Χ.
Μουσείο Βρυξελλών
1875

Κεφαλή του Αρσινόου
1ος αιώνας π.Χ.
Μουσείο Βρυξελλών
1875

Μαρμάρινο άγαλμα Έρωτα

Βρέθηκε στον Παλατίνο λόφο της Ρώμης, στο ανάκτορο του Δομιτιανού. Στα δύο χέρια η μορφή κρατούσε αντικείμενα που δεν έχουν σωθεί (ο γλύπτης Carl Johann Steinhäuser τα έχει υποκαταστήσει με στεφάνια τον 19ο αι.). Οι φτερούγες και το τόξο ταυτίζουν τη μορφή με τον Έρωτα. Πιθανώς αντιγράφει ένα πρώιμο έργο του Πραξιτέλη (370-350 π.Χ.) ή πρόκειται για μια ρωμαϊκή ανάπλαση ενός υστεροκλασικού τύπου. Χρονολογείται στον 1ο αι. μ.Χ.

Παρίσι, Μουσείο Λούβρου αρ. ευρ. 2266

Μαρμαρένη κεφαλή Αφροδίτης
Αυτή ήταν η πρώτη που άρχισε να αθεύει, είναι η πρώτη
να αθεύει στην ιστορία της τέχνης.
Η κεφαλή αυτή είναι στην Αθήνα, στην Εθνική Πινακοθήκη, ο οποίος
είναι ο πρώτος ναός της Αφροδίτης που κατασκευάστηκε στην Ελλάδα
στην Αθήνα, στην οδό της Πλάκας, στην οδό 175, 184 κ.λ.π.

Μαρμάρινη προτομή Αφροδίτης

Βρέθηκε στο ρωμαϊκό θέατρο της Arles.

Η προτομή προσαρμοζόταν σε ντυμένο άγαλμα που είχε ακάλυπτο τον αριστερό ώμο. Συνδέθηκε με τον Πραξιτέλη, στον οποίο οι πηγές προσγράφουν τρεις αγαλματικούς τύπους ντυμένης Αφροδίτης, μεταξύ αυτών και την Αφροδίτη των Θεσπιών.

Η τελευταία συνοδευόταν από άγαλμα της Φρύνης.

Κατά μία άποψη η προτομή Arles αποδίδει πιθανώς την κεφαλή του αγάλματος της Φρύνης, φιλοτεχνημένου γύρω στο 370-360 π.Χ.

Το αντίγραφο χρονολογείται στις αρχές του 1ου αι. μ.Χ.

Arles, Musée de l'Arles et de la Provence antiques αρ. ευρ. FAN 92.OO.405

Marble bust of Aphrodite

Found in the Roman theatre at Arles.

The bust was fixed to a draped statue that had the left shoulder exposed. It has been associated with Praxiteles, to whom the literary sources attribute three statue types of draped Aphrodite, including the Aphrodite of Thespiai.

This last was accompanied by a statue of Phryne.

According to one view, the Arles bust probably renders the head of the statue of Phryne, which was made about 370-360 BC.

The copy dates from the early 1st c. AD.

Arles, Musée d'Arles et de la Provence antiques inv. no. FAN 92.OO.405

Μαρμάρινη κεφαλή Αφροδίτης

Βρέθηκε στη Ρωμαϊκή Αγορά των Αθηνών, κοντά στο Ρολόι του Ανδρόνικου του Κυρρήστου.

Η κεφαλή ανήκει στον τύπο Arles/Aspermont-Lynden, ο οποίος από ομάδα μελετητών θεωρείται ότι αναπαράγει ένα πρωτότυπο έργο του Πραξιτέλη, γύρω στο 370-360 π.Χ., και έχει συσχετισθεί με την Αφροδίτη ή τη Φρύνη.

Οι σταυροί στο μέτωπο και στο πηγούνι χαραχθηκαν μετά την επικράτηση του Χριστιανισμού.

Το αντίγραφο χρονολογείται στον 1ο αι. μ.Χ.

Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο αρ. ευρ. 1762

Marble head of Aphrodite

Found in the Roman Agora of Athens, near the Tower of the Winds.

The head belongs to the Arles/Aspermont-Lynden type, which is thought by some scholars to reproduce an original work by Praxiteles, made about 370-360 BC, and has been associated with Aphrodite or Phryne.

The crosses on the forehead and chin were carved after the spread of Christianity.

1st c. AD.

Athens, National Archaeological Museum inv. no 1762.

79. Σύμπλεγμα δύο αγαλμάτων

2ος αι. μ.Χ.

Βρέθηκε στο ιερό της Δήμητρας και της Κόρης στην Ελευσίνα
Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, 200

Το σύμπλεγμα αποτελείται από δύο αγαλμάτια, μιας ανδρικής καθιστής μορφής και μιας γυναικείας που παριστάνεται γονατισμένη. Πιθανώς πρόκειται για τον Κέκροπα και τη θυγατέρα του Έρση. Το σύμπλεγμα προέρχεται από το ανατολικό αέτωμα του ναού F της Ελευσίνας, που βρισκόταν βόρεια του Τελεστηρίου. Τα αγαλμάτια θεωρούνται αντίγραφα, σε μικρότερο μέγεθος, των μορφών Β και C του δυτικού αετώματος του Παρθενώνα, κεντρικό θέμα του οποίου ήταν η διαμάχη της Αθηνάς και του Ποσειδώνα για την προστασία της Αθήνας.

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ & ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΜΑΡΚΟΣ ΑΥΡΗΛΙΟΣ / MARCUS AURELIUS

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ: ΣΟΦΙΑ ΦΙΚΑ
LAYOUT: ΣΟΦΙΑ ΦΙΚΑ

«Στην Άπω Ανατολή, η αυτοκρατορία των Χάαν έλεγχε έναν πληθυσμό περίπου πενήντα πέντε εκατομμυρίων Κινέζων. Στην Μέση Ανατολή, οι αυτοκρατορίες των Πάρθων και των Σασσανιδών αντανακλούσαν την αναβίωση της περσικής πολιτισμικής και πολιτικής ισχύος που έφθανε ως τις ακτές της Μεσογείου.»

Η Ρωμαϊκή αυτοκρατορία, αφού μετέτρεψε τη Μεσόγειο σε «ρωμαϊκή επικράτεια», τον 2^ο αιώνα μ.Χ. εκτεινόταν σε μία έκταση 4.000 χιλιομέτρων από την Ανατολή ως την Δύση και 3.700 χιλιομέτρων από τον Βορρά ως τον Νότο.

Η αυτοκρατορία χωριζόταν πολιτισμικά σ' ένα ανατολικό τμήμα, όπου κυριαρχούσε η ελληνική γλώσσα και σε ένα δυτικό λατινικό τμήμα. Η διαχωριστική γραμμή έτεμνε τις δυτικές ακτές της Δαλματίας και κατέληγε στην Κυρήνη της Βόρειας Αφρικής, με όλες τις βόρειες επαρχίες να ανήκουν στο δυτικό τμήμα. Αλλά ακόμη και στα δυτικά της αυτοκρατορίας υπήρχαν ισχυρές επιρροές από τον ελληνικό πολιτισμό.

Η κλασική αρχιτεκτονική, η τέχνη της γραφής, αφομοιώθηκαν για πρώτη φορά στην Βορειοδυτική Ευρώπη από τους Ρωμαίους, σε μια προσπάθεια εκπολιτισμού αυτών των τμημάτων της αυτοκρατορίας.

Η Ρώμη παραδόθηκε για πρώτη φορά στη γοητεία του ελληνικού πολιτισμού τον 2ο αιώνα π.Χ. όταν οι στρατοί της κατέκτησαν την Ελλάδα. Καλλιτέχνες και έργα τέχνης εισήχθησαν από την Ελλάδα και οι Ρωμαίοι αρχιτέκτονες άρχισαν να χρησιμοποιούν ευρύτατα τους ελληνικής αρχιτεκτονικής ρυθμούς, ιδιαίτερα τον κορινθιακό.

Η ρωμαϊκή κυριαρχία δημιούργησε οικιστικές συνθήκες που επέτρεψαν την άνθιση των αστικών κέντρων. Οι τέσσερις μεγαλύτερες πόλεις του ρωμαϊκού κόσμου ήταν η Αντιόχεια, η Αλεξάνδρεια, η Καρχηδόνα και η Ρώμη, οι οποίες αριθμούσαν πληθυσμό εκατοντάδων χιλιάδων κατοίκων.

Η Ρωμαϊκή Καρχηδόνα εξυπηρετούνταν από ένα αρδευτικό δίκτυο μήκους εκατόν τριάντα δύο χιλιομέτρων, ενώ η Ρώμη διέθετε δέκα μεγάλα υδραγωγεία που παρείχαν πάνω από ένα εκατομμύριο κυβικά μέτρα νερού ημερησίως. Μεγάλη ανάπτυξη γνώρισαν τα λιμενικά έργα και έγιναν μεγάλες προσπάθειες για την ανάπτυξη της γεωργίας τόσο στην Σαχάρα όσο και στην Βρετανία.

Η Ρωμαϊκή αυτοκρατορία αντιπροσώπευε μια ευρεία περιοχή με κοινό νόμισμα και κοινή νομοθεσία. Ένωσε έτσι τους καλλιεργημένους Έλληνες, Σύριους, Αιγυπτίους ως και τους λιγότερο καλλιεργημένους λαούς της Βρετανίας και της Γαλατίας. Η Ρωμαϊκή αυτοκρατορία εξασφάλισε μία μοναδική για τα παγκόσμια δεδομένα ενότητα στην Ευρώπη και την Μεσόγειο ενώ παράλληλα σεβάστηκε τις τοπικές γλώσσες, τα ήθη και έθιμα, και τα τοπικά νομίσματα.

Η συνοχή της έγινε δυνατή χάρη στην άριστη οργάνωση και διαχείριση των διοικητικών θεμάτων και σε γεωγραφικούς παράγοντες, όπως η θάλασσα και οι ποταμοί. Η ενότητα της αυτοκρατορίας διήρκησε μέχρι τον 7ο αιώνα μ.Χ. όταν άρχισαν οι αραβικές κατακτήσεις στην ανατολή και εγκαθιδρύθηκε η Καρολλίγγεια μοναρχία, βόρεια των Άλπεων.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Από όσα υπάρχουν στον κόσμο άλλα μεν βρίσκονται στην εξουσία μας και άλλα δεν βρίσκονται σ' αυτήν. Στην εξουσία μας βρίσκονται η γνώμη μας, η ψυχική διάθεσή μας, η επιθυμία της απολαύσεως, η προσπάθεια ν' αποφεύγομε τα κακά, με μια λέξη όσα εξαρτώνται από τις προσωπικές ενέργειές μας. Δεν ανήκουν στην εξουσία μας το σώμα, τα πλούτη, οι τιμές, που μας αποδίδουν τα αξιώματα, με μια λέξη, όσα δεν είναι ενέργειες δικές μας.

Και εκείνα μεν που εξουσιάζουμε είναι φύσει ελεύθερα, ανεξάρτητα, ανεμπόδιστα, εκείνα δε που δεν εξουσιάζουμε ασθενή, υπόδουλα, εξηρητημένα, ξένα για μας.» (Επίκτητου, Εγχειρίδιον, Α')

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Τον άνθρωπο δεν τον ταράζουν τα πράγματα, αλλά οι γνώμες για τα πράγματα. Ο θάνατος, παραδείγματος χάριν, δεν είναι κάτι το φοβερό, γιατί θα φαινόταν κάτι το φοβερό και για τον Σωκράτη. Εκείνο που μας τρομάζει είναι η ιδέα του θανάτου, γιατί αυτή είναι τρομακτική.»
(Επίκτητου, *Εγχειρίδιον*, Ε')

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«...Οι άνθρωποι δεν ανέχονται να τους πάρει κάποιος την περιουσία και αν υπάρξει έστω και η ελάχιστη αμφισβήτηση για τα σύνορα της επικράτειάς τους, ορμούν για να αρπάξουν τις πέτρες και τα όπλα· παρ' όλα αυτά επιτρέπουν στους άλλους να επεμβαίνουν στη ζωή τους ή για να είμαι ακριβής αυτοί οι ίδιοι φέρνουν στο σπίτι τους όσους τελικά θα την κατακτήσουν. Κανείς δεν μπορεί να βρεθεί που να θέλει να μοιράσει τα λεφτά του· και όμως, σε πόσους δεν μοιράζει τη ζωή του καθένας από μας. Όταν οι άνθρωποι περιφρουρούν την περιουσία τους, είναι συνήθως σφιχτοχέρηδες· όταν όμως πρόκειται να χάσουν την ώρα τους, όταν δηλαδή βρίσκονται μπροστά στη μόνη περίπτωση που η φιλαργυρία θα ήταν έντιμο πράγμα, τότε γίνονται εξαιρετικά σπάταλοι...» Σενέκας

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Η ζωή διαιρείται σε τρεις περιόδους: αυτή που υπήρξε κάποτε, αυτή που ζούμε τώρα και αυτή που θα έρθει. Από τις περιόδους αυτές η παρούσα είναι σύντομη, η μέλλουσα αβέβαιη, η παρελθούσα ασφαλής... Ο ατάραχος και ήρεμος νους έχει τη δύναμη να περιπλανηθεί σε όλες τις περιόδους της ζωής· ο νους όμως των υπερασχολημένων, σαν να τον βαραίνει κάποιος ζυγός, του είναι αδύνατο να στραφεί και να κοιτάξει πίσω...» Σενέκας

«Κανένας από τους σοφούς αυτούς δεν πρόκειται να σε αναγκάσει να πεθάνεις, όλοι όμως θα σε διδάξουν πώς να πεθαίνεις. Κανένας τους δεν θα σπαταλήσει τα χρόνια της ζωής σου, ο καθένας τους όμως θα πλουτίσει τα χρόνια σου με τα δικά του χρόνια. Κανενός η συζήτηση δεν θα σου προκαλέσει κίνδυνο, κανενός η φιλία δεν θα σου είναι θανάσιμη για σένα, κανενός το πλησίασμα δε θα σου αφαιρέσει χρήματα ...» Σενέκας

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ & ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Ο αυτοκράτωρ Μάρκος Αυρήλιος (121-180 μ.Χ.) διετύπωσε τις φιλοσοφικές του δοξασίες στο έργο του με τίτλο Εις Εαυτόν που έγραψε κυρίως κατά τη διάρκεια των στρατιωτικών εκστρατειών του.»

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ & ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Σώμα, ψυχή, νους. Του σώματος πράγμα είναι οι αισθήσεις· της ψυχής οι ορμές· του νου οι ιδέες. Το να αποτυπώνεις παραστάσεις μέσω των αισθήσεων, είναι κάτι που το μπορούν και τα πρόβατα. Το να σε κινούν σα μαριονέτα οι ορμές, είναι κάτι που το 'χουν και τα θηρία κι οι ερμαφρόδιτοι και ένας Φάλαρις και ένας Νέρωνας. Το να έχεις τον νου για οδηγό σε κάποια δήθεν καθήκοντα, το μπορούν ακόμη και οι άθεοι, και οι προδότες της πατρίδας, κι εκείνοι που πίσω από κλειστές πόρτες είναι ικανοί για όλα. Αν λοιπόν οι παραπάνω που ανέφερα μοιράζονται και τις υπόλοιπες ιδιότητες, δεν απομένει παρά το ιδιαίτερο γνώρισμα του καλού ανθρώπου: τ' ότι αγαπά και αποδέχεται ό,τι του συμβαίνει κι όσα του κλώθει η μοίρα.»

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ & ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

τ' ότι δεν μολύνει τον δαίμονα που κατοικεί εντός του, δεν τον ταραάζει μ' ένα πλήθος εντυπώσεων αλλά τον διατηρεί πράο, κόσμιο ακόλουθο του θεού· το ότι δεν θα πει τίποτα που να αντίκειται στην αλήθεια, ούτε θα πράζει ενάντια στο δίκαιο. Κι αν ακόμη δεν τον πιστεύουν όλοι οι άλλοι, ότι ζει απλά, με σέβας κι ευφροσύνη, δεν πρόκειται να θυμώσει με κανέναν τους ούτε θα παρεκτραπεί από τον δρόμο που οδηγεί στον σκοπό της ζωής, όπου πρέπει να φτάσει αγνός, ήρεμος, χαλαρός, αβίαστα εναρμονισμένος με τη μοίρα του.»

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ & ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Ο κόσμος κοιτά πώς να καταφύγει σε εξοχικά σπίτια και στις παραλίες και στα βουνά· και συ ο ίδιος έχεις συνηθίσει να τα αποζητάς αυτά, και με το παραπάνω. Κι όμως, αυτό δείχνει αφέλεια, αφού μπορείς ό,τι ώρα θες να καταφύγεις στον εαυτό σου. Πράγματι, περισσότερο από οπουδήποτε αλλού, ο άνθρωπος μπορεί να καταφεύγει στον εσωτερικό του κόσμο, με ηρεμία και δίχως τρεχάματα - ιδίως όποιος έχει μέσα του στοιχεία τέτοια που αν σκύψει πάνω τους, ευθύς βρίσκεται στο κέντρο της γαλήνης· και λέγοντας γαλήνη δεν εννοώ άλλο από την αρμονία. Να προσφέρεις συνεχώς στον εαυτό σου τούτη την καταφυγή και να τον ανανεώνεις. Ας είναι μικρά και στοιχειώδη εκείνα που θα σου έρθουν στο νου, μα που θα αρκέσουν ώστε να ξεπλύνουν τη στεναχώρια και να σε ξαναστείλουν ευδιάθετο εκεί όπου είσαι υποχρεωμένος να επιστρέψεις.»

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ & ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

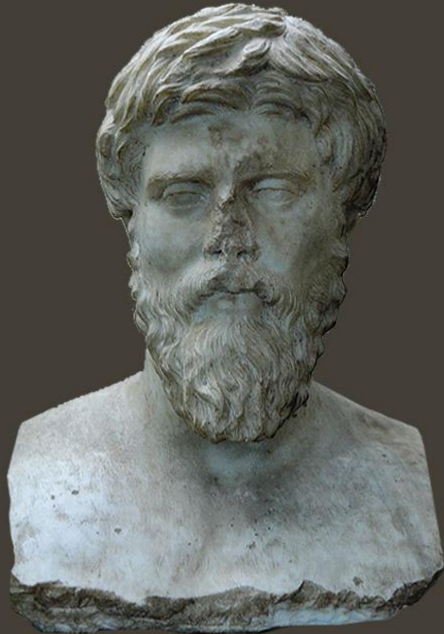

«Πρέπει κι η κορμοστασιά σου να είναι ευθυτενής, χωρίς τσακίσματα, είτε περπατάς, είτε μένεις ακίνητος· όπως στο πρόσωπό σου εκδηλώνεται η διάνοια και το κάνει να δείχνει συνετό και κόσμιο- το ίδιο πρέπει να απαιτείς για ολόκληρο το σώμα· να προσέχεις όμως: όλα αυτά χωρίς καμιά επιτήδευση»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

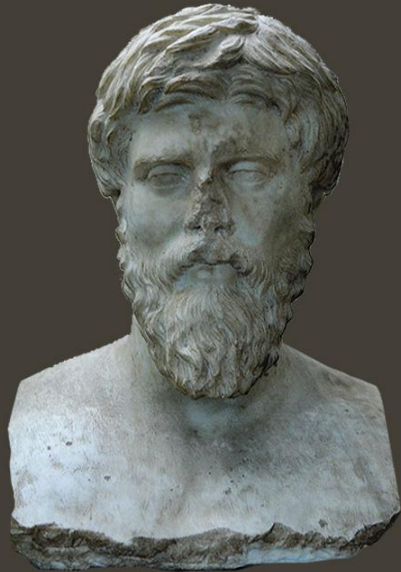
Η νεοπλατωνική φιλοσοφία

«Ο νεοπλατωνισμός, το τελευταίο ρεύμα της φιλοσοφίας του αρχαίου κόσμου, εμφανίσθηκε τον 3ο αιώνα μ.Χ. Η νεοπλατωνική φιλοσοφία μέσα από τις σχολές που ιδρύθηκαν στη Ρώμη, την Απάμεια της Συρίας, την Πέργαμο, την Αλεξάνδρεια και την Αθήνα απλώθηκε στην επικράτεια της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας και κυριάρχησε έως το 529 μ.Χ., όταν με διάταγμα του Ιουστινιανού απαγορεύτηκε η διάδοση της φιλοσοφίας στην πόλη των Αθηνών.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Πλωτίνος

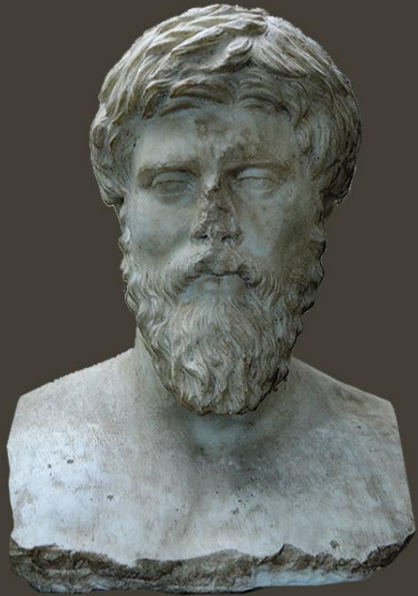
«Ο Πλωτίνος γεννήθηκε στην Λυκόπολη της Αιγύπτου το 204 μ.Χ. Το 232 μ.Χ. γνώρισε τον Αμμώνιο Σακκά και παρέμεινε αφοσιωμένος μαθητής του για ένδεκα περίπου χρόνια ως τον θάνατο του Αμμώνιου το 243 μ.Χ.. Ο Αμμώνιος προέτρεπε τους μαθητές του ν' ακολουθούν μια ανώτερη πνευματική ζωή δια μέσου της κάθαρσης της ψυχής.»

Πλωτίνος

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

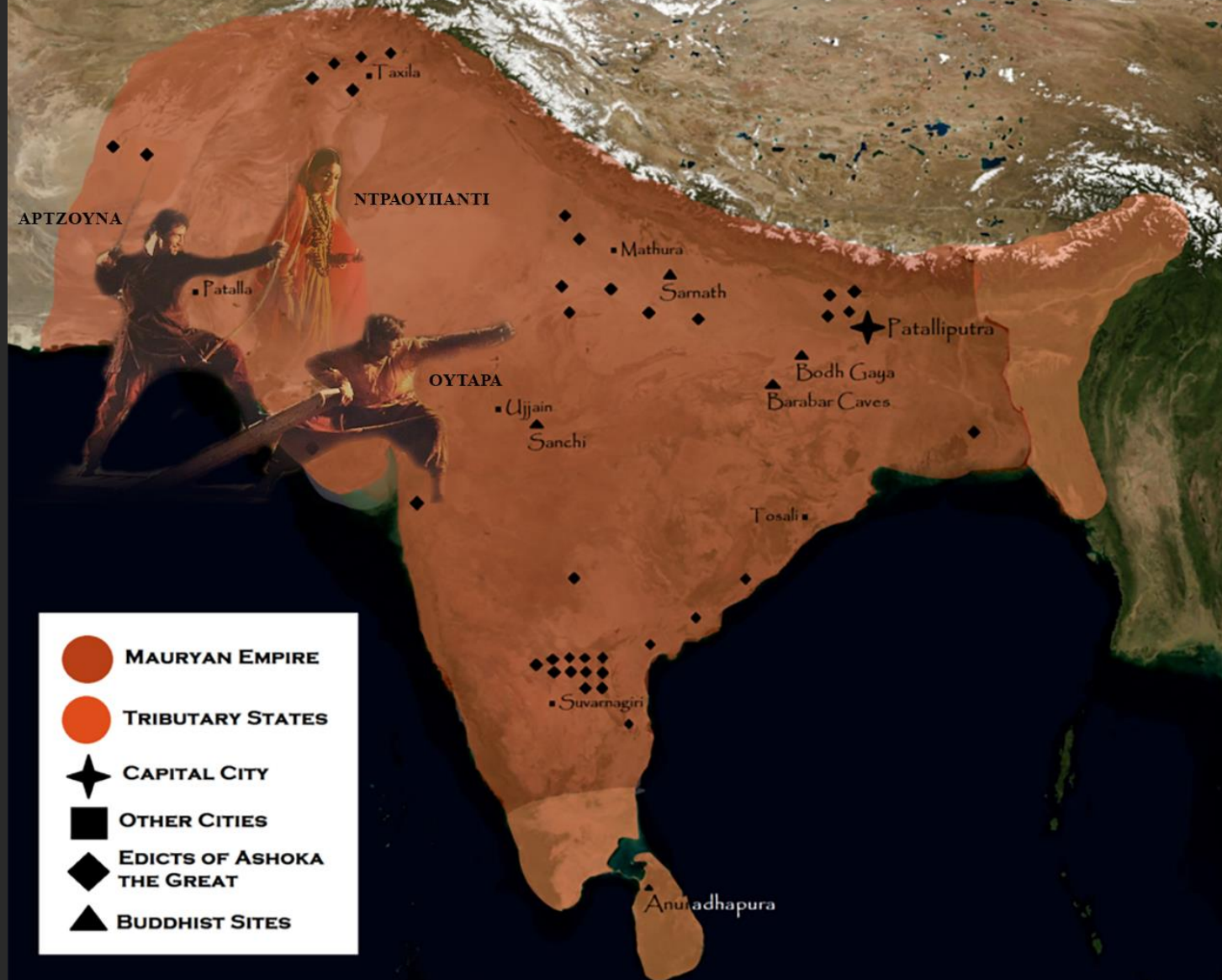
Σε ηλικία 40 ετών πήγε στη Ρώμη, όπου και παρέμεινε διδάσκοντας σχεδόν μέχρι το τέλος της ζωής του (269 μ.Χ.). Ο Πλωτίνος με τους μαθητές του, τον Πορφύριο από την Τύρο της Φοινίκης και τον Αμέλιο από την Τοσκάνη, έπεισαν τον αυτοκράτορα Γαλλιηνό (253-260 μ.Χ.) και τη σύζυγό του Σαλωνίνα να ιδρύσουν στην Καμπανία μία φιλοσοφική σχολή, την Πλατωνόπολη, όπου θα εφάρμοζαν τις φιλοσοφικές και πολιτικές αντιλήψεις του Πλάτωνος περί της ιδεατής πολιτείας. Το φιλόδοξο όμως αυτό σχέδιο απέτυχε γιατί δολοφονήθηκε ο αυτοκράτωρ.

Ο Πλωτίνος έγραψε πενήντα τέσσερις πραγματείες, που διαιρούνται σε έξι μεγάλα βιβλία που καλούνται Εννεάδες. Η κατανομή των πραγματειών σε έξι Εννεάδες έγινε κατά την κρίση του Πορφυρίου με κριτήριο τη συγγένεια των θεμάτων και όχι τη σειρά συγγραφής. Ο Πλωτίνος διέκρινε τέσσερα επίπεδα δημιουργίας στον κόσμο· το εν που ταυτίζεται με την υπέρτατη αρχή από την οποία προήλθαν τα πάντα, την τελική αιτία της δημιουργίας του κόσμου, τον νοϋ που συνιστά την αιτία από την οποία προήλθε η ψυχή, την ψυχή που αποτελεί την αιτία που διαμορφώνει την ύλη από μία άμορφη οντότητα σε αισθητό κόσμο και την ύλη που αποτελεί το συστατικό από το οποίο διαμορφώθηκε ο κόσμος.»

Πορφύριος (232 μ.Χ.–304 μ.Χ.)

«Ο Πορφύριος γεννήθηκε το 232 μ.Χ. στην Τύρο, την πρωτεύουσα των αρχαίων Φοινίκων. Αρχικά του είχε δοθεί το όνομα Μάλκος ή Μάλχος που στα συριακά σημαίνει βασιλιάς και αργότερα έλαβε το όνομα Πορφύριος. Στην Αθήνα μαθήτευσε κοντά στον Κάσσιο Λογγίνο και διακρίθηκε στη ρητορική, τη γραμματική και τη φιλοσοφία. Στη Ρώμη εντάχθηκε στον πνευματικό κύκλο του Πλωτίνου και παρέμεινε κοντά του για πέντε περίπου χρόνια (263-268 μ.Χ.). Το 268 μ.Χ., έπειτα από συμβουλή του Πλωτίνου, εγκαταστάθηκε στο Λιλόβαιο της Σικελίας με σκοπό να αποθεραπευτεί από μία βαθιά κρίση μελαγχολίας. Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στην Σικελία πραγματοποίησε ταξίδια στη βόρειο Αφρική και την πατρίδα του τη Φοινίκη. Επέστρεψε στη Ρώμη όταν αυτοκράτωρ ήταν ο Αυρηλιανός (270-275 μ.Χ.) και ίδρυσε τη νεοπλατωνική σχολή της Ρώμης.»

THE MAURYAN EMPIRE 265 BCE

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Το βιβλίο VI της Μαχαμπαράτα, το οποίο έχει τίτλο Μπαγκαβαντγκίτα, το θείο τραγούδι, είναι ένα ποίημα φιλοσοφικό, μία διδασκαλία ηθικής από τον Κρίσνα στον αγαπημένο μαθητή του, τον Αρτζούνα, έναν από τους βασιλείς που παίρνουν μέρος στον πόλεμο. Ο Κρίσνα θυμίζει στον Αρτζούνα τις μεγάλες αλήθειες για την ψυχή, για τη σύστασή της, το εγώ, και τον παροτρύνει να ακολουθήσει τα πρότυπα της ηθικής, του αλτροισμού, της αυταπάρνησης και του καθήκοντος απέναντι στη μοίρα.»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Ο Κρίσνα διδάσκει στον πρίγκηπα Αρτζούνα την αποκόλληση από τον υλικό κόσμο και τον προτρέπει να πολεμήσει και να πράξει το καθήκον του χωρίς να περιμένει τους καρπούς της δράσης, τις απολαβές από τις πράξεις του. Ο Αρτζούνα μαθαίνει την έννοια του καθήκοντος, της ορθής δράσης, της επιδεξιότητας στην πράξη και οδηγεί τα στρατεύματά του στην τελική νίκη, όχι μόνον των εξωτερικών αλλά και των εσωτερικών εχθρών του, που είναι τα ανθρώπινα πάθη και τα ελαττώματα.»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Μία πράξη ορθά κανονισμένη, που εκτελείται δίχως προσκόλληση, δίχως έλξη και δίχως αποστροφή που γίνεται από εκείνον που είναι δίχως επιθυμία για τον καρπό, μια τέτοια πράξη λέγεται σαττβική.

Όμως τούτη την πράξη, που ένας άνθρωπος αναλαμβάνει υπό το κράτος της επιθυμίας ή με μια έννοιαν εγωιστική για την ίδια του την προσωπικότητα μέσα στην πράξη και που η πράξη τούτη γίνεται με μια υπέρμετρη προσπάθεια τούτη η πράξη θεωρείται ραζασική.

Η πράξη που αναλαμβάνεται από τύφλωση, χωρίς να λογαριασθεί η δύναμη ή η ικανότης, χωρίς να υπολογισθούν οι συνέπειες, η σπατάλη της προσπάθειας ή το κακό που γίνεται στον πλησίον, η πράξη τούτη θεωρείται ταμασική.»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Ελεύθερος από κάθε προσκόλληση, ελεύθερος από εγωισμό, πλήρης από σταθερή αποφασιστικότητα και μιαν ήρεμη ευθύτητα ζήλου, δίχως μέθη στην επιτυχία, δίχως αποθάρυνση στην αποτυχία, εκείνος που έτσι δρα αποκαλείται σαττβικός.

Με δύναμη προσκολλημένος στην πράξη, με πάθος επιθυμώντας τον καρπό, φθονερός, ακάθατος, συχνά βίαιος και σκληρός και απότομος στα μέσα που χρησιμοποιεί, γεμάτος χαρά και λύπη, εκείνος που έτσι δρα, αποκαλείται ραζασικός.

Εκείνος που δρα με ένα πνεύμα μηχανικό, που είναι πεισματάρης, οκνηρός, που εύκολα αποθαρρύνεται, διαρκώς αναβάλλοντας την πράξη που έχει να κάνει, εκείνος που έτσι δρα, αποκαλείται ταμασικός.»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

*«Και τώρα, άκουσε, τα τρία είδη των απολαύσεων, που σου τα λέγω
Εγώ ώ Ταύρε των Βαράτα. Εκείνο, που μ' αυτό χαιρόμεθα, με την
πειθαρχία του εαυτού μας και που μ' αυτό παίρνει τέλος ο πόνος, που
στην αρχή είναι σαν δηλητήριο, αλλά στο τέλος σαν νέκταρ, τούτη η
απόλαυση λέγεται σατβική, γεννήθηκε από την ικανοποίηση του
ανώτερου πνεύματος και της ανώτερης διανοήσεως.*

*Εκείνη η απόλαυση που γεννήθηκε από την επαφή των αισθήσεων με τα
αντικείμενά τους, που στην αρχή είναι σαν νέκταρ, αλλά στο τέλος είναι
σαν φαρμάκι, τούτη η απόλαυση λέγεται ραζασική.*

*Τούτη η απόλαυση που το σφάλμα είναι η αρχή της και που το σφάλμα
είναι η συνεπειά της, που γεννιέται από τον ύπνο, τη νωθρότητα, την
αμάθεια, θεωρείται ταμασική.»*

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Δεν υπάρχει καμιά οντότης, ούτε στη γη, ούτε στον ουρανό, ανάμεσα στους θεούς, που να μην υπόκεινται στο παιγνίδι, τον μηχανισμό τούτων των τριών ιδιοτήτων, που γεννήθηκαν από τη φύση.»

«Τα έργα των Βραχμάνων, των Κσατρίγια, των Βαΐσσα και των Σούδρα, ξεχωρίζουν ανάλογα με τις ιδιότητες που γεννιούνται από την ίδια την εσωτερική τους φύση.

Ηρεμία, αυτοκυριαρχία, άσκηση, αγνότης, μεγαλοψυχία, ακεραιότης, γνώση, αποδοχή της πνευματικής αλήθειας, τέτοια είναι η δραστηριότης του Βραχμάνου που γεννήθηκε από το σβαβάβα του.

Ηρωισμός, θάρρος, αποφασιστικότης, επιδεξιότης, αδεξιότης στην αποφυγή της μάχης, γενναιοφροσύνη, κυριαρχία, τέτοια είναι η φυσική δραστηριότης του Κσατρίγια.

Γεωργία, κτηνοτροφία, εμπόριο, τέτοια είναι η φυσική δραστηριότης του Βαΐσσα. Κάθε εργασία που έχει ένα χαρακτήρα εξυπηρετήσεως, αποτελεί μέρος της φυσικής λειτουργίας του Σούδρα.»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Ένας άνθρωπος ολοκληρωτικά προσεκτικός στην εργασία που ταιριάζει στη δική του φύση φθάνει στην τελειότητα.

Πιότερο αξίζει για τον καθένα ο δικός του νόμος δράσεως έστω και ατελής, από το νόμο του πλησίον, έστω και αν καλά εφαρμόζεται.»

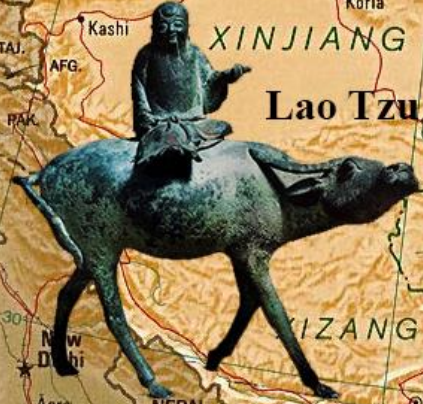

China

- International boundary
- Province-level boundary
- ★ National capital
- ⊙ Province-level capital
- +— Railroad
- Road

0 500 Kilometers
0 500 Miles

Lambert Conformal Conic Projection, SP 23N/45N

Lao Tzu

Confucius

Boundary representation is not necessarily authoritative.

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Λάο Τσε (Lao Tzu)

«Ο Λάο Τσε γεννήθηκε στις αρχές του 6ου π.Χ. αιώνα και δίδαξε την επίτευξη του Τάο, του «Ορθού Δρόμου». Σύμφωνα με τη διδασκαλία του Λάο Τσε, ο κάθε άνθρωπος θεωρείται μια Ζωντανή Δύναμη της φύσης που είναι σε θέση με τη βοήθεια της Ελεύθερης Βούλησης να βαδίζει το μονοπάτι του Ορθού Δρόμου. Ο Λάο Τσε όπως και ο Βούδας χαρακτηρίζονται από την ιδιαίτερη βαρύτητα που δίδουν στη Βούληση ως την δύναμη για την απελευθέρωση του ανθρώπου.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Ο Λάο Τσε ήταν από τους λίγους που πέτυχαν να βαδίσουν στο Τάο, γι' αυτό και το βιβλίο του με τίτλο Τάο Τε Τσίγκ είναι το πιο αντιπροσωπευτικό που έχει γραφεί για το Τάο. Ο Λάο Τσε δίδασκει ότι ο άνθρωπος πρέπει να ξυπνήσει με τη βοήθεια της βούλησης τις ενεργητικές δυνάμεις που υπάρχουν μέσα του - την ενέργεια Τε- η οποία θα τον οδηγήσει στον ηθικό και ενάρετο δρόμο, τον δρόμο του Τάο.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

*«Το να ικανοποιείς τις επιθυμίες σου
Δεν είναι πάντα τόσο καλό,
Όσο να τις σταματάς όταν πρέπει.»*

*Δώσε ζωή σε όλα: μη θες να είναι δικά σου.
Δώσε ζωή σε όλα: μείνε ανεξάρτητος.
Γίνε οδηγός μην είσαι αφέντης.*

*Δώστε τη δύναμη σ' αυτόν
Που αγαπά το λαό σαν τον εαυτό του.*

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

*Δεν επιβάλλεται, μα είναι διάσημος
Δεν υπερηφανεύεται, μα είναι αποτελεσματικός.
Δεν προβάλλεται μα είναι αρχηγός.
Αφού κανέναν δεν ανταγωνίζεται ποιος
θα μπορούσε να τον ανταγωνιστεί;
Όταν προβάλλεσαι, δε σε προσέχουν.
Όταν καυχιέσαι, έχεις αποτύχει.
Όταν επιβάλλεσαι, δεν εμπνέεις εμπιστοσύνη.
Όταν υπερηφανεύεσαι, δεν οδηγείς.*

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

*Αυτός που ακολουθεί τις επιθυμίες του,
Δεν κάνει για κυβερνήτης*

*Είναι σοφία το να γνωρίζεις τους άλλους,
Και φώτιση το να γνωρίσεις τον εαυτό σου.
Ο Κυρίαρχος των ανθρώπων είναι ισχυρός,
Ο κύριος του εαυτού του είναι πανίσχυρος.*

*Ορθή συμπεριφορά,
Σημαίνει δράση χωρίς ανταπόδοση.»*

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Κομφούκιος (Κου Fu Che)

«Ο Κομφούκιος γεννήθηκε το 552 π.Χ. στο κρατίδιο Λου. Ήταν πολιτικός, φιλόσοφος, και εκπαιδευτικός. Έτρεφε μεγάλη αγάπη και σεβασμό για τον Δούκα του Ζου και προσπάθησε να εφαρμόσει τις πολιτικές δομές της εποχής του Δούκα του Ζου στο κρατίδιο Λου (Lu).

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Η παρακμή της βασιλικής εξουσίας και οι αντιπαλότητες των αξιωματούχων της εποχής του έστρεψαν το ενδιαφέρον του Κομφούκιου στη δημιουργία ενός «ιδιωτικού σχολείου».

Ανάλογα έπραξε και ο Πλάτων στην Αθήνα ένα αιώνα αργότερα όταν απογοητευμένος από την πολιτική κατάσταση της εποχής του ίδρυσε την Πλατωνική Ακαδημία, που διήρκησε χίλια περίπου χρόνια.

*Η διδασκαλία του έχει ως κύριο σκοπό όπως φαίνεται από τα κείμενα,
τη βελτίωση της ανθρώπινης κοινωνίας.*

*Βασικό μέλημα της διδασκαλίας του είναι η αποκατάσταση της
αρμονίας ανάμεσα στους ανθρώπους.*

*Η αρμονία αυτή αποκαθίσταται από τον
ενάρετο ηγεμόνα που κυβερνά ορθά και
από την τήρηση των τελετουργιών*

*Λέγεται ότι οι μαθητές του Κομφούκιου απαριθμούσαν τις 3.000
και ότι ο πυρήνας της διδασκαλίας του ήταν η **φιλανθρωπία**» (Benevolence).*

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Ο Κομφούκιος δίδασκε στους μαθητές του να αγαπούν όλους τους ανθρώπους και να είναι πάντα ένα πρότυπο Αρετής. Η συνεισφορά του στην εκπαίδευση είναι μεγάλη και θεωρήθηκε το πρότυπο για τη διαμόρφωση 10.000 γενεών διδασκάλων στην Κίνα. Ο Κομφούκιος χωρίς να αμφισβητήσει την πνευματική κληρονομιά έδωσε μεγάλη βαρύτητα στην αγωγή του ανθρώπου.

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Προσπάθησε να αποδείξει ότι οι **αρετές**, όπως η **χρηστότητα** και η **ευγένεια**, δεν πηγάζουν από την καταγωγή αλλά από την **εκπαίδευση**, γι' αυτό τον λόγο οι εξετάσεις για τη στρατολόγηση της γραφειοκρατίας ήταν ανοιχτές σ' όλες τις τάξεις. Με αυτόν τον τρόπο επέτρεψε στους νέους να καταλάβουν υψηλά αξιώματα με την ικανότητά τους και την σκληρή δουλειά. Τον 2ο αιώνα ο Κομφουκιανισμός ανακηρύχθηκε επίσημη ιδεολογία της αυτοκρατορίας και διατηρήθηκε επί 2000 χρόνια ως την πτώση της δυναστείας των Μαντσού το 1911.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Βιβλίο 4. Στο βιβλίο αυτό εξετάζεται η διαγωγή του άριστου και η αντιπαράθεσή του με τον μικρό άνθρωπο.

4.11 Είπε ο Διδάσκαλος: Ο άριστος έχει στο μυαλό του την αρετή, ο μικρός άνθρωπος τη γη του· ο άριστος έχει στο μυαλό του τον νόμο, ο μικρός άνθρωπος την εύνοια.

4.16 Είπε ο διδάσκαλος: Ο άριστος κατανοεί ότι είναι δίκαιο, ο μικρός άνθρωπος κατανοεί ότι είναι επωφελές.

4.24 Είπε ο διδάσκαλος: ο άριστος επιθυμεί στα λόγια να είναι αργός, στις πράξεις όμως γρήγορος.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Βιβλίο 13. Το βιβλίο αυτό έχει ως κύριο θέμα την ορθή διακυβέρνηση και την ηθική συμπεριφορά.

13.25 Είπε ο διδάσκαλος: Τον άριστο εύκολα τον υπηρετείς, δύσκολο όμως να τον ευχαριστήσεις. Αν για να τον ευχαριστήσεις δεν ακολουθείς την Οδό, τον δυσαρεστείς. Απ' όσους τον υπηρετούν απαιτεί μόνο ό,τι είναι ικανοί να προσφέρουν. Τον μικρό άνθρωπο δύσκολα τον υπηρετείς, εύκολο όμως να τον ευχαριστήσεις. Αν για να τον ευχαριστήσεις δεν ακολουθείς την Οδό, τον ευχαριστείς όντως. Απ' όσους τον υπηρετούν απαιτεί να είναι καλοί σε όλα.

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

13.26 Είπε ο διδάσκαλος: Ο άριστος είναι υψηλόφρων, όχι όμως υπερόπτης· ο μικρός άνθρωπος είναι υπερόπτης, όχι όμως υψηλόφρων.

13.27 Είπε ο Διδάσκαλος: Ατάραχος, αποφασιστικός, απλός, αργός στην ομιλία: πολύ κοντά στην τέλεια ανθρωπιά.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Βιβλίο 14. Το βασικό περιεχόμενο του βιβλίου είναι η διαγωγή του άριστου.

14.23 Ο Τσι Λου ρώτησε πώς υπηρετείς τον ηγεμόνα· είπε ο Διδάσκαλος: Μην τον εξαπατήσεις κι ας συγκρουστείς γι' αυτό μαζί του.

14.24. Είπε ο Διδάσκαλος: Ο άριστος στοχεύει ψηλά· ο μικρός άνθρωπος στοχεύει χαμηλά.

14.25 Είπε ο Διδάσκαλος: Παλιά οι άνθρωποι μελετούσαν για να βελτιώσουν τον εαυτό τους· σήμερα μελετούν για εντυπωσιάσουν τους άλλους.

14.27 Είπε ο Διδάσκαλος: Δεν κατέχεις ένα αξίωμα; Μην σχεδιάζεις την πολιτική του.

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«14.28 Είπε ο Διδάσκαλος Τσεγκ: Ο άριστος ούτε στη σκέψη του δεν ξεφεύγει από τη θέση που κατέχει.

14.29 Είπε ο Διδάσκαλος: Ο άριστος νιώθει ντροπή αν τα λόγια προχωρούν πέρα απ' τα έργα του.

14.33 Είπε ο Διδάσκαλος: Δεν υποθέτει εκ των προτέρων πως θα τον εξαπατήσουν, δεν θεωρεί πως δεν θα τον εμπιστευθούν, κι όταν ωστόσο αυτό συμβεί είναι ο πρώτος που το αισθάνεται: δεν είναι πράγματι άξιος;»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«15.22 Είπε ο Διδάσκαλος: Ὁ ἄριστος εἶναι περήφανος και ὄχι εριστικός· κοινωνικός και ὄχι θιασώτης.

15.24 Ο Τσι Κογκ ρώτησε: Ὑπάρχει ἀραγε μία λέξη ικανή να καθοδηγεί τις πράξεις του ανθρώπου σε ὄλη του τη ζωή; Εἶπε ο Διδάσκαλος: Ναι η λέξη επιείκεια· ὄ,τι δεν επιθυμείς για τον εαυτό σου, μην το επιβάλλεις στους ἄλλους.

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«15.27. Είπε ο Διδάσκαλος: Τα περίτεχνα λόγια υπονομεύουν την αρετή· οι μικρές αδιαλλαξίες υπονομεύουν τα μεγάλα εγχειρήματα.

15.30 Είπε ο Διδάσκαλος: Σφάλμα που δεν διορθώθηκε, μπορείς να το αποκαλέσεις σφάλμα.

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

*«15.36 Είπε ο Διδάσκαλος: Για πράξεις τέλει-
ας ανθρωπιάς μην υποχωρείς ούτε στον διδάσκαλό σου.*

*15.37 Είπε ο Διδάσκαλος: Ό άριστος είναι σταθερός γιατί
έχει αρχές, όχι γιατί έχει πείσμα.»*

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«16.7 Ο άριστος από τα τρία πράγματα φυλάγεται: Όταν ακόμη είναι νέος και το αίμα του βράζει, φυλάγεται από τη σαρκική ηδονή. Όταν φτάσει στην ακμή του και το αίμα του έχει πήξει, φυλάγεται από τη φιλονικία. Όταν φτάσει στα γηρατειά και το αίμα του έχει εξασθενήσει, φυλάγεται από τη λαιμαργία.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

16.9 Είπε ο Κομφούκιος: Όσοι γεννιούνται με τη γνώση είναι οι ανώτεροι· όσοι αποκτούν τη γνώση μελετώντας είναι αμέσως επόμενοι· όσοι καταφεύγουν στη μελέτη μόνο στις δύσκολες περιστάσεις, είναι ακόμα πιο χαμηλά· όσοι τέλος ακόμη και στις δύσκολες περιστάσεις δεν καταφεύγουν στη μελέτη, είναι κατώτεροι όλων των ανθρώπων.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«17.6 Ο Τσι Τσαγκ ρώτησε τον Κομφούκιο για την τέλεια ανθρωπιά: είπε ο Κομφούκιος: Όποιος μπορεί να πραγματώνει οπουδήποτε τις Πέντε Αρετές, είναι τέλειος άνθρωπος. Παρακάλεσε να τις ακούσει. Είπε ο Κομφούκιος: Σεβασμός, γενναιοδωρία, ειλικρίνεια, εξυπνάδα, ευσπλαχνία: Σεβαστός; δεν ταπεινώνεσαι. Γενναιόδωρος; κερδίζεις το πλήθος. Ειλικρινής; σ' εμπιστεύονται οι άνθρωποι. Έξυπνος; επιτυγχάνεις πολλά. Ευσπλαχνικός; αρκεί αυτό για να 'χεις στην υπηρεσία σου άλλους. 17.17 Είπε ο Διδάσκαλος: Περίτεχνες κουβέντες κι επιτηδευμένη όψη, σπανίως συμβαδίζουν με την τέλεια ανθρωπιά.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Δεν μπορείς ποτέ να γνωρίσεις τη γιαπωνέζικη ψυχή αν δε νιώσεις βαθιά τι τεράστια επίδραση είχε κι έχει πάνω της η περήφανη τούτη σιντοϊκή αντίληψη του χρέους. Μονάχα όταν νιώσεις βαθιά την επίδραση αυτή, θα καταλάβεις που βρίσκεται η δαιμονική πηγή της δύναμης κάθε Γιαπωνέζου. Θα καταλάβεις γιατί τόσο περιφρονούν τον θάνατο και δέχονται όλοι με μυστική έξαρση να σκοτωθούν για την πατρίδα. Πατρίδα, Μικάδος, θεοί, πρόγονοι κι απόγονοι είναι για τον Γιαπωνέζο μια αζεχώριστη, αθάνατη δύναμη. Γιατί να φοβάται ένας άνθρωπος τον θάνατο, όταν πιστεύει πως πεθαίνοντας σμίγει με όλη τη ράτσα του και γίνεται αθάνατος;»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Ένας Γιαπωνέζος Σαμουράι, ο Κατσού Καϊσού, διατύπωσε σε λίγους στίχους το δύσκολο τούτο ιδανικό του ανθρώπου:

*Μπροστά στους άλλους να στέκεσαι χαμογελαστός·
μπροστά στον εαυτό σου να στέκεσαι αυστηρός.*

*Στην ανάγκη να στέκεσαι γενναίος·
στην καθημερινή ζωή πρόσχαρος.*

*Όταν σε χειροκροτούν να στέκεσαι απαθής·
όταν σε σφυρίζουν, ασάλευτος.»*

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΩΝ

«Κοιτάζω γύρω μου τους Γιαπωνέζους συνταξιδιώτες μου. Εύθυμη ράτσα, καθαρά, λουσμένα κορμιά, φίνες φυσιογνωμίες, σκαλισμένες σε φίλντισι. Μάτια λοξά φιδιού. Απλοϊκή αρχοντιά, ράτσα που έζησε κι αγάπησε πολύ κι έγινε η φυσική της ευγένεια στυλιζαρισμένη παράδοση. Δε χορταίνω να τους βλέπω πως χαιρετιούνται· υποκλίνονται βαθιά, τα πρόσωπά τους παίρνουν επισημότητα θρησκευτικής τελετής. Δε φωνάζουν, δε βρίζονται, δεν έτυχε ακόμα να δω δυο γιαπωνέζους να μαλώνουν.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Η κοινωνική συμβίωση θα 'ταν αβάσταχτη αν έλειπε η ευγένεια. Ο καλός λόγος, το καλό φέρσιμο είναι σαν τα προσκεφάλια που βάνουν απέξω στα πλάγια τους οι βάρκες και τα καϊκια για να γίνεται όσο το δυνατό μαλακότερο το σκούντρισμα...»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Γιαπωνέζικοι κήποι

«Περνώ τους κήπους· θαρρώ δεν υπάρχει ωραιότερο θέαμα στον κόσμο: ένας κινέζικος ή ένας γιαπωνέζικος κήπος είναι θαρρώ, μια από τις ανώτερες μορφές σοφίας κι ευαισθησίας όπου έφτασε ως τώρα ο άνθρωπος.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Γιαπωνέζικοι κήποι

...Οι μεγάλοι κηπουροί ήταν στην αρχή βουδιστές καλόγεροι κι είχαν φέρει την τέχνη τούτη από την Κίνα. Αργότερα, η τέχνη πέρασε στους μεγάλους δασκάλους της τελετής του τσαγιού, στους ποιητές, στους ζωγράφους και τέλος στους ειδικευμένους κηπουρούς.

«Κάθε κήπος πρέπει να 'χει και το νόημά του, να υποβάλλει μια αφηρημένη έννοια: γαλήνη, αγνότητα, ερημία, ή υπερηφάνεια κι ηρωικό μεγαλείο....

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Έχουμε περίφημους κήπους μονάχα από βράχους. Κανένα δέντρο, κανένα λουλούδι. Βράχοι και ξεραμένα ρυάκια και καταρράχτες που κατεβάζουν όχι νερό παρά άμμο. Οι βραχόκηποι τούτοι υποβάλλουν το μεγαλείο, την ερημιά, την απροσπέλαστη θεότητα. Κι έτσι αντί ν' αποτραβηχτεί ο καλόγερος στην ερημιά, αποσύρεται, στο κέντρο της πολιτείας, σ' ένα τέτοιο κήπο και βρίσκει όλη την έρημο που χρειάζεται η ψυχή του για την περισυλλογή της και τη σωτηρία.

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Άλλοι κήποι είναι στολισμένοι με δέντρα, νερά, πρασινάδες. Δεν είναι οι κήποι τούτοι για τους ασκητές, παρά για τους ανθρώπους του κόσμου, που χαίρονται ακόμα τις γλύκες της ζωής. Μα απ' όλους οι πιο ξακουστοί είναι οι τσά-νίβα, οι κήποι του τσαγιού· αυτοί οδηγούν στο μικρό δωμάτιο που χρησιμεύει για την τελετή του τσαγιού.

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Το συναίσθημα που θέλουν να υποβάλλουν είναι η απομόνωση, η περισυλλογή, η λύτρωση από τη βουή του κόσμου. Να νιώθεις, πηγαίνοντας στο ιερό σπιτάκι όπου θα γίνει η θρησκευτική τελετή του τσαγιού, πως βρίσκεσαι μακριά από τον κόσμο, σε μιαν ερημική αχτή, ένα χινοπωριάτικο δείλι.

Ο Μεγαλύτερος μας τελετάρχης του τσαγιού ήταν ο Ρυκιού, στον 16^ο αιώνα.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Έτσι δημιουργήθηκε η πρώτη ιερή ατμόσφαιρα που γέννησε το τσά- νό- γιού. Ήρθαν οι μεγάλοι δάσκαλοι, που όρισαν τους κανόνες της τελετής: Πώς να 'ναι το δωμάτιο του τσαγιού, πώς το χειμώνα, πώς το καλοκαίρι, πώς το πρωί, πώς το δείλι, πώς να 'ναι ο κήπος, πώς να φέρνονται οι καλεσμένοι, και πώς ο καλεστής, πώς θα βράζει το τσάι, και θα σερβίρεται και θα πίνεται, και τι κουβέντες πρέπει να γίνονται και ποιες δεν πρέπει ποτέ να μολύνουν την ιερή επικοινωνία...

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Στην άκρα του μονοπατιού τρέχει μια βρυσούλα κρουσταλλένιο νερό· σκύβουμε, έτσι πρέπει, και πλένουμε τα χέρια μας και το στόμα. Βγάζουμε τα παπούτσια και ξυπόλητοι ανεβαίνουμε τα τρία σκαλοπάτια και μπαίνουμε στο ιερό, απλότατο δωμάτιο, στρωμένο με κίτρινες ψάθες. Γυμνό δωμάτιο, χωρίς έπιπλα. Μονάχα σ' ένα χαμηλό τραπεζάκι ένα βάζο λουλούδια κερασιάς, και στη γωνιά ανάβει η φωτιά και βράζει η τσαγέρα.

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Συχνά έβαζαν κομματάκια σίδερο μέσα στην τσαγέρα, για να βγαίνει κάποια μελωδία όταν βράζει το νερό, ν' ακούν οι καλεσμένοι και να θυμούνται «μακρινό καταρράχτη, αλαργινή θάλασσα που σπάζει στους βράχους, βροχή στα καλάμια, πεύκα που βουίζουν στον άνεμο...»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Όλα τα παιδιά της Ιαπωνίας έχουν ζωγραφίσει το Φουζί αναρίθμητες φορές στα μαθητικά τους τετράδια, κι απ' αυτό έμαθαν να τραβούν στέρεες απλές γραμμές που να συνδυάζουν τη δύναμη και τη χάρη. Το Φουζί υπόταξε τα γιαπωνέζικα χέρια στον ρυθμό του, και στο παραμικρό πια, σκαλισμένο ξύλο, πέτρα ή φίλντισι, θα διακρίνεις την ευγένεια της φόρμας του, το αποφασιστικό, χωρίς μάταια τσακίσματα, κυμάτισμα του Φουζί.» (Νίκος Καζαντζάκης)

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

CHICHEN ITZA

TULUM

UXMAL

COBA

XCARET

XEL-HA

ALTUN HA

BELIZE

TIKAL

XUNANTUNICH

CARACOL

CEIBAL

GUATEMALA

COPAN

HONDURAS

MEXICO

Xochipilli

MITLA

MONTE ALBAN

Xipe-Totec

Οι ναοί της Σελήνης και του Ήλιου Τεοτιχουακάν

Τεοτιχουακάν

Ο Ναός του Φτερωτού Φιδιού Quetzalcóatl

Τάλοκ Tlaloc - Κουετσαλκοάτλ Quetzalcóatl

Τεοτιχουακάν

«Οι Αζτέκοι ονόμασαν αυτή την πόλη Τεοτιχουακάν, που σημαίνει ο τόπος που γεννήθηκαν οι θεοί, πιστεύοντας ότι η πόλη δημιουργήθηκε από τους θεούς. Ο μύθος διηγείται ότι η πόλη υπήρξε από την εποχή του τέταρτου ήλιου. Κάποτε όμως καταστράφηκε και μαζί της εξαφανίσθηκαν και οι άνθρωποι. Τότε οι θεοί έπεσαν σε μεγάλη απελπισία, γιατί δεν υπήρχαν άνθρωποι να τους τιμούν και να τους λατρεύουν. Μια καινούρια ανθρωπότητα έπρεπε να δημιουργηθεί αλλά χρειαζόταν ένας ήλιος για να καταλάβει το κέντρο του ουρανού τη μέρα και μια σελήνη για να διαλύσει τα σκοτάδια της νύχτας. Κανένας θεός όμως δεν ήθελε να αναλάβει αυτή την ευθύνη. Έτσι οι θεοί μαζεύτηκαν στην Τεοτιχουακάν και έφτιαξαν δύο σωρούς από ξύλα στα οποία έβαλαν φωτιά και αναζητούσαν εκείνους, που θα είχαν το θάρρος να ριχτούν στη φωτιά για να δημιουργήσουν με το ολοκαύτωμα τους δύο λαμπρά ουράνια σώματα.

Τεοτιχουακάν

Κανέννας δεν ήθελε να θυσιαστεί εκτός από τον Ναναουατζίν (Nanauatzin) που έπεσε στη μία φωτιά, τυλίχθηκε στις φλόγες και ταυτόχρονα ξεπήδησε ως Ήλιος της «Πέμπτης Εποχής». Αμέσως μετά, ο Τετσιζτεκάτλι (Tecciztecatli) ρίχθηκε στη δεύτερη φωτιά και ξαναβγήκε από τις φλόγες με την μορφή της Σελήνης. Οι κάτοικοι της πόλης αυτής πίστευαν στη μεταθανάτια ζωή, στην ύπαρξη του Γλαλοκάν, τον χώρο που προστατεύεται από τη θεότητα της βροχής, που αργότερα οι Αζτέκοι ονόμασαν Γλάλοκ. Οι ιερείς της πόλης, που διέθεταν αστρονομικές και μαθηματικές γνώσεις, επόπτευαν το κτίσιμο των ναών και καθόριζαν τις γιορτές και τις θρησκευτικές τελετές. Είναι πολύ πιθανό οι πρώτοι κάτοικοι της μυθικής αυτής πόλης να επηρέασαν τους Τολτέκους στην κατασκευή της περίφημης πρωτεύουσας, της Τούλας το 855 μ.Χ.»

«Στην πόλη του Τεοτιχουακάν του Μεξικού, το όνομα Τεοτιχουακάν δόθηκε από τους Αζτέκους και σημαίνει την πόλη όπου οι άνθρωποι γίνονται θεοί.

Το τελετουργικό κέντρο της πόλης αποτελείται από δύο κύριους χώρους, τον ουράνιο όπου υπάρχουν οι ναοί του Ήλιου και της Σελήνης και τον γήινο όπου υπάρχει ο ναός του Κουετζαλκοάτλ. Οι δύο αυτοί χώροι ενώνονται με την Λεωφόρο των Νεκρών. Η Λεωφόρος αυτή των Ζωντανών-Νεκρών, ενώνει τον ουράνιο και τον γήινο κόσμο, τον κόσμο του πνεύματος και τον κόσμο της ύλης.»

Κουετζαλκοάτλ

*Θεός της ζωής, δημιουργός,
εκπολιτιστής, προστάτης των
τεχνών και εφευρέτης της
μεταλλουργίας.*

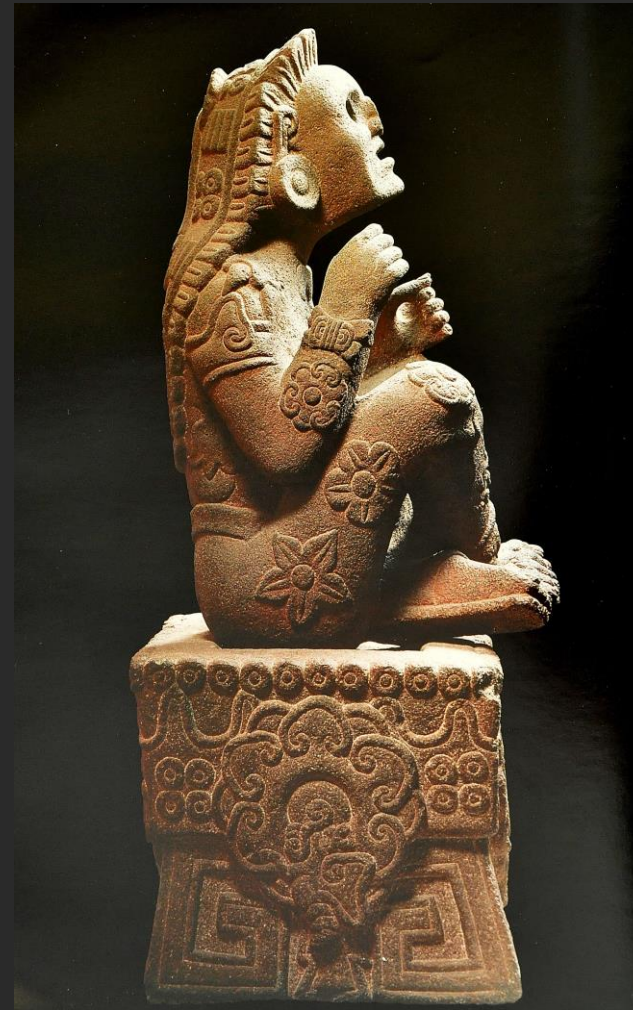
Κουετζαλκοάτλ

Άλλη μορφή του Κουετζαλκοάτλ είναι αυτή του θεού δημιουργού και του ανέμου. Με τη μορφή αυτή ονομάζεται Εχεκάτλ (Ehecatl), φορά μια μάσκα που μοιάζει με ράμφος πουλιού και μ' αυτή τη μορφή συσχετίζεται με τους θεούς της δημιουργίας.

*Αποκτά και τη μορφή σκύλου, του Ξολότλ (Xolotl).
Με τη μορφή του κυνοκέφαλου παρομοιάζεται με τον
θεό της Αιγύπτου, τον Άνουβη.*

«Σύμφωνα με τον κώδικα της Βιέννης (Vienna Codex), εννέα Τολτέκοι βασιλείς με το ίδιο όνομα διαδέχθηκαν τον πρωταρχικό θεό και αργότερα τον πρώτο ιδρυτή Κουετζαλοκοάτλ. Ο μύθος αφηγείται ότι ο Βασιλιάς-Ιερέας Κουετζαλκοάτλ μεταμορφώθηκε σε μαύρο μυρμήγκι, πήρε από τους θεούς τον σπόρο του καλαμποκιού, τον έφερε στη γη και δίδαξε στους ανθρώπους την καλλιέργειά του καθώς και τις τέχνες και τους νόμους για μια δίκαιη κοινωνία.»

Ξοτσιπίλι (Xochipilli)

«Είναι θεότητα της μουσικής και των λουλουδιών. Συμβολίζει την ψυχή που ανθίζει εσωτερικά καθώς δέχεται τις εσωτερικές ευεργετικές ακτίνες του πνευματικού ήλιου.»

Ξίπε- Τοτέκ (Xipe-Totec)

«Το όνομά του προέρχεται από τον όρο Ξίπε Xipe, που σημαίνει γδαρμένος και Τοτέκ Totec ή ToTeuc, που σημαίνει ο κύριος μας. Είναι θεότητα που κυβερνά την Ανατολή και συσχετίζεται με τη γονιμότητα και την άνοιξη. Τα χρώματα που συνδέονται με τον θεό αυτό είναι το άσπρο και το κόκκινο, τα οποία χαρακτηρίζουν επίσης τους θεούς Ήλιο και Κουετζαλκοάτλ. Παριστάνεται με ανοικτό στόμα ντυμένος με το δέρμα ενός θυσιασμένου ανθρώπου. Είναι ο θεός που προστατεύει τους ανθρώπους που προσπαθούν ν' αναγεννηθούν, να αλλάξουν δέρμα, όπως ακριβώς αναγεννιέται και αλλάζει δέρμα η φύση την άνοιξη.»

«Τα σπουδαιότερα κέντρα των Μάγια που έφθασαν στο απόγειό τους περί το 500 μ.Χ. είναι

το Κοπάν (Copan)

το Τικάλ (Tikal)

το Παλένκουε (Palenque) και

το Ουαξακτούν (Uaxactun).»

«Ο Ναός των επιγραφών στο Παλένκουε. Η πυραμίδα του ναού των Επιγραφών αποτελείται από εννέα πατώματα που συμβολίζουν τους εννέα ουρανοίς του σύμπαντος σύμφωνα με την παράδοση των Μάγια. Η κρύπτη του βασιλιά Πακάλ συμβολίζει τον χθόνιο κόσμο. Η πυραμίδα, είναι μία συμβολική αναπαράσταση του κόσμου των Μάγια, η οποία συνδέει αρμονικά τον ουράνιο με τον χθόνιο κόσμο.»

«Η σαρκοφάγος του βασιλιά Πακάλ (Pacal) βρέθηκε στο εσωτερικό του Ναού των Επιγραφών το 1952 από τον αρχαιολόγο Αλμπέρτο Ρουζ. Ήταν βαμμένη εσωτερικά κόκκινη και μέσα της βρισκόταν τα λείψανα, του βασιλιά Πακάλ. Το πρόσωπο ήταν καλυμμένο με μια προσωπίδα από νεφρίτη και μάτια από οψιδιανό και όστρακα. Στο δεξί του χέρι κρατούσε ένα κύβο σύμβολο της γης και της δομής του χθόνιου κόσμου και στο αριστερό μία σφαίρα σύμβολο του ήλιου και του ουράνιου κόσμου. Τα πόδια του ακουμπούσαν πάνω σε δύο σφαίρες. Πάνω στο στήθος του βρισκόταν ένα μικρό άγαλμα γέρου ανθρώπου-ιαγουάρου και ένα μαργαριτάρι σύμβολο της ανάστασης.

Πάνω στο κάλυμμα της σαρκοφάγου υπάρχει ένα σχεδιάγραμμα το οποίο δείχνει τον άρχοντα Πακάλ, να τον έχει καταπιεί το τέρας της γης. Πίσω του βρίσκεται το πράσινο δένδρο της ζωής στα κλαδιά του οποίου κουρνιαάζει το πτηνό Μοάν. Τα συμβολικά στοιχεία του σχεδιαγράμματος απεικονίζουν την εναρμόνιση των αντίθετων κόσμων, του χθόνιου, που συμβολίζεται από το τέρας, με τον ουράνιο που συμβολίζεται από το ηλιακό πτηνό. Η ψυχή του βασιλιά Πακάλ διατρέχει τον κόσμο του σκότους, αναγεννιέται δια μέσου του δένδρου, του κοσμικού φιδιού και τελικά ταυτίζεται με την πορεία του ήλιου, που πραγματοποιεί καθημερινά την πορεία θανάτου και αναγέννησης»

«Οι Μάγια λάτρευαν τον Ήλιο-με το όνομα σαν Κινίτς Αχαού- τόσο κατά τη διάρκεια της ημερήσιας όσο και κατά τη διάρκεια της νυχτερινής πορείας του. Την νύχτα ο Ήλιος γινόταν ο θεός Ιαγουάρος κυρίαρχος του κάτω κόσμου. Άλλοι θεοί που λατρεύονταν ήταν η θεά Σελήνη, ο δημιουργός θεός Ιτζαμνά και ο θεός της βροχής Τσακ, το γαλάζιο και το πράσινο χρώμα του οποίου συνδεόταν με την ιδέα της ευφορίας του νερού.»

Ο πολιτισμός των Τολτέκων

«Οι Τολτέκοι, που το όνομά τους σημαίνει εξαιρετικοί καλλιτέχνες, κυριάρχησαν σε ολόκληρο το δυτικό Μεξικό, το Γιουκατάν και την Οαζάκα αφού αφομοίωσαν πολιτιστικά αυτούς που επέζησαν από την Τεοτιχουακάν. Στην πρωτεύουσα τους, την Τούλα, βρίσκουμε τυπικά χαρακτηριστικά της Μεσοαμερικής, όπως τα γήπεδα αθλοπαιδιών και οι βωμοί για θυσίες, τα τσακμοόλ. Η θρησκευτική εικονογράφηση είναι διαποτισμένη με στοιχεία από την Τεοτιχουακάν.»

Ο πολιτισμός των Τολτέκων

Μετά από σποραδικές επαφές με τον πληθυσμό των Μάγια στο Γιουκατάν, οι Τολτέκοι έγιναν η κυρίαρχη δύναμη στην περιοχή και η πόλη Τσιτσέν Ιτζά απέκτησε πρωταγωνιστικό ρόλο. Στην πόλη εισήχθησαν νέα στοιχεία που αναμείχθηκαν με εκείνα του πολιτισμού των Μάγια. Κάποιοι θεοί όπως ο Κουετζαλκοάτλ που σημαίνει φτερωτό ερπετό κυριάρχησαν πάνω στις θεότητες των Μάγια. Από το 1200 μ.Χ. οι ισχυρές πόλεις Τούλα και Τσιτσέν-Ιτζά εισήλθαν σε μία φάση παρακμής.»

Τούλα

«Γιγαντιαία αγάλματα από βασάλτη και διάφοροι κίονες σκαλισμένοι με ανάγλυφα θέματα που αρχικά στήριζαν την οροφή του ναού της πυραμίδας στη Τούλα. Τα αγάλματα, γνωστά σαν Άτλαντες, εξακολουθούν να φέρουν ίχνη από χρώματα με τα οποία είχαν αρχικώς διακοσμηθεί. Στα κεφάλια φέρουν διαδήματα από φτερά και κορδέλες με καλύμματα για τ' αυτιά ενώ στο στήθος υπάρχουν ανάγλυφα θέματα από αετούς ή πεταλούδες.»

Τσιτσέν Ιτζά

«Το Καστίγιο, όπως φαίνεται από τον ναό των πολεμιστών στο Τσιτσέν Ιτζά. Ήταν χτισμένο πάνω σε μία αρχαιότερη πυραμίδα. Αποτελείται από εννέα επίπεδα με μία σκάλα στην κάθε πλευρά που οδηγεί στην κορυφή.»

Στην κορυφή του Καστίγιο το ιερό περιέχει έναν υπέροχο θρόνο με μορφή Ιαγουάρου, που είναι διακοσμημένος με δίσκους από νεφρίτη, κομμάτια από σιδηροπυρίτη και νύχια από κόκκαλα.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Θρόνος με τη μορφή Ιαγουάρου, που είναι διακοσμημένος με δίσκους από νεφρίτη, κομμάτια από σιδηροπυρίτη και νύχια από κόκκαλα.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

The Aztec

10

This exhibition is organized by the Solomon R. Guggenheim Museum in collaboration with the Consejo Nacional para la Cultura y las Artes (CONACULTA) and the Instituto Nacional de Antropología e Historia (INAH) of Mexico.

s exhibition are

led by

This exhibition is made possible in part by an indemnity from the Federal Council on the Arts and the Humanities, together with the Partnership Committee for The Aztec Empire, GRUMA, ALFA, and Con Edison.

the Embassy of the United States in Mexico, and the Consulate General of Mexico in New York.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Αζτέκοι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΜΑΚΩΝ

«Η πρώτη σελίδα από τον κώδικα Μεντόθα απεικονίζει τον μύθο της ίδρυσης της πρωτεύουσας των Αζτέκων, Τενοτσιτλάν. Ένας αετός κάθεται πάνω σ' ένα φυτό και καταβροχθίζει ένα ερπετό. Από κάτω βρίσκεται η ασπίδα και τα βέλη, σύμβολα πολέμου. Στα δεξιά ένα ανθρώπινο κρανίο. Δέκα πρόσωπα καθισμένα σε ψάθες αντιπροσωπεύουν τους ιδρυτές της Τενοτσιτλάν και ο καθένας διακρίνεται από το ιερογλυφικό του ονόματός του. Στη διασταύρωση των διαγωνίων τονίζεται η έννοια του κέντρου, του Πέμπτου Ήλιου.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

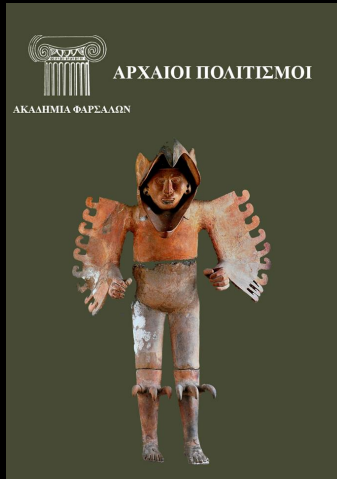

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

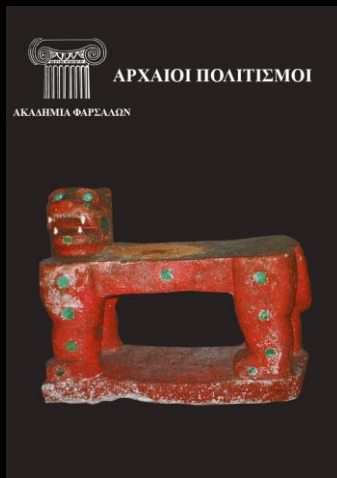
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Ο στρατός των Αζτέκων ήταν χωρισμένος σε δύο τάγματα, των Αετών και των Ιαγουάρων. Αυτό το γλυπτό από τερακότα από την Τενοτσιτλάν απεικονίζει έναν πολεμιστή αετό.»

«Ο θρόνος του βασιλιά των Αζτέκων είχε πάνω στο κάθισμα φτερά αετού και στην πλάτη δέρμα ιαγουάρου, σύμβολα ενότητας του ουράνιου και του γήινου χθόνιου κόσμου. Στους Αζτέκους υπήρχαν δύο τάξεις πολεμιστών, η τάξη των ιαγουάρων με σύμβολο τον πέλεκυ, η οποία διακρινόταν στον γήινο πόλεμο και η τάξη των αετών με σύμβολο τα κύπελλα σπονδών, η οποία διακρινόταν στον εσωτερικό πόλεμο με τα εσωτερικά πάθη, στην απελευθέρωση από αυτά με την κατάκτηση των αρετών και στην ένωση με τον ουράνιο κόσμο, τον κόσμο των θεών. Οι πολεμιστές των δύο τάξεων που ξεπερνούσαν με επιτυχία τις δοκιμασίες ενδύονταν συμβολικά τις μαγικές δυνάμεις του ιαγουάρου και του αετού, που εκπροσωπούσαν τις δυνάμεις της νύχτας και της ημέρας, της γης και του ουρανού.»

«Οι Αζτέκοι ήταν λαός που έμειναν γνωστοί στην ιστορία όχι μόνο για την πολεμική τους φύση αλλά και για τη μεγάλη σημασία που έδιναν στις κοινωνικές τους σχέσεις. Σύμφωνα με την ηθική τους, άνθρωπος πολιτισμένος ήταν εκείνος που ήξερε να κυριαρχεί τα συναισθήματα του εκτός αν ήταν σωστό να τα εξωτερικεύσει. Οι Αζτέκοι φρόντιζαν να είναι αξιοπρεπείς, σοβαροί, ήρεμοι και ταπεινοί. Οι ευγενείς αποδοκίμαζαν τους νεαρούς πολεμιστές που μιλούσαν αλαζονικά, υψηλόφωνα, με φράσεις χοντροειδείς. Ποτέ καμία σοβαρή ευθύνη του κράτους δεν ανατέθηκε σε άνθρωπο ματαιόδοξο, κακοαναθρεμμένο, απρόσεκτο στο λεξιλόγιό του και χονδροειδή στον λόγο του.»

Στο τραπέζι ο ευγενής Αζτέκος δεν έτρωγε πολύ γρήγορα, λαίμαργα, ή αφρόντιστα αλλά πάντα έδειχνε σεβασμό στους συνδαιτυμόνες. Ένας αληθινά ευγενής οφείλει να μιλά ήρεμα, αργά, να διατηρεί τον τόνο της φωνής του υπό έλεγχο και να έχει λόγο γλυκό και ήπιο. Στον δρόμο ένας Αζτέκος ευγενής βάδιζε ήρεμος, όχι πολύ γρήγορα ούτε πολύ αργά, χωρίς να κοιτάζει αριστερά ή δεξιά ή να έχει το κεφάλι σκυφτό. Η ευγένεια των Αζτέκων φαινόταν στις κινήσεις τους στη στάση τους, στο περιεχόμενο των λόγων τους, αλλά και στη μορφή της γλώσσας τους.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

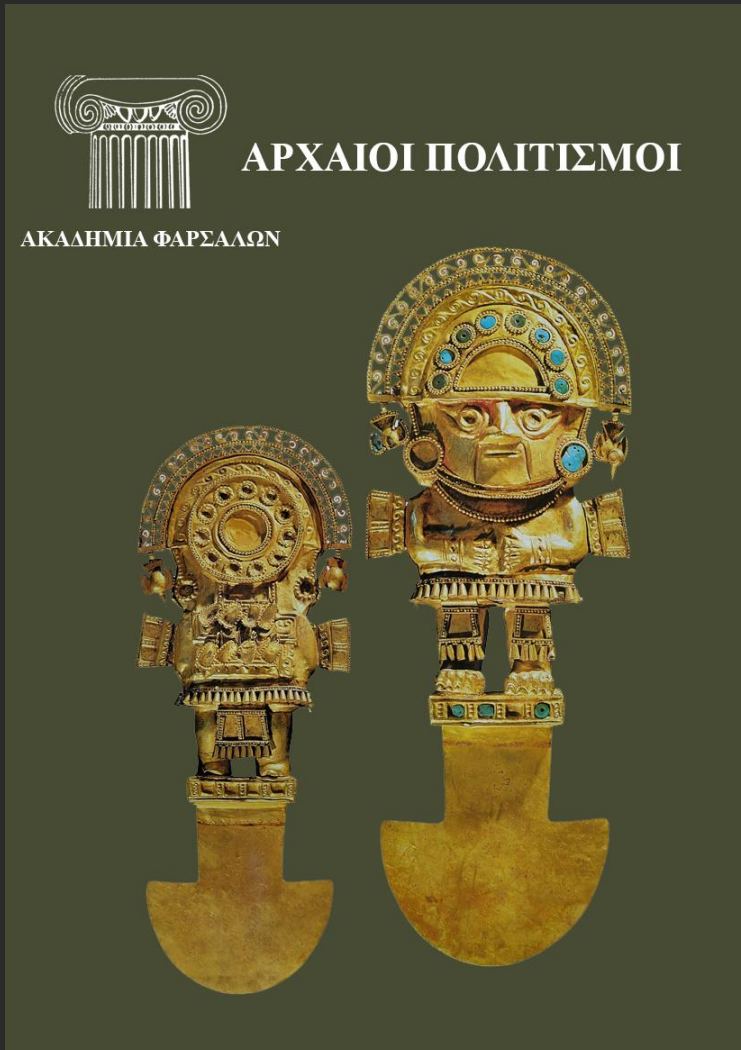
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Perú

Ο πολιτισμός Τσιμού

«Ο πολιτισμός αυτός κυριάρχησε στη βόρεια ακτή του Περού το 700-1476 μ.Χ. Χρησιμοποίησε τα αρχαία αρδευτικά έργα που κατασκευάστηκαν από τους προκατόχους τους Μότσε.»

Οι κυβερνήτες της δυναστείας των Τσιμού επέλεξαν την τοποθεσία της πόλης Τσαν Τσαν (Chan Chan), της μεγαλύτερης σε έκταση πόλης των Άνδεων για πρωτεύουσά τους.

Οι Ίνκας ακολούθησαν την αποτελεσματική αποικιακή πολιτική τους, χρησιμοποίησαν τα δίκτυα επικοινωνίας και αφομοίωσαν τις τεχνικές τους στη μεταλλοτεχνία, την υφαντουργία, και τη μαζική παραγωγή κεραμικών.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Τελετουργικό μαχαίρι. Στην κορυφή του απεικονίζεται ο μυθικός ήρωας Νίλαμπ ο οποίος ενσαρκώνει τη δύναμη του θεού *Aia Paec*. Το κάλυμμα της κεφαλής έχει σχήμα ημισελήνου διακοσμημένη με πολύτιμα πετράδια, εικόνας του ουρανού. Το πρόσωπο του έχει τα ηλιακά χαρακτηριστικά του κόνδορα, φορά σκουλαρίκια με τη μορφή του πτηνού κολυμπρί και φτερά. Στηρίζεται πάνω σε ένα ξύλινο όστρακο με τη μορφή ημισελήνου, σύμβολο του χθόνιου κόσμου.»

ΑΡΧΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

«Επιτύμβια προσωπίδα που κατασκευάσθηκε από χρυσοχόους των Σικάν και των Τσιμού και απεικονίζει τον μυθικό ήρωα Νίλαμπ με χαρακτηριστικά πτηνού.»

Βιρακότσα Virachocha

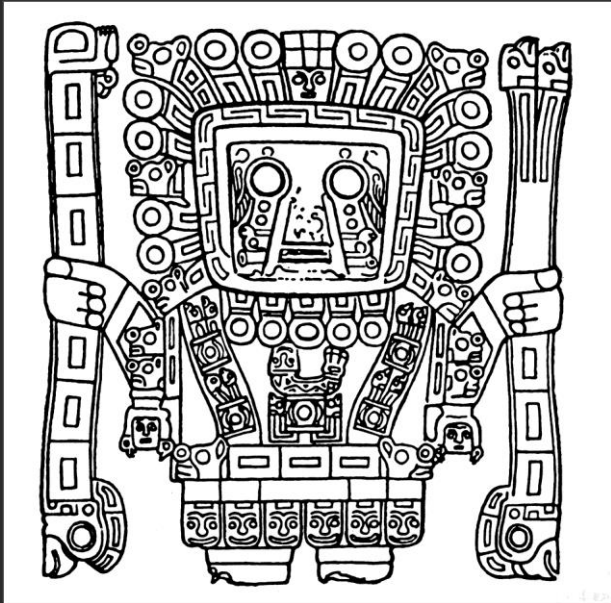

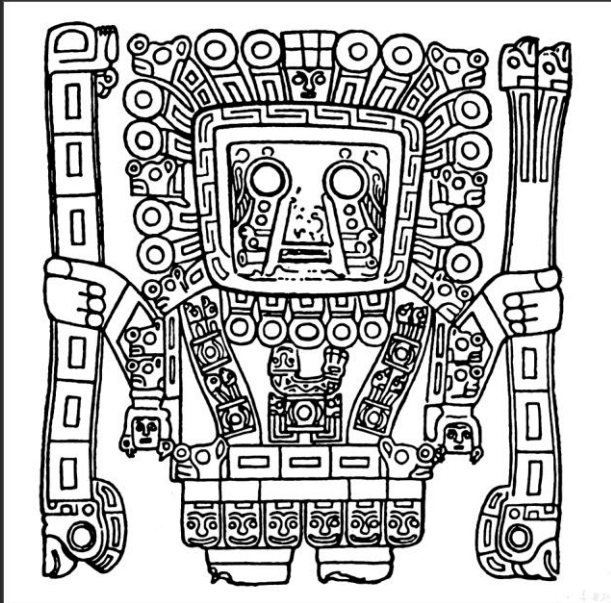
«Επικεφαλής των θεών ήταν ο Βιρακότσα (Virachocha), θεός της δημιουργίας. Πάνω από τον Βιρακότσα υπήρχε μόνη η θεότητα Πατσακάμακ (Pachacamac) που δίνει ζωή σ' ολόκληρο το σύμπαν.

Παράλληλα λάτρευαν: τον ήλιο (Inti) και τη σελήνη (Colla), τα αστέρια (Hanan Pacha) και τη μητέρα Γη (Pachamama, Uco Pacha, Hurin Pacha), τον θεό των κεραυνών Ιλλάπα (Illapa) και τη θάλασσα Μαμακότσα (Mamachocha), τη μητέρα των λιμνών και των ποταμών.

Επίσης λάτρευαν τα πνεύματα των πηγών και τις ιερές πέτρες.»

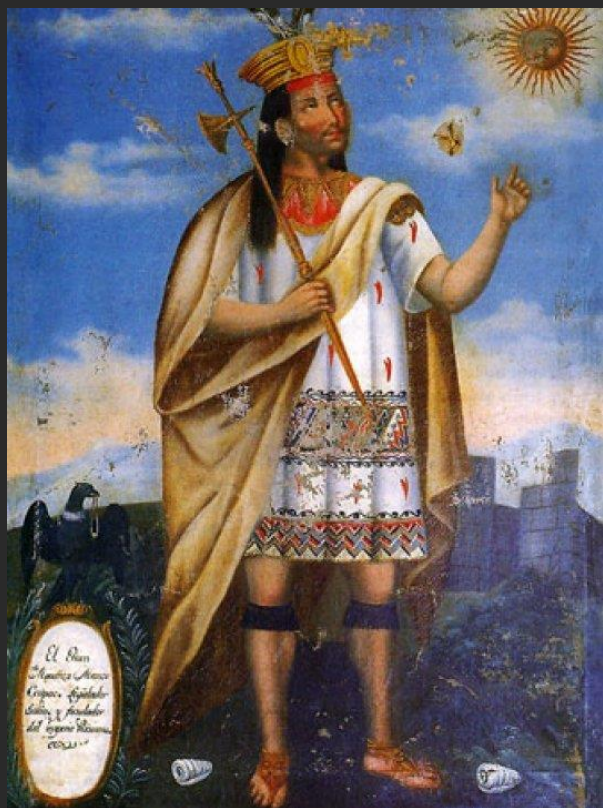
«Ο μονόλιθος της Πύλης του Ήλιου έχει ύψος τρία μέτρα, πλάτος τέσσερα και ζυγίζει 12 τόνους. Τα επιστύλια είναι διακοσμημένα με τρεις σειρές μυθικών φτερωτών όντων που κρατούν σκήπτρα με κεφάλια κόνδρα ή ψαριών τα οποία συγκλίνουν προς την κεντρική θεότητα. Η τέταρτη σειρά περιλαμβάνει μαιάνδρους και ανάμεσά τους διακρίνονται οι ηλιακές κεφαλές. Στο κέντρο της πύλης απεικονίζεται ο θεός της δημιουργίας, ο θεός Βιρακότσα. Είναι μια θεότητα που συνδυάζει τα χαρακτηριστικά του ημερήσιου κόνδρα με τον νυχτερινό ιαγουάρο.»

Το κεφάλι του είναι γεωμετρικής μορφής και στεφανωμένο με ακτίνες. Κάποιες από τις ακτίνες της κεφαλής καταλήγουν σε κεφάλια ιαγουάρων και κάποιες άλλες σε ομόκεντρους κύκλους, σύμβολα του ήλιου. Με τα δύο κοντά του χέρια κρατά δύο σκήπτρα εξουσίας τα οποία καταλήγουν σε κεφάλια κόνδορα που κοιτάζουν προς τα κάτω. Με τα πόδια του στηρίζεται πάνω σε μία κλιμακωτή πυραμίδα της οποίας τα άκρα καταλήγουν σε δύο κεφάλια ιαγουάρων που κοιτάζουν προς τα πάνω. Στο εσωτερικό της πυραμίδας υπάρχει το έμβρυο ενός ιαγουάρου.»

Ο Πολιτισμός των Ίνκα

«Στον πολιτισμό των Ίνκα, όπως και των Αζτέκων στο Μεξικό, τη λατρεία του Ιαγουάρου που εκπροσωπεί το πνεύμα της νύχτας διαδέχεται η λατρεία του Κόνδορα που εκπροσωπεί το ημερήσιο και ηλιακό πνεύμα.»

«Οι πρώτοι ιδρυτές του πολιτισμού αυτού είναι οι θρυλικοί Ίνκας, ο Μάνκο Καπάκ (Manco Capac) και η Μάμα Όκλο (Mama Oclo). Αυτές οι μυθικές μορφές σύμφωνα με την παράδοση, βγήκαν από την λίμνη Τιτικάκα εκπολίτισαν τους ανθρώπους που ζούσαν στην περιοχή της λίμνης και έφθασαν με τις οδηγίες του θεού πατέρα τους Βιρακότσα στην πόλη Κούζκο για να δημιουργήσουν εκεί ένα νέο πολιτισμό.»

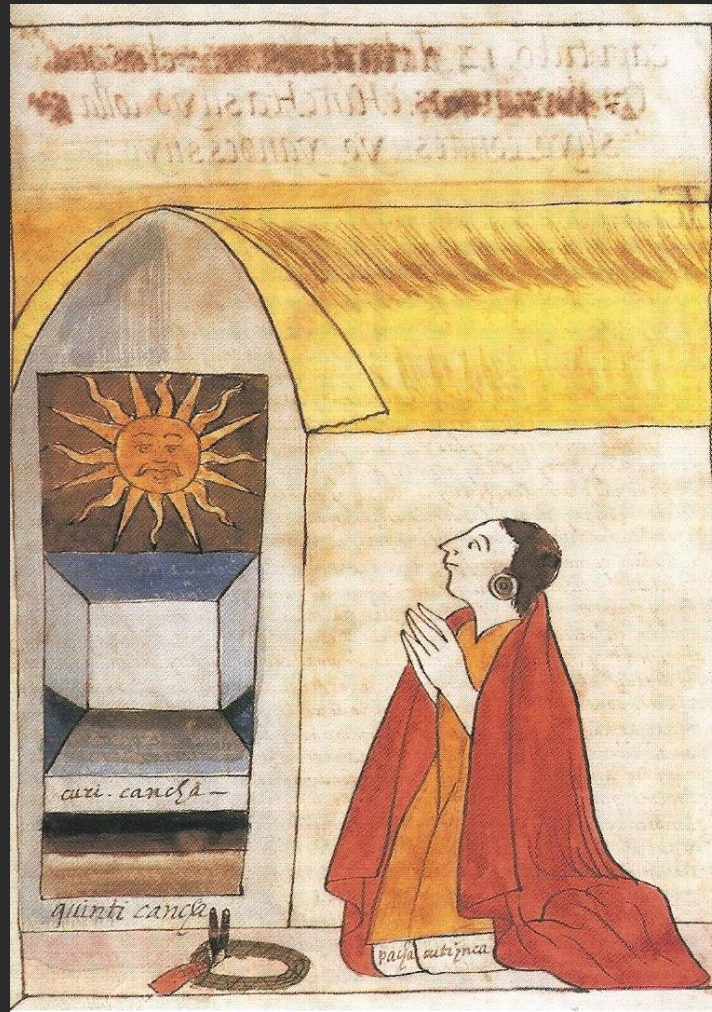
Κούζκο

βρίσκεται σε υψόμετρο 3.500 μέτρων.

Coricancha, Κούζκο

The Emperor Pachacútec worshipping **Inti** in the temple Coricancha, drawing by Martín de Murúa of 1613.

«Η πόλη Κούζκο έγινε στη συνέχεια το τελετουργικό, το πολιτικό, και το διοικητικό κέντρο της αυτοκρατορίας. Υπό την ηγεσία του Πατσακούτεκ (Pachacutec) το 1438 μ.Χ. εξελίχθηκε σε μεγάλη πόλη και τελικά έγινε η πρωτεύουσα της αυτοκρατορίας. Ο άξονας Βορρά-Νότου χώριζε την πόλη σε δύο μέρη, στη δυτική και στην ανατολική που βρισκόταν χαμηλότερα. Η δυτική περιοχή ήταν αφιερωμένη στην παρατήρηση του ουράνιου κόσμου και ονομαζόταν Χανάν Κούζκο (Hanan), η ανατολική περιοχή ήταν αφιερωμένη στην καθημερινή όψη της ζωής και ονομαζόταν Χουρίν Κούζκο (Hurin). Μία σκάλα και διάφορες τελετουργικές βρύσες, σύμβολα ενός ουράνιου ποταμού, ένωναν σε μια θαυμάσια αρχιτεκτονική τους δύο διαφορετικούς κόσμους της πόλης.»

Το πιο εντυπωσιακό κτίσμα ήταν η Κορικάντσα (Qorikancha), που σημαίνει ο Χρυσός Περίβολος και βρισκόταν στη Χουρίν Κούζκο. Οι τοίχοι του ναού ήταν καλυμμένοι με χρυσά φύλλα. Στο μισό ύψος του περιβόλου υπήρχε χρυσό γείσο, οι πόρτες ήταν επικαλυμμένες κι αυτές με χρυσό, κι οδηγούσαν σ' έναν κήπο στρωμένο με κομμάτια λεπτού χρυσού. Στον κήπο υπήρχε φυτεμένο καλαμπόκι του οποίου ο βλαστός, τα φύλλα και τα στάχυα ήταν επίσης χρυσά. Ανάμεσα σ' αυτή την τεχνητή βλάστηση «βοσκούσαν» είκοσι περίπου χρυσά λάμας σε φυσικό μέγεθος. Στο εσωτερικό του κήπου ορθώνονταν τέσσερα ιερά που ήταν αφιερωμένα στον Ήλιο, τη Σελήνη, τον Κεραυνό (Illara) και το Ουράνιο Τόξο (Amarru).

Σχεδόν όλα τα παλάτια της πόλης Κούζκο ήταν ορθογώνια ή πολύγωνα οικοδομήματα από ογκόλιθους κατάλληλα λαξευμένους και συναρμολογημένους χωρίς άλλη ένωση εκτός από πίσσα. Λίγα χιλιόμετρα έξω από την πόλη, υψωνόταν ένα μεγαλιθικό κυκλώπειο οικοδόμημα χτισμένο πάνω στα ερείπια ενός πολύ αρχαίου πέτρινου οικοδομήματος άγνωστης ιστορικής εποχής, το Σακσαχουαμάν. Οι ογκόλιθοι του οικοδομήματος αυτού φθάνουν σε ύψος τα 8 μέτρα και βάρος τους 128-360 τόνους. Τρεις οδοντωτοί τοίχοι κατασκευασμένοι από τεράστια κομμάτια ασβεστόλιθων είχαν κτισθεί σε τρεις εξέδρες που όλες μαζί έφταναν τα 18 μέτρα. Η πρόσβαση στο εσωτερικό γίνεται από μία σειρά θυρών που έχουν στην κορυφή μονολιθικά υπέρθυρα. Μερικές αφηγήσεις αναφέρουν την ύπαρξη ενός ναού αφιερωμένου στον θεό ήλιο, τον Ίντι.»

Το επιβλητικό φρούριο Σακσαχουαμάν με το τριπλό κυκλώπειο τείχος

*Οι ογκόλιθοι του οικοδομήματος αυτού φθάνουν σε ύψος τα 8 μέτρα και βάρος τους **128-360** τόνους.*

Μάτσου Πίτσου

«Η πόλη Μάτσου Πίτσου βρίσκεται 112 χιλιόμετρα βόρεια του Κούζκο σε ύψος 2.800 μέτρα. Αν και ήταν πάντοτε γνωστή στους ντόπιους λαούς ανακαλύφθηκε εκ νέου από τον Αμερικανό ιστορικό Χίραμ Μπίνγκαμ, το 1911. Η αρχιτεκτονική της πόλης έχει προσαρμοσθεί με επιδέξιο τρόπο στο φυσικό σχήμα των κορυφογραμμών όπου βρίσκεται η πόλη.

Ο άξονας Βορρά - Νότου χωρίζει την πόλη σε δύο περιοχές στην ανατολική και τη δυτική. Η ανατολική ήταν η κατοικημένη περιοχή, η περιοχή της καθημερινής ζωής, ενώ η δυτική ήταν αφιερωμένη στη μελέτη του ουράνιου κόσμου. Η δυτική περιοχή ήταν στο υψηλότερο μέρος της πόλης και χρησιμοποιούνταν για θρησκευτικούς και τελετουργικούς σκοπούς.

Ο τελετουργικός χώρος περιλαμβάνει κατασκευές με υψηλή τεχνική τελειότητα. Οι πιο σημαντικές είναι ο Ναός των Τριών Παραθύρων, ο Ναός του Ήλιου και η Ιντιχουατάνα, ένας μονόλιθος από γρανίτη που θεωρείται ότι είναι ηλιακό ρολόι. Η Ιντιχουατάνα είναι ο τόπος όπου είναι φυλακισμένος ο θεός Ίντι, ο Ήλιος.»

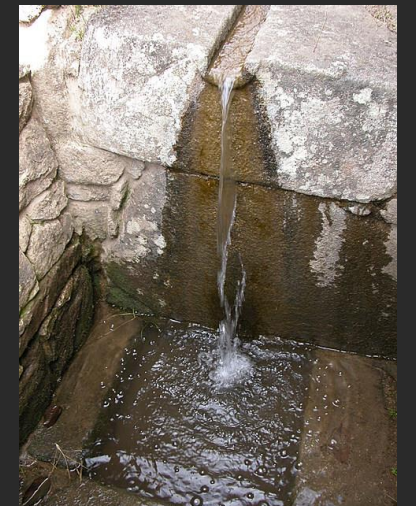
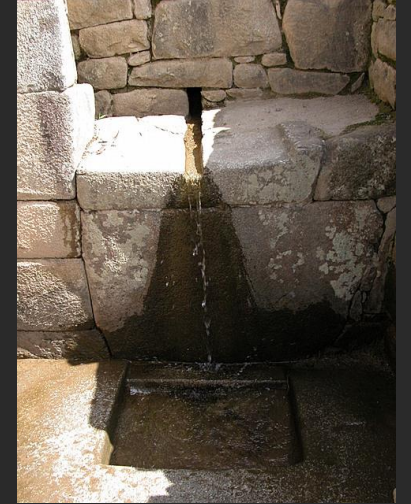

«Δίπλα στον Πύργο βρίσκεται η Σκάλα της Πηγής που φέρνει σε επαφή τα δύο μέρη της πόλης: τον ανώτερο, τον ουράνιο κόσμο, που ονομάζεται Χανάν με τον κατώτερο, τον καθημερινό κόσμο, που ονομάζεται Χουρίν.

Η Σκάλα της Πηγής υπήρξε κέντρο λατρείας του νερού, το οποίο κυβερνούσε η θεότητα Μαμακότσα (Mamacocha).

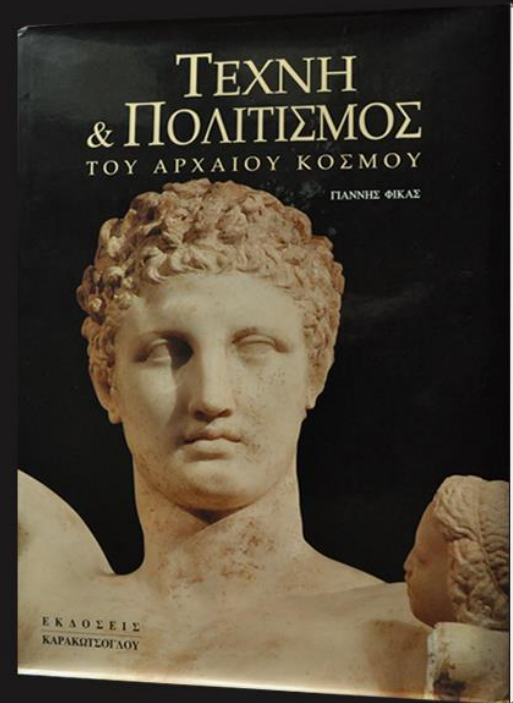
Η φυσική ροή του νερού από το υψηλότερο μέρος της πόλης στο χαμηλότερο γονιμοποιεί και αναζωογονεί ολόκληρη την πόλη. Παρόμοια με τη ροή του φυσικού νερού, το ουράνιο φως, με τη μορφή του θεού κεραυνού Ιλλάπα, αγγίζει την γη, γίνεται Ποτάμι - Φίδι και στη συνέχεια γονιμοποιεί και αναζωογονεί τον φυσικό κόσμο που βρίσκεται χαμηλότερα. Οι φυσικές αυτές σκάλες στα διάφορα μέρη της πόλης συμβόλιζαν τη διαρκή επικοινωνία ανάμεσα στους τρεις διαφορετικούς κόσμους, στον ουράνιο κόσμο, τον γήινο και τον χθόνιο.»

Η φυσική ροή του νερού από το υψηλότερο μέρος της πόλης στο χαμηλότερο γονιμοποιεί και αναζωογονεί ολόκληρη την πόλη.

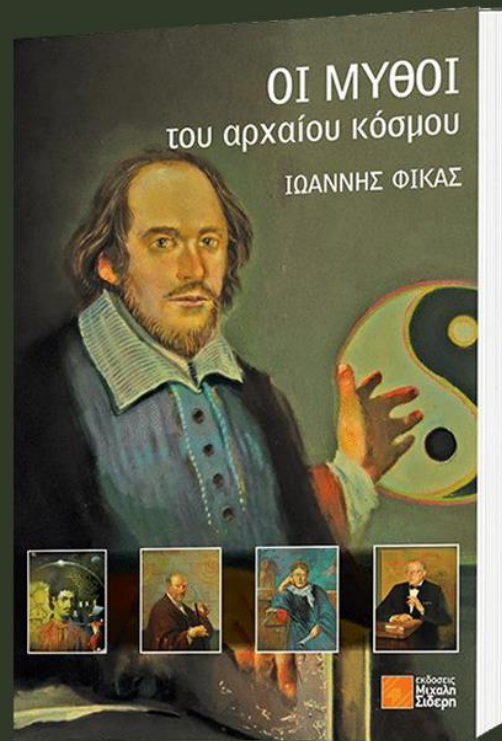

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Ο Γιάννης Φίκας είναι Ιδρυτής και Πρόεδρος της Ακαδημίας Φαρσάλων.

Professor of Honor, University Learner, India.

Fellow of International Academy of Ethics, India,

Ambassador of Education Mil Mentis For Mexico.

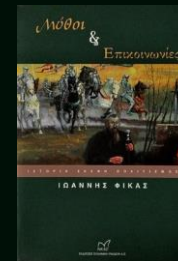
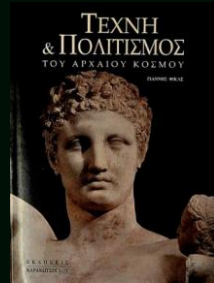
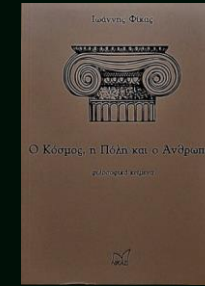
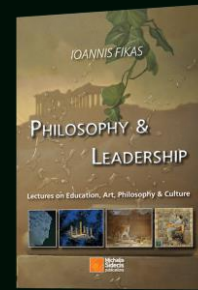
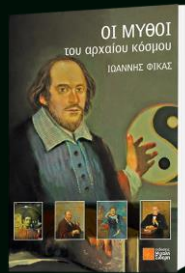
Εργάστηκε ως Director of Humanities στο BCA College από το 2020 έως το 2023, Director of Corporate Relations & Cooperative Education στο New York College και δίδαξε αρχαία ελληνική φιλοσοφία και αρχαίους πολιτισμούς στο State University of New York/ Empire State College από το 2012 έως το 2019, Executive Director for Learning Technologies στο American College of Greece από το 1995 έως το 2011 και δίδαξε φιλοσοφία της Αναγέννησης στο Μεταπτυχιακό πρόγραμμα του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών από το 2001 ως το 2008.

Είναι πτυχιούχος του Τμήματος Μηχανικών Η/Υ & Πληροφορικής της Πολυτεχνικής Σχολής Πατρών, και διδάκτωρ φιλοσοφίας του Τμήματος Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Είναι συγγραφέας οκτώ βιβλίων με φιλοσοφικό και ανθρωπολογικό περιεχόμενο:

- Οι Μύθοι του Αρχαίου κόσμου, Μιχάλης Σιδέρης, 2019.
- Η πόλη στον χώρο και τον χρόνο, Μιχάλης Σιδέρης, 2018.
- Philosophy & Leadership, Μιχάλης Σιδέρης, 2017.
- Ο κόσμος, η πόλη και ο άνθρωπος, Νίκας / Ελληνική Παιδεία Α.Ε., 2016.
- Τζιορντάνο Μπρούνο, Νίκας / Ελληνική Παιδεία Α.Ε., 2012.
- Μονοπάτια Τέχνης και Σοφίας, Νίκας / Ελληνική Παιδεία Α.Ε., 2010.
- Τέχνη και Πολιτισμός του αρχαίου κόσμου, Καρακώτσογλου, 2005.
- Μύθοι και Επικοινωνίες, Νίκας / Ελληνική Παιδεία Α.Ε., 2003.
- Τζιορντάνο Μπρούνο, Ελληνικά Γράμματα, 2000.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. *Οι Μύθοι του Αρχαίου κόσμου*, Αθήνα, Μιχάλης Σιδέρης (2019).
2. *Η πόλη στον χώρο και τον χρόνο*, Αθήνα, Μιχάλης Σιδέρης (2018).
3. *Philosophy & Leadership*, Αθήνα, Μιχάλης Σιδέρης (2017).
4. *Ο κόσμος, η πόλη και ο άνθρωπος*, Αθήνα, Νίκας / Ελληνική Παιδεία Α.Ε. (2016).
5. *Τζιορντάνο Μπρούνο*, Αθήνα, Νίκας / Ελληνική Παιδεία Α.Ε. (2012).
6. *Μονοπάτια Τέχνης και Σοφίας*, Αθήνα, Νίκας / Ελληνική Παιδεία Α.Ε. (2010).
7. *Τέχνη και Πολιτισμός του αρχαίου κόσμου*, Αθήνα, Καρακώτσογλου (2005).
8. *Μύθοι και Επικοινωνίες*, Αθήνα, Νίκας / Ελληνική Παιδεία Α.Ε. (2003).
9. *Τζιορντάνο Μπρούνο*, Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα (2000).